

به فرو
خوین

به فر و خوین

نوسەر: جه بار عوسمان

بابهت : رۆمان

دیزاینی بهرگ و ناوهوه: ئومید محهمهه

ههله بیری و پیداجوونهوه: جهواد ههیده ری

نۆره ی چاپ: چاپی یه کهم ۲۰۲۱

تیراژ: ۵۰۰ دانه

نرخ: دینار

چاپ: چاپخانه ی چوارچرا

له بهر ئیوه به رایه تی کتیبخانه گشتیه کان
ژماره ی سپاردنی (۲۰۶۰) سالی ۲۰۲۰ ی پیدراوه

رۆمان

بە فرۆ خوین

جەبار عوسمان

2021

كەسايەتيمان ويناى ھەموو ئەو ئەندىشانەيە ،
كە پۇژانە بەقولى بيريان ليدەكەينەو.

■ نوسەر

يەكەم رۆژى
بەفربارين

ئەو بەفرەى لەسپىدەوہ باریبوو ھەموو شارى لەخۆیدا تەواو سىپىۆش کردبوو، تا دەھات زىدەتر چر دەبوو، بە ھىندەيەك كە ھەموو بالە خانە بلندەكان و شەقام و دەشت و كۆلان و مالەكانى لەسپىتى خۆيدا نغرو کردبوو، تا ئەو ئاستەى لەبىنیدا سۆماى چاوى مروقى دەبرد. لەگەل ئەو كەشە سىپىيە ئەفسوناوييەدا، زۆرىك لەمروقهكان، ئەوانەى تەمەنىك رق و كىنە دلەكانيانى ماندوو کردبوو، ئەو ديمەنە ھەستىكى شادمانى و پر لەئارامى پىدەبەخشىن، ئارەزووى ئەو ھەياندەکرد ئەو بەفرە لەنيو سىپىتى خۆيدا، ھەموو تارىكى ناخ و دەروونيان رۆشن بکاتەوہ يان ئەو ھەتا لەگەل گەمەيەكى شەپەبەفردا تۆلەى شاراوہى چەندىن سالەى

ناخيان له گهډل ديمه نى ئه و به فرده خالى بکه نه وه، به لام
ئايا هه موو ئه و دلانه ي به بيرو هه ستي تاوان تاريخ بوون
و نه ستيناي داگير کردووه، له رږږيکي ئاوادا رږږشده بڼه وه
يان ئه وه تا به رده و ام له نيو تاريخي خوينا دا په راويز ده که ون
و به رده و ام رږږ و هه ستي خويان، به کينه و حه زى توله ي
ناخيان دهرزي ئاژهن ده که ن، تا ئه و کاته ي چاره نووس به
تاوان يکي نامويان دهناسينيت و بو هه تا هه تايه لي پي ژيوان
ده بڼه وه.

ئاخر به فر ئه فسونيکي تايبه تي خو ي هه يه، کاتيک
سروش ت له خويدا سپيده کات، دل و هه ست و نيگاگاني
مروڤ بوخوي دهبات، وه کئ ه وه ي بيه وي ت هه موو تاريخي
ناخي مروڤه کان له گهډل خويدا ئاويته بکاته وه و به سروشتي
خويان ئاشنا بکاته وه.

له ئيستادا، له هه موو کوچه و قوژبن يکي جيهاندا، زورن
ئو دلانه ي به هه ستي تاوان ره ش بوون و چاوه روانده کريت
له چرکه ساتيکدا، له گهډل هه لچووني که له که بووي رق و
کينه ي ناخياندا تاوان يک بکه ن و نه فرده له مروڤبووني
خويان بکه ن، به لام له م شاره دا، له ماليکي که نارکه و تووي
کولانيکي ته نياو ته ريکدا، له نيو بيدهنگي ئه و به فرده دا،
دوودلي پر له قين مات وخاموش بوون و تاريخي ناخيان،
ديمه نى هه موو ماله که ي له خويدا ره ش و تاريخ کردووه.
له ويډا هه ستي توله له هه موو شوينيکي ئه و ماله دا خو ي
مه لاس داوه، له هه موو شوينيکي ژوره کاندا، له حه وشه و
باخچه که دا له خه ون و بيرکردنه وه کانياندا، ته نانه ت له نيو

پنخهف و پوښاکه کانیشیاندا. له گډل هه موو يادوه ريبه کي تال و شيريندا، وهک برينکي به سوئ، دووباره نوئ دهبيتته وه و ههستي رق و توله و تاوان له ناخي مروقه کاني نهو مالله دا زال و بههيز دهکات، تا دهگاته نهو ئاسته ي تاوانک رووبدات، تهنانهت بوخوشيان نازانن کي دهبيتته بکوژ و کي دهبيتته قورباني نهو هه موو رقه ي مالله که ي ته نيوته وه .

له و خانووه دا که تهنه لهدوو ژوور و دالانک پيکهاتوه، به شي پيشه وه ي دالانه که ي به جامخانه يه کي ئاسن گيروه که به بويه ي سهوز رهنگکراوه، که به سهر حه وشه فراوانه که ي مالله که دا دهروانيت، له گډل گه رماويک و ئاوده ستیک که به شيوازيکي ناقولا له لايه کي دالانه که وه دروستکراوه و ديمه نيکي نانه دازه يي به دالانه که به خشيوه، له ژوره که ي پيشه وه که له په نجره يه که وه ديمه ني نهو باخچه بچکوله يه ي ليوه دياره، که تهنه داريکي تووي چر له ناوه راستيدايه و به فر هه موو سهري سپيکردوه، پياويکي به ته مه ن له سهر قهره وي ليه که ي رهنگ ره ساسي دانيشتوه، که پيچکه کاني له چه ند لايه که وه ژهنگ رهنگه که ي سوور کردوه، چاويلکه يه کي پزيشکي قوقزي له سهر چاوه سهوزه و بچکولانه کاني داناوه و به دهنگيکي نزم و له رزوکه وه قورئان دهخويئيت، هه ر له و ژووره دا ژنيکي لاهو پشتي به ديواره که ي تهنيشت قهره وي ليه که وه داوه، که بوايخه که ي له چه ندين لايه که وه په له ي ئاوي باران ليئ کردوته وه و ديمه ني تابلويه کي سوريالي به رووي په نجره که دا داوه.

ژنه که ناوی ئه فسانه یه، ئه ژنۆکانی له ئامیزی خۆی گرتووه و چاوه مات و ههنگوینییهکانی، که به نیگایه ک دلی هه موو پیاویکی ده بزوینیت و ئاویتتهی خۆی ده کات ئاراسته ی په نجه ره که کردووه، ئه و بوخویشی نازانیت ههستهکانی له گه ل نیگا دل به ره که یدا له کویدا یه کدی ده گرنه وه، ته واو له نیو خۆیدا رۆچوووه، له نیو ئه ندیشه یه کی بیسه ره و به ره و تاریک و نادیاردا، که تا ده هات تییدا بزر ده بوو، به بیئه وه ی ئامانجیک یان ههچ بابه تیکی دیاریکراو له ئاوه زیدا چه که ره ی کردبیت و به شوینی که وتبیت، به لام بیئاگا له خۆی، چاوهکانی بو شوینیک ده یانروانی، شوینیک که خۆی ته واو بیئاگابوو لئی و مه به ستدار نه بوو، کاتیک له چاوه خومارهکانیت ده پروانی واهه ستنده کرد له نیو په نجه ره که وه چاوهکانی له سه ره ئه و کوره ی ماله که ی به رامبه ریان له نگه ریان گرتووه، که له سه ره ئه و نه رده وانه ی به پرووی خانووه که یاندا بو نهومی دووه م ده چوو هه لئروشکاوه، چاوه زیت و پرله شه هوه تهکانی به نیو دیمه نی به فره که دا ئاراسته ی په نجه ره که کردووه، به لام روون نییه کوره لاوه که تاچه ند له په نجه ره که وه ژنه که ده بینیت، ته نها تاو ناتاو یک چاوه بزیه وکانی تیژترو بچو کترده کاته وه بوئه وه ی له گه ل جو له یه کدا هه ست به بوون و جو له ی ئه فسانه بکات.

ماله که به هینده یه ک خاموش و بیده نگه بونی مه رگی گرتووه، ته واو له که شیکی ماته مینی ده چیت، که مه لایه ک نو یژ له سه ره جهسته یه کی مردوو یه ک بخوینیت، له و دۆخه دا ئه فسانه وه ک ئه وه ی له خه ویکی قولدا به ئاگا بیته وه

له شویڼی خوږی راده چله کیت و چاوه کانی له سهر نه و جرجه له نگر ده گریټ، که به هیمنی به که ناری دیواری په نجره که دا به ره و لای ده رگاکه ی ژووره که ده چیت، بیر له وه ده کاته وه شتیک بدوزیته وه که تیی بسره وینیت و به پیاکیشانیک دوا هه ناسه ی لیبریټ، به هیمنی چاویک به نه ملاو نه ولای خویدا ده گریټ دواتر جرجه که فه راموش ده کات، ئایا له وه دلنیا ده بیت که هیچ شتیک گونجاو شک نابات هه تا جرجه که ی پی بکوژیټ یان په ژیوان بوته وه له و تاوانه ی که له ناکاویکا ناخی داگیر کردوه، چاوه کانی بو سهر پیاوه که ی ده گوازیته وه که ناوی ده رویشه، تا بزانیټ نه و ههستی به جولای جرجه که کردوه یان نا، به لام ده رویش زووتر له ژیر چاویلکه که یه وه چاوه بزپوه کانی له سهر قورئانه که ده گوازیته وه بو سهر دیمه نی جرجه که، که له کونی ئاوه پوی ژیر ده رگاکه وه ده رباز ده بیت.

ده رویش به دم هه لکیشانی هه ناسه یه کی قول و پر له نازاره وه قورئانه که داده خات و به هردو دهستی تا نزیکی سه ری بلندی ده کات و دوا ی ماچکردنی ده خاته سه رسه ری و دواتر له ته نیشټ خو یه وه به هیمنی دای ده نیت و به نیگایه کی تووره وه روو له نه فسانه ده کات، به ده نگی که هه لچوونی پیوه دیاره ده لیت:

« ژنه که چه ند جار پیم وتی که چوویت بو بازار له گه ل خوت دهرمانیک شتیک بهینه ره وه بوئم جرجه نه فره تیانه، جرج خه ریکه ده مانخوات، ماله که بووه به لانه ی نه وان، به ناره زووی خو یان دین و ده چن و زاوژی ده کن و

دەخۆن و دەخۆنەو دەلیی ئەوان خاوەن مالن و ئیمەش
میوان» .

ئەفسانە وەلام ناداتەو، بەجولەیهک رانە نەرم و
گۆشتەنەکەى چەپی لەسەر دۆشەکە کۆن و دراوەکەى
ژێر خۆی رادەخات و ئانىشکى دەستى راستى لەسەر ئەژنۆ
چەماوەکەى راستى جیگیر دەکات و بەپەنجە گۆشتنەکانى
رۆومەتە پان و کۆلمە ئەسمەرەکەى لای راستى دادەپۆشیت
و بەنىگایەکی پرلە پرسىارەو لەدەرۆیش دەروانىت،
دەرۆیش بەردەوام چاوەکانى لەسەر ئەفسانەیه دلیا دەبیت
کە وەلامى ناداتەو، لەناخیدا هەست بە تیکچونیک دەکات،
وەک هەموو جارەکانى تر پر بە دلی ئارەزووى ئەو دەکات
بە زلەیهک وەلامى ئەو بیدەنگییهى بداتەو، بەلام زووتر
لەو بریارە پەژىوان دەبیتەو، وەک ئەوەى هەست بکات
ئىستا هیزی ئەوەى نەماوە وەک رابردوو بەو رەفتارانەى
ناچارى بکات بەفەرمانەکانى رازامەند بیت، هەر بۆیه بە
دەنگىکى نەرم و پر لەتکارەنەو پىی دەلیت :

« ژنەکە بۆچى وەلام نادەیتەو هە ... چیتە .. دیسان

شەیتان میشتکتى تەنیوئەو؟»

ئەفسانە دەیهوئیت بە توورەبوونیک کە ئازارى چەندین
سالەى تەمەنى وینا دەکات وەلامى بداتەو، بەلام دەنگیک
لەناخیدا زووتر لەو بىرۆکەیه پەژىوانى دەکاتەو، هەربۆیه
بەوینەى دەرۆیش بەدەنگیک کە بىزارى پىوئە دیارە دەلیت :
-ئاخر پیاوئەکە، بەم بەفر و سەرماو کړپوئە کى
دەتوانیت بچیت بۆ ئەو بازارە دوورە دەستە.

-دهزانم ژنهکه، دهزانم سارد و سه‌رمایه، به‌لام خۆ
 ناکریت بهم حاله‌وه له‌گه‌ل ئەم جان‌وه‌رانه بژین... (به‌دهم
 هه‌لکێشانی هه‌ناسه‌یه‌کی پرله‌سه‌سه‌ته‌وه) ئاالی ژنه‌که،
 نه‌خۆشی و ته‌مه‌ن چی له‌پیاو ده‌کات، ئەگه‌ر ئەو هی‌زو
 گوره‌ی جارنم ده‌بوو بو‌خۆم هه‌موو کاریکم ده‌کرد و
 پێویستیم به‌وه نه‌ده‌بوو له‌تۆ بپارێمه‌وه، تۆ بزانه‌نه‌خۆشی
 چۆن هی‌زی له‌به‌ر بریوم ته‌نانه‌ت هی‌زی ئەوه‌م نییه‌ وه‌ک
 جارن به‌م به‌فر و سه‌رمایه‌ بو‌نوێژی هه‌نینش بچم.

ئه‌فسانه‌ وه‌ک ئەوه‌ی گرنگی به‌و قسانه‌ی ده‌رویش
 نه‌دات، که ژیه‌مۆی ئازاری ناخی ده‌بوژانه‌وه‌ یان پێده‌چوو
 مه‌به‌ستی نه‌بیت گو‌یی له‌و قسانه‌ بیت، که به‌رده‌وام ئازاری
 ناخ و هه‌سته‌کانی ئەدا، هه‌ربۆیه‌ چاوه‌کانی له‌سه‌ر ئەو
 گولانه‌ نابوو، که ماکسییه‌ ره‌نگ سووره‌که‌ی رازاندبو‌وه.
 ده‌رویش ده‌ستیکی بو‌گو‌چانه‌که‌ی ته‌نیشتی خۆی ده‌بات
 و له‌شوینی خۆی بلند ده‌بیت و به‌چه‌ند هه‌نگاوێکی هی‌من
 و به‌ئاگاو خۆی ده‌گه‌یه‌نیت به‌رده‌م په‌نجه‌ره‌که، له‌دیمه‌نی
 بارینی ئەو به‌فره‌ ده‌روانیت، که به‌چری دیته‌خواره‌وه‌ و
 هه‌موو بینایی داگیر کردووه، له‌و کاته‌دا کوری ماله‌که‌ی
 دراوسێکه‌یان کاتیک تارمایی ده‌رویش له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه
 ده‌بینیت، به‌هیمنی به‌ده‌م کێشانی جگه‌ره‌که‌یه‌وه‌ له‌شوینی
 خۆی هه‌لده‌ستیت و به‌ره‌و ئەو ژووره‌ ده‌روات که‌له‌ نه‌ومی
 دووه‌مه‌ و به‌سه‌ر ماله‌که‌ی ده‌رویشدا زاله‌.

ده‌رویش چاوه‌کانی له‌نیو دیمه‌نی سپی به‌فره‌که‌دا
 رۆچوو هه‌ پێده‌چیت یاده‌وه‌رییه‌کی پرچیژی له‌گه‌ل دیمه‌نی ئەو

به فرەدا ھەبیت، بێئاگایانە خەندەییەکی لێوێ چرچ و وشکەکانی دەبزوینیت، ھەستیکی پڕ لە شادومانی و ورووژینەر ھەموو ناخی گەرم دەکاتەو، لەو دۆخەدا ھەستدەکات چیژیک خەریکە ھەموو جەستەیی شاگەشکە دەکات، بەھیمنی دەستە لەرزۆکەکەیی بەسەر چووکی نەرمەکەیدا دەھینیت و ماوێھەکی بەدەستە زبڕو لەرزۆکەکەیی ھەلیدەگلوڤیت، لەناکاوئیکدا نائومیدیەکی ھەموو ئەو ھەستە چیژبەخشە لەبیریدا کالدەکاتەو، لەگەڵ ئەو دۆخەدا پڕبەدڵ ئارەزوو دەکات لەگەڵ ئەو یادەوھەرییەدا بھینیتەو لێی جودا نەبیتەو ھەربۆیە بەناچاری ئەو حەزەیی لەپرسیاریکدا کۆدەکاتەو و بەئەفسانە دەلیت :

«لە یادت ماوێ ژنەکە، ئەو کاتەیی ھیشتا مانگیکی دەبوو تۆم ھینابوو، بەوینەیی ئیستا بەفریکی زۆر باریبوو، تۆش لەبەردەم دەرگاکی حەوشەو مات و مەلول و وەستابوویت و لەئیمەت دەروانی ... ھا، لەبیرتە ئەو کاتەیی من و براکانم لە کۆلان شەپەبەفرمان دەکرد، ئەو ساتە پڕ بەدڵ ئارەزووی ئەو دەکرد بەگەمەییەکی لەو ھەستە مندالییەت قوتارت بکەم، ھەربۆیە تۆپەلێکی بەفرم تیسرەواندیت، بەلام تۆ لەبری ئەوھیی خەندەت بەدۆخەکە بێت و گەمەم لەگەڵ بکەیت وەکی مندالیکی شەرمەن دەستتکرد بەگریان و ھەتا شەو ھەر ھەنسکت ھەلکیشا؟»

ئەو یادەوھەرییەیی لای دەرویش چیژیکی ئەفسوناری بەھەستەکانی دەبەخشی، بەلام بۆ ئەفسانە شتیکی جودا بوو، ھەستیکی غەمگین بەوینەیی شەپۆلێکی تۆرەیی دەریا

چۆن كه فهكهى خۆى به ره و كه نارهكانى تاو ده دات، هه موو
 جهسته و ناخى ئه فسانهى داگير كرد و ئاسه وارى ئه و
 ههسته پرله رِق و كينه و بيزارييه له چاوهكانيدا بوون به
 چهند دلۆپيَك ئه سيرن، به وينهى شهونم به سهر كوئمه
 به رزهكانيدا خليسكانه خواره وه،

ئه فسانه له و دۆخه دا دركى به شتيك ده كرد، كه گه رووى
 توندتر ده كات و خهريكه ده بخنكيئيت، بيري له وه ده كرده وه
 ئه وه گريانيك بيت وهك هه موو جارهكانى تر بو خالى
 كرده وهى توپه يى ناخى بيت به رامبه ر به هاوسه ره پيرو
 په ككه وته كهى به لام ئه وهسته ته نها هه لچوونى گريانيك
 نه بوو، به لكو ئه وه زايه لهى دهنگى ئه و تارمايه بوو كه هه ر
 له سه رتاي له داى كبوونى (موحه مه د) ي كورپيه وه له ناخيدا
 دروستبوو، به رده وام له هه ولى ئه وه دا بوو بيدهنگ و
 سه ركونهى بكات يان وهك مندالكي گروژن بيخه وينيت
 هه تا ئارامى به ناخى خۆى بدات.

ئىستا ئه وه دهنگه يان ئه و تارمايهى ناخى به ئاگا
 ها توته وه، له هه ولى ئه وه دايه بيدوينى و ته ژى بكات
 له بيري تاوان، تاوانيك كه هه رگيز له گه ل هيز و تواناي
 جهستهى خويدا نيه ئه نجامى بدات، ئه و به رده وام له گه ل
 ئه و دهنگه دا ده جهنگاو به رپه رچى ئه دايه وه، زور جار
 بوئه وهى فه راموشى بكات و خۆى لى به دوور بگريئ، بيري
 له شتگه ليكى نامۆ و جودا ده كرده وه، شتگه ليك كه هيج
 په يوه ندييه كيان به چه زو بيه ركرده وهكانى ئه فسانه وه نه بوو
 وهك ئاودانى گولى ئينجانهكانى به رده م په نجه ره كهى يان

خاوينكر دنه وهى هه موو ديوارى ماله كهى يان شتگه ليكى سهير كه بوخويشى نه يده زانى بوچى نه نجاميان ده دات، وهك گه ران به ناو نهو كه نتوره شهق و شرهى كه له ژوره كهى دواوه بوو، ده رگاكانى به ئاسته م كلوم ده دران. نه فسانه به نيو خويدا ته واو روچوو بوو، بيتاگابوو له وهى چاوه كانى به خور فرميسكيان ليده چوريت، له بهر خويه وه وهك نه وهى له گهل كه سيكدا بدويت هر ورتهى ديت و دهسته كانى به بن مه بهست ده بزوينى، پيده چيت بيه ويت بهو رهفتارى بروا به كه سيك به نيت، كه وهك تارمايه كى نه بينراو له به رامبه ريدا دانىشتوو و جگه له خو كسى تر ههستى پيناكات.

دهرويش كاتيك بو وهلامى پرسياره كهى ئاوو بولاى نه فسانه ده داته وه، نيگه رانييهك ده مووچاوه چرچ و تاريخه كهى داگير دهكات و به چاوه زيته كانى، كه پيده چيت له چيژيكي ههست بزويندا نغو بوويت لى دهروانيت، بير له وه دهكات وه به چهند گفتيكى شيرين و هيوركه ره وه دلى بداته وه، به لام شتيك وهك ديواريك ريگربيت له به رامبه هاتنى ههسته كهى ناخيدا په ژيوانى دهكات وه، ماوه يهك لهو ديمه نه نامويه نه فسانه دهروانيت، بوخوشى نازانيت لهو دوخه دا چون رهفتار بكات، دواچار ههستي، كه گومانى نه وهى ليدهكات نهو گريانه بيانويهك بيت بو شار دنه وهى مه بهستيكي شاروه، سيما پر له نيگه رانييه كهى دهگوريت بو نيگايه كى پرله پرسيار وگومان، به دهنگيكي پر له بيزاريه وه پيى دهليت :

تاکه ی ئەو شەیتانە ی ناخت بەنەفرەت ناکەیت ها، تۆ بزانه بەهۆی ئەم دۆخەتەوێ ژبانی منت چۆن وێرانکردوێ؟ دایکم بەرەحمەت بیت راستیدەکرد دەیگوت « ئەم ژنە شەیتان چۆتە بن کلێشەیهوێ، هەربۆیە لەدوای موخەمەد هەموو مندالیکی لەبار دەچیت» تۆبزانە ئەگەر ئەم رفتارە قیزەونانە ی تۆ نەبایە ئیستا ئەم ماله ئاوا چۆل و خامۆش نەئەبوو).

ئەفسانە بەردەوام لەگەل شەپۆلە دژوارەکانی بیری خۆیدا پوچووێ، بوخۆی بیناگایە لەوێ دەرویش باسی چیدەکات، بەلام دلنیا بوو لەوێ تارماییەکە ی ناخی دواجار هەموو ئەو قسە پوچانە لەهەستیکی تۆلەدا کۆدەکاتوێ و وەک چەپۆکیکی توند بەروویدا دەداتوێ یان وەک خەونیککی مەترسیدار، لەنیوێ شەودا وەک مۆتەکە یەک دەبیتە میوانی و ناچاری دەکات بیدوینیت.

کاتیک دەرویش لەوێ تیدەگات قسەکردن لەگەلیدا بیسوودە، وەک ئەوێ دەردەلی خۆی بو کەسیکی نادیار بکات بەو گۆچانە رەنگ قاوہییەکە یەوێ کەتەنھا لەنگەری بەجەستە قەلەوہکە ی دەدا، بەناو ژوورە تەنگەبەرەکەدا دیت و دەچیت و لەبەر خۆیەوێ دەلیت:

« تائیسنا حەوت مندالی لەبارچووێ ... ئاای حەوت مندال ... ئاخەر ئەگەر ئەوێ دەستی شەیتانی تیانەبیت دەبیت چی بیت ها؟ »

بەدەم پیاسەکردنەوێ تاو نا تاویک نیگا تیزو پڕ گومانەکانی بۆسەر ئەفسانە دەگوازیتەوێ، لەهەستی

خویدا ئارەزووی ئەو دەکات بەو قسانە بهیڤیتە گۆ، بەلام ئەفسانە هیچ وەلامیکی بۆ ئەو نییە، تەنھا بە دەم هەنسکی گریانیکەو دەمووچاوە ئەسمەرەکە لەنیو هەردوو دەستەکانیدا شار دۆتەو، وەک ئەو هیزی ئەو دەستەکانیدا لەچاوە ئاگرین و توقینەرەکانی هاوسەرەکە بڕوایت یان ئەو قسانە بەشیوازیکی ئازاری ناخی دەدەن، کە پەلکیشی هەموو یادەوهرییه بەئازارەکانی ژیانی رابردووی بکەن.

دەرویش لەسەر پەیفە کاریگەراییەکانی بەردەوام دەبیت و دەلیت:

(تۆ بزانه... تائستاش ئەم هەموو دکتۆرەش نازان هۆکاری ئەم نەخۆشییە نەفرەتییهی تۆ چییه؟ تەنھا ئەو شیخە نەبیت کە دایکم کاتی خۆی تۆی برد بۆلای و وتی: «ئەم ژنە شەیتان لەناخیدا دەژی، بۆئەو هی لێی رزگار بیت پیویستە پۆژانە قورئانی بەسەردا بخوینریت» ئەوەتا... لەو پۆژەوێ من بەردەوام قورئانت بۆ دەخوینم، تەنھا بۆئەو هی لەو شەیتانە ناخدا دەربازت بکەم، بەلام ئەفسوس هەموو رەنجیکی من لەگەڵ تۆدا بەباچوو، ئیستا من لەو تیدەگەم تۆ بۆخۆت ئەوەت پینخۆشە لەبری من، لەگەڵ شەیتاندا بژیت و بخەویت، من دەزانم دەمیکە دلێ تۆ بۆتە مالی شەیتان و بەویستی خۆت جیگەت بۆ کردۆتەو، ئەگەر نا، چۆن شەیتان بەبیستنی قورئان و ناوی خودا خۆی بۆ دەگیریت؟ تۆ بزانه بۆچی خودا شەیتانی بەنەفرەت کردووە و لەبەهەشت بەدەری نا، ها؟... تەنھا لەبەرئەو هی سەرپیچی

خودای کردو دواچار بووه سه رچاوهی شهرو ئاشوب).
 درویش ههنگاوهکانی له بهر دهم په نجه ره که دا
 راده گریته و بیمه رام له په نجه ره که وه بو دهره وه دهروانیت،
 له و کاته دا کورپه گه نجه که ی ماله که ی به رام به ریان ده بینیت،
 که به تاسه وه چاوهکانی له سهر له په نجه ره که ی ژووره که یان
 ناوه، به و دیمه نه ههستیکی پرله گومان و ئیره یی ناخی
 داگیر دهکات، هاوکات ئاورپیک بو ئه فسانه ئه داته وه،
 گومانی ئه وه دهکات له رهفتاره ی ئه و کورپه به ئاگابیت،
 به لام ئه فسانه به رده وام سیمای له نیو دهستهکانی خویدا
 شار دوته وه و بیده نگ بووه و نوتقی لیوه نایهت، درویش
 واتیده گات ژنه که ی به و دوخه وه نووستووه هه ربویه تونی
 دهنگی بلندتر دهکات، پیده چیت مه بهستی بیت به په یقهکانی
 ئه فسانه به ئاگابینیته وه، به ههستیکی که میک هه لچوونه وه
 دهست به قسهکانی دهکاته وه و دهلیت:

«ئالای دایکه گیان... تو چهند ژنیکی ژیرو وریا بوویت،
 چۆن زوو ههستت به و شهیتانه ی ناخی ئه م ژنه م کرد...
 ههزار رهحهتت لی بیت و گوره کهت هه میشه پر له نوور
 بیت.»

له دوا ی ئه و قسانه درویش ده زانیت ژنه که ی هیچ
 په رچه کرداریکی نییه به هیمنی لی نزیک ده بیته وه و وهک
 کیویک له به رام به ریدا ده وهستیت و که میک سه ری بوی
 نه وی دهکات، به و هه لویسته ی له وه ده چیت بیه ویت قسه یه ک
 به گویندا بچپینیت، ئاوا له و دیمه نی ژنه که ی دهروانیت، که
 خوی به شیوه یه ک گرمۆله کردووه، له مندالیک ده چیت،

که ورکی شتیکی گرتییت، پاشان به ئاسته م قاچه کانی
ئه نوشتیینیه وه و له ته نیشتییه وه دائه نیشییت و به دهنگیکی
نهرم وه کئوهی بیهویت بلاوینیته وه دهلیت:

(ههسته ژنه که... واز له م گریان و نوزه نوزه بیته، برۆ
کیرده دهسک سووره که م بۆبینه، ئه و کیرده پیروزه ی
له باب و باپیرانمه وه بۆم ماوه ته وه، یادی به خیر باو کم
دهیگوت: «کاتی خوی پیاویکی نورانی خه لکی گونده که ی
خۆمان هه بوو چه قوی دروستده کرد، به شی زۆری داها تی
ژیانی له سه ر ئه و کاره ی بو» له سه ر داوای باو کم ئه و
کیرده ی بۆ دروستکردین. دهیگپرایه وه و دهیگوت: «کاتیک
خه لکی گونده که مان بریاری قوربانی یان خیریکیان بۆ
که سیتی خۆیان بدایه، به و کیرده ی باو کم قوربانیه که یان
سه رده بری، ئه و کیرده ئه وه نده پیرو ز بوو به ره که تیکی
زۆری دهخسته ئه و ماله وه. کاتیک ئه و پیاوه که چه قو
یان کیردیکی دروستده کرد، به رده وام قورئانی به سه ردا
ده خویند و له ناخی دلایه وه نزای بۆ خاوه نه که ی ده کرد
خودا به ره که ت برژینیته مال و ژیانیه وه» هه لسه ژنه که...
برۆ کیرده که م بۆم بهینه، با جوان تیژی بکه مه وه و بۆ
موحه مه دی ئاماده بکه م، نه وه ک ئه مرۆ دوای نویژی هه ینی
سه ردانمان بکات، بۆئه وه ی به دهستی خۆم رادهستی بکه م
و بیری نه چیه وه، من ده میکه قه راری خیرم بۆ دایکم داوه،
پیشی ده لیم له کاتی خیره که دا ناوی تۆش بهینیته، ئه مه
خواکرده به شکم بیته شفایه ک بۆتۆش).

گومان ژههریکی کوشندهیه، کاتیک رۆدهچیته ناخی
 مروّقهوه هه‌موو ژیانى ده‌ته‌نیت‌هوه و له‌گه‌ل خوین
 به‌ناو هه‌موو جه‌سته‌یدا گوزهر ده‌کات و خوئ له‌هه‌موو
 ر‌ه‌فتاره‌کانیدا وینا ده‌کات، به‌جۆریک که چیدی بواری
 بۆه‌سته‌ی خوْشه‌ویستی و جوانی ژیان ناهیلایته‌وه. ئه‌وه‌ی
 واده‌کات گومانه‌کان گه‌وره‌تر بن و هه‌ست و نه‌سته‌ی
 مروّقه‌کان ر‌ه‌ش بکاته‌وه، بوونی ئه‌وه‌سته‌ گومان‌اوییه، که
 وه‌ک ئه‌هریمه‌نیک خوئ ده‌خزینیته‌ بیرو ئه‌ندیشه‌کانییه‌وه
 و رۆژبه‌رۆژ مه‌زنتر ده‌بیته‌ تا ده‌گاته‌ ئه‌وه‌ ئاسته‌ی، مروّف
 له‌خودی خوئ ون ده‌کات و له‌ناو بیری خویدا ده‌یگلینیت
 تا به‌ تاوانیک یان هه‌لوئسته‌یکی شه‌ره‌نگیزانه‌ خوئ خالی

دهكاته وه. ئاخړ مروّف بوونه وه ريكي زور لاوازه له بهردم ههسته كانيدا، كاتيک گومان له ههسته كانيبه وه چرؤ دهكات چيتر هيږي ئه وهى نامينيت له بهرامبه ريدا بووه ستيته وه و خاموشى بكات.

له و كه شه ئارام و بيدهنگ و خاموشه ي ماله كه ي دهر ويثى گرتوته وه ته نها دهنكي خشه خشى ئه و كيږده ديت، كه دهر ويث به هيمنى به سهر هه سانه به رده كه دا دهينيت، ئه و گومانه ي چهنډ روثي كه دلى ته نيوه ئارامى له جهسته نه خوش و داهي زراوه كه ي بريوه، هه ربويه تاو نا تاويك له گهل تيژ كړنه وهى كيږده كه دا له ژير چاوه بزيوه كانيبه وه به نيگايه كي تيژ له په نجه ره كه وه بو دهر وه دهر وانيت.

به فرده كه كه ميک خوشى كړدوته وه دهر ويث به پرونى ماله كه ي بهرامبه رى خويان ده بينى، هه موو بير كړنه وهى له و كورپه دا كو بووه، كه ماو هيه كه بوته دراوسنيان و به بيانوى مالينى به فري نه رده وان ه كه وه خوى مژول كړدووه و تاو ناتاويك له ژيره وه به چاوه پر شه هوته كانيبه وه له په نجه ره كايانه وه بو ناو ژوره كه يان دهر وانيت. به دم تيژ كړنه وهى كيږده كه وه هه زى تاوان بيرى ده ته نيته وه، ده يه ويث هه سته كانى له نيوان دوور يانى چاره نوسيدا يه كلا بكا ته وه، ئه ويث ره وايى و نارپه وايى رهفتاره كانى مروّفه، كاتيک خوى له بهرامبه رياندا ده بينيتته وه، ده بيت كام له و ريگايانه هه لبري ري، كه خوداو نه ريته كان په يره وهى

دهكهن و ژيانىكى شكۆمهندا بۆ ههر دوو دنيای مرۆڤايه تى
 فهراههم دهكهن، ئاخىر مرۆڤ كاتىك به ويستى خۆى ئه و
 رىگا نارهوايه هه لده بژيړيت و پشت له هه موو شته پيرۆز
 و به نرخه كان دهكات دهبيت سزاي خودا بۆ ئه وانه چى
 بيت، ئاخىر چۆن ژن دهتوانيت ناپاكى له هوسه رى خۆى
 بكات و دژ به هه موو نه ريت و فهرمانه كانى خودا بيته وه
 و په نا بۆ رهفتاره و كاره نارهواكان به ريت، ئاخىر چۆن
 دهكرت رىگه به وه بدهم بهم ته مه نه مه وه ژنيك ره دووى
 هه وه سه شهيتان ئاميزه كانى خۆى بكه ويت و بۆه تا هه تايه
 سه رشۆرى هه ردوو دنياى بكات.

خودا بۆخۆى له به رامبه ر هه موو رهفتاره ره و او
 نارهواكانى مرۆڤ له و دنياى پاداشتى به مرۆڤ به خشيوه،
 پاداشتى كاره چاك و خراپه كان و رهفتاره ره و او نارهواكانى،
 ئاااخ خودا په نامان بدات، ئەم ژنهم بهم ته مه نه يه وه
 خه ريكه ئاوه زى له دهست ده دات و خۆى گيرۆده كاي
 كاريكى ناره و او ئابرو به رانه دهكات، دهبيت خودا سزاي
 چى بيت بۆ ئه و كه سانه ي پيچه وانه ي فه رموده كانى
 رهفتار دهكهن، واااى خوداي مه زن په نامان بده و له ئاگرى
 دۆزه خ بمانپاريژه، خودا بۆخۆى مرۆڤه كانى به هه موو
 شيوازيك تاقيده كاته وه هه تا بزانيت مرۆڤ چهند دهتوانيت
 له هه مبه ر چيژو خۆشيه ناره و اكانى ژياندا خۆى ده گريت
 و په يره وى فه رمانه كانى دهكات، ئاخىر كاتىك خوداي
 مه زن ده چيته خه ونى (حه زره تى ئيبراهيم) ره زاي خوداي

لهسەربیت فەرمانی ئەوەی پێدەکات (ئیسماعیل)ی کورپی
 خۆی سەربیت، بەلام خودا مەبەستی نییه ئەو کاره به
 (هەزرەتی ئیبراهیم) رەزای خۆی لەسەر بیت ئەنجام بدات،
 تەنها (هەزرەتی ئیبراهیم) تاقیدەکاتەوه، لەگەڵ ئەوەی
 هیچ بیانوویەک نادۆزیتەوه تا ھۆکاربیت بۆ سەربینی
 ئیسماعیلی کورپی خۆی، بەلام بەھیچ کلوجیک سەریچی
 فەرمانی خودای خۆی ناکات، ھەربۆیە کاتیک (هەزرەتی
 ئیبراهیم) لەتاقیکردنەوهکە ی خودای مەزن سەرکەوتوو
 دەبیت، خودا بەرانیک لەئاسمانەوه بۆ دەنیریتە خوارەوه
 وفەرمانی ئەوەی پێدەکات لەبیری (ئیسماعیل)ی کورپی ئەو
 بەرانە سەربیت.

ھەلبەت خودا بۆخۆی دەزانیت بۆچی بیریۆکە ی
 سەربینی (ئیسماعیل) نیشانی ئیمە دەدات، ھەرچەندە
 راستەوخۆ رەوایی بەسەربینی مرقەکان نادات لەھەمبەر
 تاوان و کاره ناپەرەواکانی بەلام خودا ئاوەزی بەمرۆف
 بەخشیوه، بۆئەوەی لەو چیرۆکەوه بیرلەوه بکەینەوه و
 قوربانی بدەین لەپیناوی خودای مەزن و ئافەریدەکار،
 ھەربۆیە ژیان قوربانی دەویت، قوربانی خۆینیکە میژووی
 ھەیه لەپیناوی پیرۆزییەکاندا، لەپیناوی خودا و بنبرکردنی
 رەفتارە ناپەرەواکانی مرقدا، ئەوکاتە ی مرقف ئەو رینگا
 ناپەرەوايانە ھەلدەبژیریت، کە سەریچی فەرمانەکانی خودا
 دەکات، دلنیام دەبیت بەھەمانشیۆه ی ئەو بەرانە ی خودا
 لەبری (ئیسماعیل) ھینایە خوارەوه، مرقفە بەدکارەکانیش

به ژيانی خوځيان قوربانى بو بدن، بوئه وهى سزای
رځفتاره به دهکانى خوځيان وهرگرن و بيته سزايه ک بو
پاراستن و بهردهوامى ژيان، له ههمبهر هه موو ئه و بیره
ناره و ايانه ی مرؤقايه تی پيه وه ده نالينيت.

دلنيام ئه فسانه ترسى خودای له بير کردووه، ئه و
شهيتان چوته بن ههنگليه وه و هه موو ناخى به بیری پيس
و ناره و ا پر بووه ... ئاخ ئه فسانه تو له خودای خوټ
ناترسيت، له و دنيا سل له ئاگرى به تينى دوزهخ ناکه يته وه.
ئه فسانه له دالانه که دايه سه رقالي چيشت ليتانه، دالانه که
به ناندينیکی بچوک ده چيت، که و انته ريکی بچوکى ته نه که ی
ژهنگاوى و ته باخيکی غازى چوارچاو به ته نيشت ديوارى
گه رماوه که دانراوه، به پرووى ئه و ديواره يه که به رامبهر
دهرگای ژوره که ی پيشه وه يه، به جهسته يه کی گران و
ههستيکی پر له هه لچوونه وه رځفتار دهکات، واهه سته دکات
هه موو رقى ناخى له و ئه سکوييه دا کو ده کاته وه که به نيو
برنجه سورده که ی ناو مه نجه له بچوکه که دا دهيسورپينيت، له و
دوخه دا که چاوه مات و غه مگينه کانى له سهر برنجه که يه،
دهنگه که ی ناخى بولای خوټى بانگى دهکات و به پرسياریکی
به ئازار جاريکی دى دهيه ويټ په لکيشى ئه و ئه نديشه يه
بکات، که سالانیکه وه ک فريادپرس له ناخ و جهسته يدا
ده ژئ، هه ربويه به توورپه ييه وه پيى ده لیت:

«ئه فسانه به خوټ وهره وه، ئاوه زت به کاربخه و خوټ
له م کوټ و به نده نه فره تيبه قوتار بکه که پيى ده لين ژيان،

ههتاكهى خۆت كۆيله و گيرۆدهى ئه و نه ريته قيزه و نه
 كردوو، كه هه موو خه و نى منداليتى لى زهوت كردوو و يت «
 ئه فسانه وهك ئه وهى به رامبه ر كه سيك بدو يت نى گاكانى
 له سه ر دى وارى ناندينه كه رامبوو له به رخويه وه ددوا،
 به لام هه چ دهنگيك له ليوه گوشتنه كانى به وه دهرنه دهات
 تنه ئه وه نى شيك بوو و ينائى هه لويسته كانى ناخى خوى
 ده كرد، به هه ستىكى پرله ئازاره وه وه لامى ئه و دهنگه
 ده داته وه كه زور كات وهك تارمايه كى رهش خوى نيشان
 ده دا و ده لى ت:

«تكا ده كه م لى م گه رى، با به م دوخهى خومه وه بژى م، تا
 ئه و روزهى رۆح له جه سته م جودا ده بى ته وه و به ره و كه نارى
 ئارامى هه لده كشى ت.»

دهنگى بلن دگوكانى مزگه و ته كهى نزيكيان بى دهنگى ماله كه
 ده ره و بى نى ته وه، له گه ل و تاره كهى هه ينى دا، كه باسى له مردن
 و سزائى دوزه خ و پا به ندبوون به نه ريته پى روزه كانه وه
 ده كرد، ئه فسانه له دواى نانه وهى سه رى مه نجه له كه به ره و
 پرووى جامخانه كه ده چى ت و له دالانه كه وه له دى مه نى ئه و
 به فره زوره ده روانى، كه وهك مافورى كى سپى هه موو
 هه وشه كهى دا پۆشيبوو. به ويستى خوى نه بوو، پى ده چوو
 ئه و دهنگهى ناخى كارى له هه ست و ئه ندى شه كانى كر دى ت
 و بيه وى ت له و رى گه يه وه به ئازاره كانى ئاشناى بكاته وه،
 تا بگاته ئه و ئاستهى خوى له گه لى دا ئاو يته بكا و هاو بى رو
 هاوتائى ره فتاره كانى بى ت، هه ربويه ئه فسانه له خوى دا وهك

شه پۆلینکی نه رمی ده ریا به هیمنی به ره و یاده وه ری مندالی
خۆی گه رایه وه و خۆی له که ناری ئه و ئه ندیشانه دا بینیه وه
که مندال بوو، ده نگه که له ناخیدا بلندتر ده بوو به رده وام
ده دیدواند و پرسیری لیده کرد:

«ئه فسانه بیر بکه ره وه، بزانه ئه و کاته ی ته مه نت ته نها
دوانزه سالان بوو، کچیکی وردیله و ژیکه له بوویت، تو بزانه
بوچی تو یان له ده رویش ماره کرد، که ئه و کاته به ته مه نی
باوکت ده چوو، ئه و ساته وه ک مندالیک ههسته کانت بو
ئه و تاوانه چۆن بوو ها؟ وه لامم به ره وه ئه فسانه».

ئه فسانه به گه روویه کی تونده وه، که گریانیکی به سوئی
تیدا قه تیس بوو، وه لامی ده نگه که ده داته وه، به تونیکي
غه مگینه وه که تیکه ل به گریانیکی خنکاو بوو، کاتیک
یاده وه ریبه کانی به ته لخی ده هاته پیش چاوه کانی ده لیت:

هه موو تاوانی برا گه وره که م بوو منی کرده قوربانه
هه له ی خو شکه گه وره که م، ئاخر من تاوانم چی بوو که
خوشکه گه وره که م به نار په وایی کچینی خۆی به خشییه
کورپیکی هاوړیی، بوچی ده بیته من باجی تاوان و هه له ی
که سیکی دی به ژیانی مندالی خو م بده مه وه؟ برا گه وره که م
له ترسی ئه وه ی منیش به هه مان ریگای خوشکه که م نه چم،
له و ته مه نه که مه دا منی به دوو هه زاری سويسری به ده رویش
فرۆشت، به لئ من ته نها به دوو هه زار دینار فرۆشرام، ئه و
کاته به و ههسته مندالانه وه بو خو شیم نه مده زانی چاره نوسم
به کوئ ده گات، کاتیک به و ته مه نه وه منیان گواسته وه بو مالی

باوکی دەرویش، واهەستم دەکرد ئەو کارە تەنھا گەمەیه کی مندالانیه و بۆ ئیوارە دەگەریمەوہ بۆمالەوہ، بەلام ئەفسوس ئەوہ گەمە نەبوو، بەلکوو تاوانیک بوو بەرامبەر بەمندالیم کرا. تاوانیک بەرامبەر بەخەون و ھەستەکانی مندالیم. ئاالی ئەو کات بۆ شەوہکە ی چەند گریام، پارامەوہ بمگەریننەوہ بۆمالەوہ، بەلام دایکی دەرویش، بەو دیمەنە توقینەرە ی کە نیوچەوان و چەناگە پانەکە ی بەخاڵ کوترا بوو وەک دڕندەیه کی ناشیرین ھاتە بەردەم و بەنیگایە کی ترسناک و ھەلچوونەوہ پینی وتم: «کچی بۆکو ی دەچیت؟ تو تازە بووکی ئەم مالەیت و ژنی دەرویشیت. دانیشە بەعاقلی تا بەدرویشم نەوتووہ بەلیدان ھەموو گیانت شین و مۆر بکاتەوہ». ئای چەند ترسام و بەگریانەوہ لێی پارامەوہ، بەھەستیکی مندالانەوہ دەکروزامەوہ بمبەنەوہ بۆ مالەوہ، بەلام لەو ساتەدا دەرویش پەلە باریکەکانی گرتم و لەجیگە ی خۆم بلندی کردم و بەرەو ژوریکی تری بردم و دەرگاکی لەسەر کلۆمدام .

ئەفسانە بە بیئەوہ ی بەخۆی بزانی ت یان ھەست بەوہ بکات لەبەردەم جامخانە ی دالانەکەدا وەستاوہ و فرمیسک بەخۆر لە چاوہکانی دیتە خوارەوہ لەنیو یادەوہریبەکانی مندالیدا رۆچووہ. دەنگی بلندگۆ ی مزگەوتەکە کەتاو ناتاو ییک لەسە وتارە ئاگرین و توقینەرەکانی دۆزەخ ھەلدەچوون، ناخی ئەفسانە ی زیدەتر جۆش دەداو لەنیو ئازارەکانیدا ئاویتە ی دەکرد. لەو ساتەدا دەنگەکە ی ناخی وەک فریشتە یەکی

سپی بالدار له پېش چاوه کانیډا خوی نیشان دېدا و پېی ده لیت: « باسی ئه و کاتم بوبگېره وه، که چوڼ ناچار یان کردیت به وهی بویت به ژن و کچینیت له دستدا». ئه فسانه به ههستیکی پرله میهره بانیه وه له دیمه نی ئه و دهنگه ی دروانی که له ئه ندیشه یدا وهک فریشته یه ک خوی وینا کردبوو، به تونیکي زاله وه وهک ئه وه ی له ناو ئه شکه و تیکدا هاوار بکات و زایه له ی بیته گویکانییه وه ده لیت:

(ماوه ی دوو ههفته له و ماله دا مامه وه، کاتیک درویش هه ندیک له شه وه کان خوی ده خزنده نیو جیگه که مه وه و له دواوه چووکي له نیو رانم دناو به دهسته زله کانی مه مکه بچکوله کانی هه لده گلوفی، پر به گه رووم هاوارم ده کردوو قریشکه م هه موو ئه ندامانی خیزانه که ی به ناگا ده هینایه وه، ئه و هه لوسته مندالانه یه م، که ناموبوو به و رهفتارانهی درویش وایده کرد درویش به په له له ژوره که م هه لده هات و ده گه رایه وه بو شوینی خوی.

دوای دوو ههفته له گواستنه وه م بو ئه و ماله ی، که به دوزه خیکی ترسناک ده چوو، دایکی درویش بانگی کردم و به دهنگیکی هیمن و پر له میهره بانیه وه پېی وتم: « کچم تو تازه بووکي ئه م ماله ی، ده بیته به ویستی پیاوه که ت رهفتار بکه یت و نابیت ریگری هیچ شتیکی لی بکه یت، ئه و حه لالی خوته و هاوسه ری شه رعیته خو بیگانه نییه. ده زانم به هو ی ته مه نته وه ئه زموونی ئه وه ت نییه، به لام خو ئیمه ش تومان بو نان و چایی خواردن نه هیناوه، ده بیته

خۆت بدەیت بە دەستەووە و نەوێهەکم بۆ بخەیتەووە. ئەمە
 فەرمانی خودا و پێغەمبەرە کچم. کئی دەتوانیت سەرپێچی
 کاری خودا و پێغەمبەر بکات ... باش گوێبگرە کچم، بۆ
 ئەوێ کورەکەم سەر شوۆری خەلک و خزم و کەسوکاری
 نەبیت، پێویستە ئەوێ پیت دەلێم ئەنجامی بدەیت. ئێمە بۆ
 تەمەنەکەت لەرێگە شەرەووە پرسیارمان لە مەلا کردووە
 کە چۆن کورەکەم بەپێی شەرع رەفتارت لەگەڵدا بکات،
 لەسەر قسە مامۆستای ئایینی کورەکەم چیتەر لیت نزیک
 نابیتەووە تا دووسالی تر یان تا ئەو کاتە بێ نوێژ دەبیت
 باشە کچم. »

ئەو قسانە خەسووم ئاهێکی بەدەر و نەوێهەکم
 هینایەو، بەلام خەسووم وەک ئەوێ پیلانیکی لەژێر
 سەردا بیت بە هێمنی وتی :

-شتیکت پێدەلێم دەبیت تەنھا لەنیوان خۆماندا بیت،
 ئەگەر بە قسەم نەکەیت ئەوا بە دەرویش دەلێم بیتە گیانت.
 وتم : ئەو شتە چییە دایە؟

وتی : بۆ ئەوێ کەس و کارت و خزمان واهەستبکەن
 دەرویش تۆی کردووە بەژن، سبەی مریشکیک سەردەبۆم
 و تۆزیک لە خۆینەکە دەپێژمە سەرپارچەخامیک، کاتیک
 دەچین بۆمالی باوکت، تۆبە بێدەنگی خامەکە رادەستی
 دایکت دەکەیت و دەگەریتەووە بۆ لای من ... باشە کچم .

لەو ساتەدا واهەستمدەکرد ئەوێ کاریکە من لەو دۆخدا
 پزگارم دەکات، وەک مندالیکی گوێرایەل ئەوێ خەسووم

فهرمانی پیکردم به ئەنجامم گه یاند. کاتیک دایکم خامه که ی بینی له خویندا سوور بووه، به دلئیکی شادمانیییه وه ههردوو دهستهکانی بۆ ئاسمان بلند کرد و وتی: «ئوخه یش خودایه ئەم کچه م سه ره به رزی کردم و به شهرف ده رچوو». ته نهها ئەو قسه یه ی دایکم بوو که ههستیکی پرشکوی به ناخم به خشی و لهو ماله دا، که بۆمن به دۆزه خ ده چوو ئارام بگرم.

دهنگه که وهک ئەوهی له شوینیکی دووره وه بیته گوئیکانی وتی: «ئەفسانه که م پیمبلی، ئایا ئەو کاره ی به تویان کرد رهوا بوو ها... ئەوه رهوا بوو؟» شه پۆلیکی گریان گه روی ئەفسانه یان توند کردبوو، هیزی ئەوهی نه بوو وهلامی ئەو پرسیاره بداته وه، هه ر بۆیه له گه ل بانگی نیوه رپۆدا به خوی هاته وه و گه رایه وه بۆ ناندینه که ی خوی و دهستی به کارهکانی کرد.

دهرویش له گه ل بانگه که دا دهستهکانی بۆ ئاسمان بلند دهکات و نزا دهکات، ئەفسانه دیته ژووره وه، سفره یه ک راده خات و قاپیک زه لاته و دوو قاپ برنجی سووری له سه ر داده نیت و چاوه پروانی دهرویش دهکات نوێژه که ی ته واو بکات، کاتیک دهرویش له سه ر به رماله که ی هه لده ستیت و له به رده م خوانه که داده نیشیت و برنجه سووره که ده بینیت، به دهنگیکی هیمن ده لیت «وامزانی به م به فره ترخینه ت بۆ لیناوم» ئەفسانه به بیئته وهی له نیگا پرله پرسیاره که ی دهرویش پروانیت که له چاوه پروانی وه لامه که یدا نیگای

لهسه ر ديمه نه خه مناکه که ی ناوه، له بهر خوږه وه ده لیت «
ته نه سې سه لک ترخینه مان ماوه، سبه ی ته گهر که شه که
خوش بوو ده چم بوبازار که ره سته ی بو ده کرم».

که شی ده ره وه دلگيرو نارام بوو، له ژووره وه ده نگی
ئو خه لکانه ده بیسران، که به ده م قریوه و هاواره وه گازی
یه کدیان ده کرد و یه کیان راو دهنه، ئه فسانه سفره که
کو ده کاته وه و له جیگه که ی خو ی بلند ده بیت و پاشا
به ره و ناندینه که ده چیت، بیرى ئه فسانه ته واو ئالوز بووه
وهک ئه وه ی بیر له شتیک بکاته وه یان شتیکی گرنگی ون
کرد بیت، هه سته دکات ئه وه دهنکه هیدی هیدی خه ریکه ناخی
ده ته نیت و کو نترولی هه موو هه ست و بیر کردنه وه کانی
ده کات، بیرى له دهنکه که ی ناخی ده کرده وه ده بیت کی بیت
و چو ن هه روا به سانایى هاته نیو خه یال و خه ونه کانیه وه
و به رده وام ئه یدوینى و هانی تاوانیکی ده دات، که هه رگیز
بو خو ی پیى ره وانیه و به رپه رچی ده داته وه.

شه پوله کانی بیر کردنه وه ی گه راندیه وه بو ئه و ساتانه ی،
که (موحه مه د) ی کور ی له دایک بوو، ئه و کاته ی گو یی
له گریانی ده بیت، واهه ست ده کات هه موو ژاوه ژاو هه راو
زه نای ئه و شاره له ناخ و میشکیدا کو بو ته وه، هه ر ئه و
کاته له گه ل یه که مین گریانی له دایک بوونی کور که یدا به ده م
ئازاری ناخییه وه به هه ردوو ده سته کانی گو یکانی خو ی
ده گریت، وای بو ده چیت ئه و ده نگی گریانه ته نه له منداله

تازه له دایکبووه که پیدا دیته دهره وه، به لام ئه و دهنکه گریانی منداله که هی نه بوو، به لکوو گریانی منالیکی دی بوو له ناخیدا جیما بوو، زور جار ئه فسانه واههستی دهکرد منداله که هی به ته نی له دایک بووه و ئه و دهنکه هی ناو میشکی، روح و ههستی منداله که هی ته له ناخ و ههناویدا جیما وه، هه ربویه له دوا ی له دایکبوونی (موحه مه د) هه رگیز ئاره زووی ئه وه ی نه بوو منداله که هی خوی له ئامیز بگریت و مه مکه بچووک و تورته کانی له نیو ده می بنیت، هه ر ئه و دوخه وای له دایکی دهرویش کرد بو ماوه یه کی زور منداله که له ئه فسانه به دوور بگریت، هه همیشه ترسی ئه وه ی هه بوو ئه فسانه به هو ی ئه و دوخه ناله بار و نامویه وه شتیک له منداله که هی بکات، یان به هو ی ئه و دهنکه نامویه وه، که شیمانیه ی ئه وه ی ده کرد دهنگی بوونه وه ریکی نامو و نه بینرا وه کان بیت هانی بدات له نیوه شه ویکدا منداله که هی بخنکینیت، به بی ئه وه ی که س ههستی پینکات.

دایکی دهرویش ههستی به دهنکه که هی ناخی ئه فسانه کردبوو، هه ربویه کاتیک ئه فسانه گریانی دهنکه که هی ناخی بیزاری ده کرد، هه ردوو دهسته کانی به گو یکانییه وه دهنوا هاواری ده کردوو لئی ده پارایه وه و ده یگوت: « تکا ده که م بیدهنگ به ئیتر به سه میشکم پیوه نه ما»، ئه و دهنکه ی ناخی، که هه ر له سه ره تای له دایکبوونی موحه مه ده وه به گریان دهستی پیکردبوو به ردهوام بوو، ئه و گریانه کاتی نه بوو، زور کات له نیوه ی شه ودا، که هه مووان له قولایی

خه ودا بوون ئەفسانه له ناکاویکدا گریانه که ی ناخی به ئاگی دهینایه وه و پر به گهرووی هاوار و قریشکه یه کی سامناکی دهکرد، که هه مووانی له شیرینی خه ودا راده په راند.

ئەفسانه بۆ ماوهی چهند ههفته یه که به و ئاریشه یه وه ده نالینیت و ئازار ده چیژیت، دایکی دهرویش به ناچاری پوژیک ئەفسانه ده باته لای شیخیک و هه موو به سه ر هاته که ی بۆ ده گیریته وه، که شیخه که دۆخی ئەفسانه ده بینیت و پرساری ئەو دهنگه ی لیده کات، شیخه که ئەو دهنگه به شهیتانه ناوزه ند ده کات و به دایکی دهرویش ده لیت « ئەو دهنگه شتیکی نامۆیه ته نها به دهنگی شهیتان ده چیت، هه ر ئەوان ده توانن بچنه ناو جهسته و رۆحی مرۆقه کانه وه، بۆ ئەوه ی ئەم ژنه له م به لایه ی شهیتان قوتاری بیت، پیویسته به رده وام له ماله که یدا قورئان هه بیت و قورئان بخوینریت، تا ئەو کاته ی شهیتانه که ی ناخی بیزار بیت و به ویستی خۆی له جهسته و ناخی ده چیته ده ره وه».

ئیتر له و پوژه به دواوه دهرویش به رده وام قورئانی ده خویند، زورجار تکای له ئەفسانه ده کرد که نوێژ بکات تا شهیتانه که ی ناخی بیته ده ره وه و لینی ده رباز بیت، به لام ئەفسانه ی نوێژی نه ده کرد و متمانه ی به وه نه بوو ئەو دهنگه دهنگی شهیتان بیت، هه ر له سه ره تا وه ههستیکی نامۆی بۆ ئەو دهنگه بیزار که ره هه بوو، زورجار پیی و ابوو ئەو دهنگه رۆحی منداله که ی بیت و له ناخیدا جیمابیت یان ئەوه دهنگی بیزاری و نار په زامه ندی خۆیه تی و له خودی

خۆی جودا بۆتەووە و بیرو خەیاڵ و خەونەکانی پەرت کردوووە و ناتوانییت لەگەڵ خۆدی خۆیدا ئاشتی بکاتەووە و ئاویتەیی خۆی بکاتەووە.

ئەو دەنگە بەردەوام لەگەڵ ئەفسانەدا دەژیا، تەمەنی بەهیندەیی تەمەنی کورەکەیی بوو، تا دەهات دەنگەکە لەگەڵ هەلکشانی تەمەنی کورەکەیدا لەگریانەووە دەگۆردرا بۆ دەنگی مندالیکی بچکۆلە، زۆرجار تیکەڵ بەهەستەکانی خۆدی دەبوو، هەتا وای دەکرد ئەفسانە بەبێ ویستی خۆی ئارەزووی ئەو رەفتارانە بکات کە بەمنداڵی ئارەزووی دەکردن. کاتیک دەرویش ئەو رەفتارە منداڵانەییە لەئەفسانەدا بەدی دەکرد تەواو پێی نیگەران دەبوو، ئاخر ئەو چاوەروانی ئەووەی لەئەفسانە دەکرد وەک ژنیکی هەستبزوین رەفتاری بکردبا و بەدەورییەووە بایە، هەربۆیە زۆر جار بە تۆنیکی توندەووە پێی دەگوت «ئەفسانە، تا کەیی واز لەم کارە قیزەوانانە ناهینیت، تۆ ئیستا ژنیت، ژن ... منداڵت هەییە، دەبوو لەبری ئەم رەفتارانەت، منداڵەکەیی خۆت لەئامیز بگرتایە و بتلاویندایەتەووە، نەووەک دایکم منالی من پەروەردە بکات و تۆش وەک مندالیک خۆت بە گەمەووە سەرقال بکەیت».

ئەو قسانە بۆ ئەفسانە گەرنگ نەبوون، هەربۆیە زۆرجار دەرویش بەناچاری بەردەبوو جەستەیی ئەفسانە و لیدانیکی وای لیدەدا، کە هەموو جەستەیی شین و مۆر دەکردەووە، بۆ شەووەکەشی بەتۆپزی دەچوووە تەنیشتییەووە، بەبێ ئەووەی

ئەفسانە بەو رەفتارەى دەرویش رەزامەند بىت و بتوانىت رېگرى لىبىکردبا، دەرویش پۆشاکەى لەبەرىدا دادەمالى و بەوىستى خۆى کارى خۆى دەکرد.

كاتىك ئەفسانە لەنىو ئەو بىرە پر لەئازارەنى خۆىدا رۆچووبوو، بەدەنگە لەرژۆكەكەى درویش بەئاگا دىتەو، بە گومانىكەو، بىرلەو، دەكاتەو، ئايا دەرویش گازی كرىبوو، يان تەنھا دەنگى ئەو بوو كە بەردەوام لەخەيالدا زايەلەى هەبوو، ئەفسانە بەرەو ژوورەكەى پىشەو، دەچىت و لەسەر دۆشەكەكە دادەنىشیت، دەرویش لەبەردەم پەنجەرەكەدا بەگۆچانەكە، یەو، راپوستا، وەك ئەو، لەسەر لوتكەى شاخىكى بلىندەو، بۆ دامىنى خۆى بروانىت لەدىمەنى ئەو بەفرە وردەبىتەو، كە هەموو باخچەو، حەوشەكەيانى داپۆشيو، بەلام دەرویش بەوىستى خۆى نەبوو، كە هەنگاوەكانى هینابو، یانە بەردەم پەنجەرەكە، بەلكوو سەرنجە تىژ و نامۆكانى كورەكەى دراوسىيان بوو، دەرویشى خستبوو، نىو دلە راپوكى گومانى داوین پىسىيەو، بەبى ئەو، خۆى هەستى پىبكات يان بەوىستى خۆى بىت، چاوە شىن و بزىو، كەلە ئىرەى و رقادا ئاگرىانگرتبوو، تاو ناتاوىك لەسەر نەردەوانەكەى مالەكەى دراوسىيان لەنگەريان دەگرت، لەناو گومانى رەفتارە بەدكارەكانى كورەكەدا بىرى لەشتگەلىكى نامۆ دەكردهو، شتگەلىك كە هىدى هىدى وىناى تاوانىكى ئابرو، بەرانەى لەهەستەكانىدا دەنەخشان، كە هەرگىز ئارەزووى نەدەکرد،

هه‌ربۆیه گومانی ئەوه دەکات ئەفسانە بەنهیانی پەییوهندی
 له‌گه‌ڵیدا به‌ستییت، ئەگه‌رنا بۆچی ئەم هه‌تیوه که‌للەزله
 بی‌شه‌رمانه له‌مال و ئابرووی ده‌روانیت، ئاخ‌ر ئەگه‌ر ژن
 به‌ره‌فتاره هه‌ستی‌زوی‌نه‌ره‌کانی خۆی نمایش نه‌کات و
 وه‌ک مانگایه‌کی به‌که‌ل پیاو به‌دووی خۆی نه‌خات، کێ
 ده‌توانیت ره‌فتاری بی‌شه‌رمانه له‌به‌رامبه‌ریدا بنوینێ، یان
 بی‌ری له‌وه ده‌کاته‌وه موحه‌مه‌دی کورپی له‌م ره‌فتاره‌ی
 کورپه‌که و ئەفسانه ئاگادار بکاته‌وه یان ئەوه‌تا موحه‌مه‌د
 بنی‌ریته سه‌ری و له‌و به‌د ره‌فتارییه‌ی ئاگاداری کورپه‌که
 بکاته‌وه پێی بلیت «هه‌ی خوی‌ری نامه‌رد، بۆخۆت شه‌رفت
 نییه، دایک و خوشکت نییه، چۆن ده‌توانیت بی‌شه‌رمانه چاو
 له‌مالیک بکه‌یت که ژنیکی می‌ردداری تیدایه؟» ده‌رویش
 له‌نیو ئەو بی‌رانه‌دا می‌شکی ئالۆز کابوو، له‌ ناکاو بی‌ریک
 به‌وینیه‌ی بروسکه‌یه‌ک هه‌موو جه‌سته‌ی دینیته له‌رزین
 و نائارامیه‌ک هه‌موو ناخ و هه‌سته‌کانی ده‌ته‌نیته‌وه،
 گومانی ئەوه‌ی له‌ناخیدا دروستده‌کات، که‌ چیت‌ر وه‌ک
 جارن ناتوانیت له‌گه‌ل ئەفسانه‌دا به‌خوینیت، ئیستا پیر و
 په‌که‌وته‌یه و ئەو هیزه‌ی جارانی نه‌ماوه به‌ توپزی ئەفسانه
 له‌ئامیز بگریت و ناچاری بکات به‌ویستی خۆی ره‌فتار
 بکات، نه‌خۆشی به‌رده‌وام هه‌موو ماسوله‌که‌کانی جه‌سته‌ی
 لاواز کردووه و ناتوانیت وه‌ک پیاویکی به‌هیز و به‌کردار
 ره‌فتار بکات، له‌گه‌ل هه‌موو ئەوانه‌شدا فشاری خوینی
 به‌رزه و نه‌خۆشی شه‌که‌ری خوینیشی ئەوه‌نده‌ی تر

لاوازی کردووه، به لام ئەفسانەى دلبەر و نازدار، لەلوتکەى جوانیدایە و ئیستا لەوپەرى چيژ و حەزى لاویتى خۆیدا دەژى و جەستە ناسک و نەرمەکەى توینى ئامیزي پیاویکە کە دلى بلاوینتەوه و ناخى ئاو بدات.

لەنیو ئەو ئەندیشانەدا دەرویش بیئاگایانە نیگەرانییەکانى لەسیمایدا خویان وینادەکردو چرچەکانى نیو چەوانى زیدەتر دەبوون و لەنیگا خەمناکە کەیدا هەستى توورەبوونىکی بیئامان بەروونى دەبینرا، هەموو ئەو هەستە دژوارانە، دەرویشیان بەئاقارى بیریکی تردا برد، هەر بۆیە پر بەدلى ئارەزووى ئەوهى دەکرد بەدەستەکانى خۆى کورەى دراوسییان بەکێردە تیزهکە سەربریّت و پارچە پارپەى بکات، بەلام ئەو بیرە وهک بایهک زۆر بەخیرایى بەمیشکیدا تیپەرى و بەدووى شتگەلیکی تردا دەگەرێ، کە لەتوانا و ویستی خۆیدا بیّت یان هەولیک بیّت بو ئەوهى ئەفسانە لەزەلکاوى داوین پیسی بەدوور بگریّت و نەبیته سەرچاوهى ئابروو بردن، بەو هەستەوه ئاورپىکی خیرا بو ئەفسانە دەداتەوه، کە چاوه مەنگەکانى لەسەر نەخشى قالییەکەبوو، بەدەنگیکی نەرم پی دەلیت: «ئەرى ژنەکە گویت لەوتارى هەینى بوو، لەسەر ناپاکى و رەفتارى خراپ و نارەوا چى وت ؟»

ئەفسانە لەنیو خۆیدا بو وهک ئەوهى لەخەوندا راپەنیت بەدەنگیکی پر لە نیگەرانییەوه بەرسیقى دەداتەوه دەلیت:
-نەخیر.

-ژنەکە ئەى تۆله کوی بوویت؟

ئەفسانە ۋەلام ناداتەۋە، پېدەچىت ھەرگىز ئارەزوۋى
ئەقسانە نەبىت، كە بە درىژايى تەمەنى گوئىكانى پېركدبوو،
ھەر بۆيە ئەۋقسانەى دەرويش بەلايەۋە ۋەك شتگەلىكى
بىنرخ و قىزەون و بىمانا بەھەستىدا تىپەرىن.

دەرويش بىر لەۋە دەكاتەۋە ترسىك لەناخى ئەفسانەدا
دروستىكات تا لەرېگەيەۋە بتوانىت كۆنترۆلى بىرو ئەندىشەۋ
رەفتارەكانى بكات، ترسىك گومانەكانى ناخى برەۋىنىتەۋە
يان ترسىك بۆئەۋەى نەكا بىرى ناپاكي و بەدەرەۋشتى
ناخى بتەنىت و بىتە جىگەى ئابروۋى خۆى و بنەمالەكەى،
ھەر بەۋ تۆنەۋە درىژە بەقسەكانى دەدات و دەلىت:

«لەبىرت ماۋە ژنەكە، برا گەرەكەت خوشكەكەتى
لەسەر چى كوشت... ھا، لە بىرت ماۋە؟ ۋەلام بەرەۋە
ژنەكە بىدەنگ مەبە، جوان بىر لەۋە بكەرەۋە، بزانه بەۋ
رەفتارەى چى بەسەر ژيانى خۆيدا ھىتا و بنەمالەكەتانى
چۆن شەرمەزارى ھەردوۋ دىنا كرد.»

ئەۋ قسانەى درەۋىش بۆ ئەفسانە ۋەك ئەۋە ۋابوو
فوۋيەكى بەھىز لە ژىلەمۆيەكى خامۆشى بكات ھەر بۆيە
ئەفسانە ئاگرى رقى ناخى بەجۆرىك گەشايەۋە، تا ئەۋ
كاتەى فشارى خۆينى ھەموۋ جەستەى لە چاۋەكانىيەۋە
دەبىنرا، بە ھەستىكى توند و بىزارىيەۋە نىگايەكى پرنەفرەتى
لەدەرويش دەگرىت، دەرويش كاتىك ئەۋ دىمەنەى ئەفسانە
دەبىنىت، ھەستدەكات قسەكانى كاريگەرى خۆى كردوۋە،
بەردەوام دەبىت و دەلىت: «ئاخر ھەر بەۋ ھۆيەشەۋە بوو

تۆيان بەمندا، بۆ ئەوەی شەرەفيان بپاريزم و بەو تەمەنە
كەمەتەووە تۆشی كاریکی ناشەری ئابروبه‌رانه نەبیت و
نەتكوژن، ژنەكە مروّف دەبیت بەو یاساو نەریتانه‌ووە پابه‌ند
بیت، كە مروّف لەتاوان و كاری ناره‌وا دەپاريزیت».

ئەفسانە تا دەهات كەفی ناخی زیدەتر هەلدەكشا و لە
سیما گەنم رەنگەكەیدا زیدەتر بەدەر دەكەوتن، لەو ساتەدا
بەتەواوی خودی خۆی لەدەستدابوو، خۆی رادەستی ئەو
دەنگەي ناخی كرد، كە زۆر بویرانه، رۆژانه لەگەلیدا دەدوا
و لەهەولێ ئەوهدا بوو وەك تارماییه‌كی ترسناك بەنیو
هەموو جەستەیدا بلاو بیته‌ووە وینای راستەقینەي خودی
خۆی بكات، ئەفسانە چیتەر لەبەر دەم ئەو دەنگەي ناخیدا
رێگر نەبوو، بەلكو ئارەزووی ئەوهدی دەكرد هیزی ئەوهدی
هەبا، بەتەواوی ئەوی لەخۆیدا وینا بكردبا، هەر بۆیە
بەدەنگ و هەستیکی نامۆووە كە هەرگیز بەو شیوازە لەگەل
دەرویشدا نەدوابوو وتی:

-تۆ باسی تاوان و داوین پیسی دەكەیت ها ... بۆ ئەوهدی
تۆ لەگەل مندا كردووتە تاوان نییه؟

-چیم كردوووە ئەفسانە، ها تاوانی من چی بوو پیم بلێ؟
-تۆ باش بیر بكەرەووە بزانه چۆن لەبیئاگایی خۆمدا
كچینیت لێ دزیم، ئایا ئەووە تاوان نییه ها، جوان بیر
بكه‌رەووە، بزانه ئەوهدی تۆ كردت بەپینی شەرع و یاساكەت
رەوا بوو؟

-بۆچی كچىنى تۆم دزيوه ژنهكه، من ههرگيز له نهريت و فهرماني خودا و ئاين لام نه داوه، پاشان بۆچی ئىستا له دواى بيست سال ئه م باسه دووباره ده كه يته وه، خۆ من له دواى ئه وهى كارى شه رعى خۆم كرد چهند جار يك هه مو ئه وهى روويدا وهك خۆى بۆم گىراو يته ته وه.

-ئهى نه ريت و ئاينه كه ت رىگه ي ئه وه ت پىده دات كچىكى ته مه ن پانزه سال به حه بى خه و بيهۆش بكه يت و به ويستى خۆت كارى خۆتى له گه ل بكه يت و كچىنى لى بسى نى ته وه ها پىم بلى ؟

-ژنه كه تو حه لالى منيت، خۆ له خۆمه وه ئه و كاره م نه كردوه، ده سترى ژىم بۆ سه ر ناموسى كه س نه كردوه، پاشان تۆش ئه وه نده ئىنكار بوويت خه رىكبوو له ناو خانه واده كه مدا ئابرووم به ريت، خۆت نه ددا به ده سته وه، هه ر بۆيه منىش به ناچارى ئه و كاره م كرد.

-نه فره ت له خۆت و نه رىته كانت، ئه و نه رىته ي ره وايى به و تاوانه ددات كه تو به ره واي ده بينى، باشه، من ههرگيز تۆم خۆش نه ويستوه، به لام تو به م نه رىته قىزه و نه، كه به رژه وه ندى خۆتى تيا ده بينى ته وه ههرگيز هه ستى منت به لاوه گرىگ نه بووه، ته نها وهك ئاژه ليك به درى ژايى چه ندىن سال ئاره زووه قىزه و نه كانى خۆت له جه سته ي مندا خالى كر دۆ ته وه .

-ژنه كه هىور به ره وه بۆخاترى خودا، تو بۆچى ئىستاي زمانت درى ژ بووه و كراوه ته وه و به م شته قۆرانه

تاوانبارم دهکهیت، دلنیام، زور دلنیام، ئەم قسانەى تو دهیکهیت قسهى خوټ نییه، ئەوه قسهى شهیتانهکهى ناخه بۆگه نه که ته هانى تاوانت دههات، دلنیام ههتا تو له گه ل ئەو شهیتانه نه فره تییهى ناختا بژیت، رۆژیک دیت تاوانیک یان نازانم، به لام دلنیام کاریکی ئابرو به رانه دهکهیت، دایکم راستى دهکرد دهیگوت: «تو له گه ل شهیتاندا دهژیت»، هه ر بۆیه کوره کهى لى دوور خستیه وه، ته نانهت ئەوه بۆ مانگیك ده بیټ موحه مه د ژنى هیناوه، ئەوه تا نایه ویټ بیته سه ر دانت، بۆچی، ها؟ بۆ ئەوهى میشکی ژنه که شى وهک خوټ تیک نه دهیت، ئاخ دایکم له خو یه وه ئەو قسانه ی نه ده کرد، ئەو ژنیکی به ئەزموون و له خودا ترس بوو، هه ر ئەو دهیزانى دهردی تو چیه، تکا ده که م ژنه که که میک له خوا بترسه و بیریک له و دنیا و ئاگری دۆزه خ بکه ره وه .

- بۆ ئیستا ئەم ژیانەى من تییدا ده ژیم دۆزه خ نییه، ئیتر ده بیټ چ ترسیکم له دۆزه خ هه بیټ.

له دواى ئەو قسانه بیده نگییه کی ترسناک ژووره که ده کاته وه و دهرویش له خویدا نو قم ده کات، له پاش چه ند خوله کیك ئەفسانه وهک ئەوهى ته واو ئاوه زى له ده ستدا بیټ ده ست بۆ ئەلقه کهى ده ستى ده بات که له په نجه که یدا تووند بووه، بیر له وه ده کاته وه خو ی لى قوتار بکات و به ده ستیکی خه ریکی دهرهینانى ده بیټ، به لام به هوی قه له و بوونی په نجه کانییه وه که چه ندین سا له له په نجه یدا یه ناتوانیټ دهری به یینیټ، دهرویش به نیگایه کی پر له

نیگه رانییه وه له رهفتاره که ی ئه فسانه راده مینیت و بیرگه لیک
خراپ به میتشکیدا دیت، ئاره زوو دهکات له مه رامی ئه و
رهفتاره ی ئه فسانه تیگیات هه ر بویه به دهنگیکی هیمن و پر
له پرسیاره وه ده لیت:

-ئه وه چیده که ییت؟

-ئه مه ویت خۆم له م ئه لقه نه فره تییه رزگار بکه م، ئازاری
په نجه م ده دات.

-ئه ی چه ندساله بوچی ئازاری په نجه تی نه داوه؟

-ئاخر ئه و کاته مندال بووم، به لام ئیستا گه وره بووم.

-مه به ست چیه له وه ی گه وره بویت...ها؟

-مه به ستم ئه وه یه په نجه م گه وره بووه.

دهرویش هه سته دکات به و قسانه ی که ئومیدی ئه وه ی
هه بوو ترسیک له گومانی داوین پیسی له ناخی ئه فسانه دا
دروست بکات سه رکه وتوو نه بوو، ترسی ئه وه ی هه بوو
به و رهفتاره ی رقی ئه فسانه زیده تر بکات، بیرى له وه
دهکاته وه چۆن سالانی رابردوو وه ک مندالیک رهفتاری
له گه لدا ده کرد و به چه ند په یفیکی نه رم و نیان ئه فسانه ی
ئارام ده کرده وه، به و هه ست و ئه ندیشه یه ی جارانه وه
به هیمنی ده چیته ته نیشتییه وه و ده ستیکی ده کاته ملی و
که میک لیوه کانی له روممه ته پانه که ی نزیک ده کاته وه که
چالیک ئه وه نده ی تر سه رنج راکیشی کرد بوون، ئه فسانه
هه سته دکات دهرویش ده یه ویت هه ستی ببزوییت یان بیر

لهراموسینی دهکاتهوه، بههیمنی خوی لی بهدوور دهگریټ و بهدهستهکانی پالیک بهدرویشهوه دهنیت، درویش کهمیک بهنیگایهکی پرله گومانهوه لهئهفسانه دروانیت، بهلام ئه و رفتهارهی ئهفسانه لهبری ئهوهی دهماری توورهبوونی بزوینیت، ههستیکی پر له چیژ ههموو جهستهی داگیردهکات و زیدهتر ئارهزووی ئهوهی دهکات وهک سالانی رابردوو به ویستی خوی لهگهلیدا بخوایت. به و ههلویتتهی ئهفسانه درویش بیری ئاویتتهی یادهوهریهکانی رابردوو دهیت، که چۆن ئهفسانه بهردهوام ریگری دهکرد و ئههیش چیژی لهوه دهبینی وهک گهمهیهکی سیکی بهتوبزی باوهشی پیاده کرد و لهژیڤر خویدا، جهسته وردیلهکهی دهشاردهوه و بهدهم ماچکردنی لئوه ئهستورهکانیهوه پهنجه ئهستورهکانی بو درپیکهی دهبرد و ههتا قوله پیکانی دای دهمالی، زورجار ئهگه لهفسانه ریگری بکردبا، چهند زللهیهکی توندی لهروومهته گوشتنهکانی ئهسرهواند تا ئه و کاتهی ئهفسانه تهواو شهکتهت دهبوو، پاشان وهک مهپیکی لاواز و بیدهسهلات لهژیڤر جهسته کهتهکهیدا دهکوت، ئههیش به ویستی خوی چووکی لهنیو لهشی دهنه و به ههموو هیزی تهکانی دها، لهو ساتهده ئهفسانه بههوی ئازاری زوری لهشی و لهژیڤر فشاری ئه و جهسته قورسهیدا هاواری دهکرد و دهگریا و دهینرکاند، درویش چیژیکی لهو دۆخهی پر لهئازارهی ئهفسانه دهبینی ههه بویه زور کات ئارهزووی ئهوهی دهکرد زیدهتر ئازاری بدایه.

کاتیک له و خه یاله پرله چيژهي رابردووی خووی به خووی دیته وه، نارامییهک هه موو جهسته ی دته نیته وه، ده بینیت ئه فسانه دهگری، بو ئه وهی نارامی به دروونه شیواوه که ی بداته وه، به هیمنی دهستی چه پی بو سهر شانه گوشتنه کانی دريژ دهکات و به نه رمی له ئامیزی خووی دهنیت، ئه فسانه وهک ئه وهی له هوش خووی چوو بیت یان هیزی ئه وهی نه مابیت به دانیشتنه وه خووی بگریت، له جیگه که ی خوویه وه وهک مردوویهک به دیواره که ی پشتیه وه تلیساوه ته وه، به ردهوام هه موو گیانی وهک هه ویریکی شل خاو ده بیته وه، جهسته نه رمه که ی له ئامیزی درویشدا قورس ده بیت و به لادا دهکه ویت، درویش به مه به ست دهستی بو شل دهکات تا ئه و کاته ی به هیمنی له تهنیشتییه وه له سهر لا راده کشیت. واتیده گات خه ویکی قول چاوه مهنگ و جهسته نه رمه که ی قورس کردووه یان شیمانیه ی ئه وه دهکات وهک هه موو ئه و جارانه ی، که گه رووی توند ده بوو، له بری گریان له هوش خووی ده چوو، ئه میش به نارامی لی ده گه را تا له خه ویکی قولی دريژخایه ندا که فی ناخی وهک دریا یه کی مهنگ کش و مات ده بوو. به لام ئه مجاره درویش لینا گه ریت ئه فسانه به تهنی بنوی یان بچینه نیو ئه ندیشه کانیه وه، چه زیک هه موو جهسته و بیری درویشی گرتوته وه، ئاره زوو دهکات هه رچونیک بیت بو دامرکانده وهی ئاگری ناخی، ئه فسانه توند له ئامیزی بگریت و به یادی ئه و شه وانیه ی ئاره زوو ی پر له شه هوه تبازی خووی تیا خالی ده کرده وه ئاوا رهفتاری له گه لدا بکات.

دەرویش كەمىك لە جەستە پاكشاو دەكەى ئەفسانە دوور دەكە ویتەو و بەچاوە پر لە شەهو تەكانى لەقوله پى رووت و گوشتنەكەى دەروانىت، هەستى دەكرد زیدەتر خۆى لەنىو ئارەزووى جەستەیدا رۆدەچیت، هەر بۆیە دەستە چرچ و زەكانى لە بەینى رانە شەلكانى ئەفسانە دەنیت و بەهیمنى بەرەو تەنگى هەردوو رانەكانى دەیکیشیت.

دەرویش بىرلەو دەكاتەو ئەفسانە چوویتە خەویكى قولەو، یان ئەو تەو وەك هەموو جارەكانى سالانى رابردوو بە ناچارى خۆى شل كەردوو و جەستە نەرمەكەى رادەستەكەت، كاتیک ئەفسانە بەو رەفتارەى هیچ پەرچە كەردارىكى نابیت، بەهیمنى لە دواو خۆى بە كەفەلە بەرزو نەرمەكە یەو دەنوسینیت تا ئەو كاتەى بە هەموو هیزی خۆى لە جەستە نەرمەكەى تووند دەكات، لەو ساتەدا ئارەزووى ئەو دەكات بە دەستى چەپى مەمكە بچوو كەكانى بگوشیت، بەلام ئەفسانە وەك ئەو دەى لەئاسمانەو توری بدەنە خوارەو، لەشوینى خۆى رادەپەریت و هەموو خەون و هەستى ئارەزوو پر لە شەهو تەكانى دەرویش پەرت و بلاو دەكاتەو پى دەلایت: «ئىستاش بەم تەمەنەتەو وەك لىناھینیت ... پیری نەخۆش» ئەفسانە وەك بالندەیهكى سركى كیوى لەئامیزی دەرویش هەل دیت و خۆى بەژوورەكەى پشتەو دەكات، دەرویش لەشوینى خۆیدا بەبى ئەو دەى ببزویت، دووبارە رۆدەچیتە ئەندیشه پرلە گومانەكانى خۆیەو .

ئەمپۇ بۇ ئەفسانە پۇژىكى تەواو جياواز بوو، ھەموو يادەورىيە بە ئازارەكانى وەك شەپۆلى دەريايەكى تۇپە و شووم، ھەموو جەستە و بىرى رادەژنى، جەستەيەكى كەيل لە نائارامى و بىزارى ژيان و نائومىدى، لەو خەونانەى وەك فریادپەسىك شەوانە ھەستە غەمگىنيەكانى ئارام دەكردەو، لەنىو گومانى ھەستى تاوان و بەزەيىدا پۇ چوو بوو، بەردەوام ھەموو ئەو يادەورىيە تالانەى خۇى لەدەنگەكەى ناخیدا دەبىنيەو، ھانى ئەوھى دەدا خۇى رادەستى چارەنووسىكى ناديار بكات، ئەو بۇخۇيشى نەيدەزانى لەھەموو ئەو بىرگەلانەى ئاوەزى پەرتكردبوو، لەكویدا ئارام دەگریت ئايا بەمەرگى خۇى يان بەمەرگى دەرويش،

ههستیده کرد له ناو خۆیدا ته واو په رت و بلاو بووه و خۆی بو کونابیتته وه، بوخویشی نهیده زانی له و دوو بوچوونه دا کامیان پیښ دهکه ویت، به لام له هر دوو بارودوخه که دا ئومیدی به وه هه بوو، پوژیک ده بیت هه موو ئه م شه پۆلانه ی ناخی له که ناریکی ژياندا ئارام بیت و بیر له سه ره تايه کی دی بو ژيان بکاته وه.

ئه فسانه له ژورره که ی دواوه، که ته نها روښناییه کی که م له په نجه ره که ی به رده م دالانه که وه جهسته راکشاوه که ی روښن ده کرده وه، له نیو خه یاله کانی خۆیدا روچوو بو، بو ئه وه ی درویش بیزار ی نه کات ده رگا ته خته شپه که ی له سه ر خۆی کلوم دابوو، قسه کانی درویش شه پوله کانی بیری ئه فسانه یان له خۆیدا نغو کردبوو، پیده چوو ده نگه که ی ناخی به مه به ست ئه فسانه بو نیو ئه و یاده وه ریه تالانه په لکیش بکات، هر بویه ئه فسانه که وته وه یاده وری ئه و روژانه ی که له بیئاگایدا کچینی خۆی له ده ستدابوو.

ئه و شه وه ی مه رامه قیزه ونه کانی درویش چیرژیکی چاوه پروانکراوی به جهسته ی به خشیبوو، بیری له پلانیک کردبووه، بوئه وه ی کاری خۆی له گه ل ئه فسانه دا ته واو بکات، ئه و کاره ی زیاتر له دوو سال ده بوو خه ونی پیوه ده بینی و پلانی بو دانابوو. کاتیک ئه فسانه ئه و چاییه ده خواته وه، که بیئاگایه له وه ی چه ند حه بیکی خه وی بو تیکراوه، له دوا ی چه ند خوله کیک، خه ویکی قورس هه موو جهسته لاواز و چاوه گه شه کانی گران ده کات، درویش به رده وام چاودیری ره فتاره کانی ئه فسانه ده کات، تا ئه و

کاتەى ھىزى ئەوھى نامىنىت بەدانىشتنەوھ خۆى بگرىت، بەھەستىكى وروژىنەرەوھ لەئەفسانە نزيك دەبىتەوھ و بەھىمنى جەستەى رادەژەنىت و پىى دەلىت: « ژنەكە ديارە خەوئىكى زۆرت دىت، بۆچى ناچىت بۆ ژوورەكەى خۆت؟ » بەلام ئەفسانە ئەوھندە زەبوون ببوو، تەنانەت تواناى ئەوھى نەماوبوو بەدەم و لىوھ قورسەكانى وەلامى بداتەوھ تەنھا لەبەر خۆىوھ ورتەيەك دەكات، لەو كاتەدا ئەفسانە مەبەستى ئەوھ بوو بلىت: « زۆر خەوم دىت نازانم بۆچى؟ » بەلام ئەم وتانە تەنھا لەناخى ئەفسانەدا بىستران.

دەرويش كە دلئىادەبىت لەوھى خەوئىكى قول ئەفسانەى بىھىز و شەكەت كرددوھ، بەودەستانەى تىنووى جەستەى بوون تاو دەداتە كەمەرە بارىك و پانە نەرمەكانى و بەرەو ژوورەكەى خۆى دەبىيات و لەسەر پىخەفەكەى درىژى دەكات، ئەوھندە بە تامەزرۆىيەوھ رەفتار دەكات، بەپەلە دەرگای ژوورەكە كۆم دەدات و دەكەوتتە دامالینی ماكسىيەكەى بەرى و تەواو پروتى دەكاتەوھ، لەدواى ئەوھى خۆى تەواو پروت دەكاتەوھ، لەدوورەوھ دەوھستىت و كەمىك لەجەستە نەرم گۆشتنەكەى دەروانىت، پاشان چاوه پەر لە حەزەكانى بۆ سەر سىما مات و خەوتووھكەى ئەفسانە دەگوازىتەوھ، واى دەبىنىت ئەفسانە حۆرىيەك بىت خودا لەشەوئىكى پىرۆزدا بۆى ھىنابىتە خوارەوھ.

دەرويش چىتر ھىزى ئەوھى نامىنىت لەبەردەم ئەو جەستە پەر لە چىژەدا خۆى بگرىت، بەلام ھەتا ئەوھ كاتەش

ترسیک له ناخیدا ئاسه واری مابوو، ترسی ئه وهی ده بیته ئایا تا چهند جهستهی ئه فسانه ده توانیت بهرگهی ئه وه جهسته زل و که ته کهی خوی ده گریت، هر بویه کاتیک هر دوو قاچه باریک و لاوازه کانی ئه فسانه بو سهر شانی بلند ده کات، به ترسیکه وه سهری چووکی له نیو له شی ئه فسانه ده نیت، له نیوان چیژیکی له راده به دهر، که هه موو ئه ندیشه و جهستهی ته نیوه له گه ل ترسی به ئاگاهاته وه ئه فسانه له ئازاری جهسته یدا راده مینیت، به لام ههسته ورووژینه ره کهی دهر ویش به ته کاتیک هه موو ئه و دیواری ترسهی ناخی دهر و خینیت و به جاریک هه موو چووکی ده خزینیته ناو له شی وه.

له گه ل هه لکشانی چیژی ناخیدا به رده وام ته کان لیده دات و ئه فسانه ش به بیهوشی وه ک جهسته یه کی سارد و سر و مردوو له ژیریدا که وتوو، تا ئه و کاتهی به سه رییه وه جهسته زلله کهی له لوتکهی چیژدا خاو ده بیته وه، ماو ده یه ک له گه ل ئه و چیژه پر ئه فسونه دا، که هه موو ناخی ته نیوو خه ونیکی قول ده بیاته وه، که به ئاگادیته وه، ده بینیت جهستهی خوی و ئه فسانه له خویندا سوور بووه، بو ئه وهی ئه فسانه ههسته نه کات له بیئاگایدا کچینی له ده ستدا وه، بله ز ئه و په رویه ی پیش کاره کهی ئاماده ی کردبوو، هه موو ناو لینگه ئه فسانه ی پی خاوین ده کاته وه.

بو سپیده ئه فسانه بیئاگا له وهی شهوی رابردوو چی به سه ری هاتبوو، به جهسته و سه ریکی گرانه وه

به‌خه‌به‌ردیته‌وه، به‌لام گومانیک هه‌موو ئاو‌هزی ئه‌ته‌نیت‌ه‌وه، بو‌خۆیشی نازانیت چی به‌سه‌ر هاتوو‌ه یان چییان لی‌کردوو‌ه، ته‌نها ئه‌وه نه‌بیته‌هه‌ست به‌وه ده‌کات شتی‌ک به‌سه‌ر جه‌سته‌یدا هاتوو‌ه، شتی‌کی نامۆ که وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ناوه‌وه هه‌موو له‌شی به‌نه‌شته‌ر بریندار کرایت.

ئه‌و پۆژه ئاوا له‌نیو ئه‌و گومان‌ه‌دا پۆده‌چیت، بۆ ئیواره‌که‌ی ئه‌فسانه‌هه‌ست به‌ته‌رییه‌ک ده‌کات له‌جه‌سته‌یه‌وه دیته‌ دهره‌وه، کاتی‌ک له‌خۆی دهروانیت خوینیکی پوون به‌رده‌وام به‌سه‌ر رانه‌ نه‌رمه‌کانیدا ری‌چکه‌ی به‌ستوو‌ه و به‌ره‌و قوله‌ پیکانی ده‌چۆریته‌ خواره‌وه، ئه‌و خوینه‌ تا دوو‌پۆژ به‌رده‌وام ده‌بیته‌، دهرویش کاتی‌ک به‌وه دهرانیت ئیتر له‌وه تیده‌گات شتی‌کی خراب به‌سه‌ر ئه‌فسانه‌دا هاتوو‌ه، هه‌تا دووه‌فته‌ توخونی ناکه‌ویت، به‌لام چیژی ئه‌و شه‌وه به‌رده‌وام له‌هه‌ست و جه‌سته‌یدا هه‌ر ده‌میته‌وه، ئاره‌زووی ئه‌وه ده‌کات چیت‌ر گرنگی به‌ریگرییه‌کانی ئه‌فسانه‌ نه‌دات.

له‌دوای ئه‌وه‌ی ته‌ندروستی ئه‌فسانه‌ ئاسایی ده‌بیته‌وه، دهرویش بۆشه‌وه‌که‌ی ده‌چیته‌ سه‌رجی‌گه‌که‌ی و داوای ئه‌وه‌ی لیده‌کات خۆی پووت بکاته‌وه، به‌لام ئه‌فسانه‌ ده‌یه‌ویت وه‌ک هه‌موو جاره‌کانی تر ری‌گری بکات، دهرویش به‌بی ئه‌وه‌ی گرنگی به‌گریان و هاواری ئه‌فسانه‌ بدات، که وه‌ک به‌رگرییه‌ک بو‌خۆی به‌کاری ده‌هینا، لی‌ نزیک ده‌بیته‌وه پی‌ ده‌لیت: «گویی‌گه‌ ژنه‌که، ئیستا بیانووی ئه‌وه‌ت نه‌ماوه‌ دایکم به‌رگریت لی‌بکات و بلیت منداله‌، ته‌مه‌نت نزیکي پانزه‌ ساله‌ و

جهسته نامادهیه بۆ هه موو شتیک، ئەگەر به ویستی خۆت
 رەفتار ناکهیت ئەوا به قایش ئەوه ندهت لیده دەم هه تا بیهۆش
 ده بیت، ئەو کات به ویستی خۆم هه موو شتیک ده کم، تۆ
 ژنی شه رعی منیت، بۆت نییه ریگری هیچ شتیکم بکهیت .
 ئەفسانه به ترسیکه وه که هه موو جهسته ی ده له رزینیت
 ده یه ویت هه رچۆنیک بیت ریگری له و مرۆفه که ته و زله بکات،
 که به هینده ی ته مه نی باوکی ده بوو، ئەو دیمه نه قیزه وه ی
 ده رویش که له به رامبه ریدا وه ک جه لادیک به قایشیکه وه
 وه ستاوه و له ناماده باشی ئەوه دایه بکه ویته ویزه ی گیانی،
 به لام ناخ و ویستی ئاره زووی ناکات و راده ستی نابیت،
 تا ئەو کاته ی تو په یی ده رویش له قایشه که ی ده ستیدا
 کۆده بیته وه و هه موو جهسته ی شین و مرۆر ده کاته وه .
 ئەفسانه به و رفته رهی ده رویش له وه تیده گات که ئەوه
 چاره نویسه که و هیزی ئەوه ی نییه به ری پیبگریت و ده بیت
 به ناچاری په سه ندی بکات، به دەم هه نسکی گریانه وه بیر
 له وه ده کاته وه، که ته نانه ت هیچ که سیک ناتوانیت له م دۆخه
 دژواره دا قوتاری بکات، به بیزاریه وه خۆی راده ستی چه زه
 سه رشیته کانی ده رویش ده کات، ده رویش ده زانیت ئەفسانه
 خه ریکه ده سته مۆ ده بیت، به ده نگیکی هه ره شه ئامیزه وه
 به گویکانیدا ده چپینیت و پپی ده لیت: «باش گوپیگره، تۆ ژنی
 منیت و چه لالی منیت، چیم بویت له گه لندا ده کم، ئەگەر وه ک
 ژنیکی باش رەفتار بکهیت ئەوا ئازارت ناده م». له گه ل ته واو
 بوونی قسه کانی ده رویش، بۆخۆی تاو ده داته پۆشاکه که ی

و ته‌واو پروتی ده‌کاته‌وه و وهک به‌راز ئامبازی ده‌بیت،
 ئەفسانه له‌تاو ئازاری جه‌سته‌ی ده‌گری و هاوار ده‌کات و
 له‌ده‌رویش ده‌پارێته‌وه که‌میک له‌سه‌رخۆ بیت و له‌وه زیاتر
 ئازاری نه‌دات، به‌لام ده‌رویش زیده‌تر به‌و ره‌فتاره و قسانه
 ده‌ورووژیت و هه‌موو هیژی له‌و ته‌کانانه‌دا کۆده‌کاته‌وه، که
 به‌رده‌وام شه‌پۆل به‌جه‌سته لاوازه‌که‌ی ئەفسانه ده‌دات، کاتیک
 وهک به‌راز به‌ده‌م م‌ره م‌ر و هانکه هانکه‌وه ده‌گاته لوتکه‌ی
 چیژی خۆی، به‌جه‌سته‌یه‌کی گرانه‌وه له‌سه‌ری هه‌لده‌ستیت،
 له‌و کاته‌دا ئەفسانه به‌شه‌که‌تی و دلێکی ته‌نگه‌وه ده‌یه‌ویت
 ئەو خوینه‌ ببنیت که‌ چاوه‌رپی ده‌کرد له‌ناو له‌شیه‌وه بیته
 ده‌روه و دوا چرکه‌ساته‌کانی له‌ده‌ستدانی کچینی خۆی
 ببینیت، کاتیک ئەوه‌ی بیری لیده‌کاته‌وه پ‌وونادات، به‌ترس
 و گومانیکه‌وه سه‌یریکی چاوه‌مه‌سته‌کانی ده‌رویش ده‌کات
 که هیشتا چیژی تیا نه‌په‌ویوه‌ته‌وه، به‌لام ده‌رویش زووتر
 له‌نیگا‌کانی ئەفسانه تیده‌گات، به‌ده‌نگیکی پر له‌هه‌ستی
 ئیرانه‌وه پتی ده‌لێت «ژنه‌که، بۆ دووه‌فته زیاتر ده‌بیت،
 تۆ له‌خه‌ودا بوویت کردمیت به‌ژن، پ‌یویست ناکات خۆت
 نیگه‌ران بکه‌یت».

ئێتر فسانه له‌و شه‌وه‌وه هه‌سته‌یکرد چیتر شتیک نه‌ماوه
 تا خه‌ونی پ‌یوه ببینی، هه‌ر ئەوه شه‌وه پ‌یکه‌نین و خه‌ونه‌کانی
 له‌ناخیدا خنکا و وهک جه‌سته‌یه‌کی مردوو له‌خۆیدا ناشتی.
 کاتیک مرو‌ف به‌بی ویستی خۆی ناچار ده‌بیت کاریک
 بکات یان ژیان و نه‌ریتیکی قیزه‌ون ناچاری ده‌کات ببیته

كۆپلەي دۆزەخچىك كە ويىستى مرۇقايە تى پىي رەوا نىيە، ئىتر دەبىت ژيان لەو دۆخەدا چ مانايەكى ھەبىت، دەبىت دۆزەخ لەپاي چى بوونى ھەبىت، كاتىك مرۇقەكان بەويست و ھەزى خۇيان ژيانىكى دۆزەخ ئاسا بۇ مرۇقايە تى دروستدەكەن. لەو شەوۋە چىتر ئەفسانە ترسى لەو دۆزەخە نەبوو، كە دەرويش بەردەوام بۇ ترساندن و دەستەمۇكردى ۋەك ھەرەشەيەكى بەردەوام بەگوپى ئەفسانەيدا دەدا.

ئەفسانە بىرى لەو دەكردەو دەبىت لەژياندا خۇشەويىستى و ھەز و خەونەكانى مرۇق پىويىستى چى ھەبىت، كاتىك مرۇق نەتوانىت بەويىستى خۇي چىژيان لىيكات، ئەي دەبىت دۆزەخ بۇ چ كارو كردهويەكى قىزەون دروستكرايىت كاتىك نەريت بۇخۇي سروسشتى دۆزەخى لەخۇيدا وينا كرددوۋ، ئايا ئەۋەي ھەموو ئەو ياسا و نەرىتانەي دارشتوۋە بۇ بەرنامەي ژيان و بەناوى خوداۋە بەسەر مرۇقايەتيدا دەيسەپىنىت، دەبىت ئاگاي لەو ھەست و ناخى كەسانى ۋەك خۇي ھەبىت كەبوونەتە قوربانى ھەموو ئەوانەي بەرژەۋەندى خۇيان لەنيو ئەو نەرىتە بۇگەنانەدا دەبىننەۋە، ئايا دۆزەخچىك ھەيە كە سزاي ئەو مرۇقانە بدات، كە بەناوى خودا و نەريت و ياساكانى ژيانەۋە، ژيانى مرۇقەكانى دى دەكەن بەدۆزەخ يان دەبىت بەھەشتىك ھەبىت بارتەقاي ئازارەكانى ئەفسانە، ژيانىكى نوپى پىن بېخىشىتەۋە و تەمەنى مندالى و لاويتى، جارىكى دى بۇ ئەژمار بىكاتەۋە و بە ويىستى خۇي چىژ لە ژيان بىكات؟

ئەفسانە ماوەیەکی زۆر لە ژوورەکەى دواوە بەزیندەخەوى
 لەنیو خۆیدا ژیا، بەلام لەو ساتەدا دەنگەکەى ناخى وەکنەوہى
 ئومیدیک بەژیانە ویرانەکەى بداتەوہ وتى «نیگەران مەبە
 ئەفسانە، ھەموو کیشەیەک سنوریکى خۆى ھەیە، مرۆف
 دەبیت ئارام بیت تائە و کاتەى ژیان دەرفەتیک بەخەونەکانى
 ئەداتەوہ. تۆ دەبیت ھەررۆژیک بیت گۆزەکەى بەختى خۆت
 بەدەیت بەزەویدا و بیشکینیت، تا بزانیى چى لە نیویداى و
 بتوانیت رینگایەکی نوى بۆژیانى خۆت بدۆزیتەوہ، تۆ دەبیت
 ھیزی ئەوہت ھەبیت ئەفسانە، مەترسە بریارى خۆت بدە
 ئەو ترسەى ناخت لەناوبەرە، ھەمیشە ترس مرۆف لاواز
 دەکات و کۆیلەى ئازارەکانى دەکات، بۆ ئەوہى ژیانى خۆت
 بگوریت، سەرەتا پیویستە ترس لە ناخى خۆتدا بکوژیت».

ئەفسانە ئارەزووى دەکرد زیدەتر لەگەل دەنگەکەى
 ناخیدا بمینیتەوہ، تامەزۆرى ھەموو ئەو پەیفانە بوو، کە وەک
 ئاوى روبریک بەخوڕ دەرژایە ناو کیلگەى وشکەلھاتووى
 ناخییەوہ و پاراوى دەکرد، ئومیدیک ھەموو جەستە گران و
 داھیزراوہکەى سووک کرد، بەلام دەنگى دەرویش لەو دۆخە
 ھیوا بەخشە بەئاگای ھینایەوہ.

دەبیت ئەوہ ماوە زۆرى ئەفسانە لەنیوخۆیدا دەژیا،
 دەرویش بەچیپەوہ سەرقال بووبیت؟ ئایا خەوتبوو یان
 بەوینەى ئەفسانە ئەویش لەگەل گومان و حەزەکانى خۆیدا
 دەژیا، دەرویش بیئارام بوو، لەسەر قەرەوینلەکەى راکشابوو
 بۆ ئەوہى سەرخەویک بشکینیت، بەلام ھەلوئیستە نامۆکانى

ئەفسانە خەونی زپاندبوو، گومانیکى قول دله لاوازهکەى هینابوو له‌رزین، بیرى له‌وه ده‌کرده‌وه ده‌بیت ئەفسانە له‌و گفتار و هه‌لۆیستانەى به‌رامبه‌رى نواندى، ده‌بیت چ مه‌رامیکى قیزه‌ون و ئابرووبه‌رانەى له‌پشته‌وه هه‌بیت، تو بلیى وه‌ک خوشکه‌ بپه‌وشته‌که‌ى بپه‌ر له‌ کاریکى ناپه‌سه‌ند و ناره‌واو ئابرووبه‌رانە نه‌کاته‌وه؟ ده‌رویش وه‌ک ئەوه‌ى ده‌روونه شیواوه‌که‌ى خۆى له‌و گومانانه ئارام بکاته‌وه به‌خۆى ده‌گوت « ئەفسانە ژنى شه‌رعى خۆمه‌ و به‌پپى یاسا و ئاین هه‌لالى خۆمه‌، هه‌چ که‌سێک بۆى نییه‌ نه‌ک ده‌ستى بۆ به‌ریت، ته‌نانه‌ت بۆیشى نییه‌ به‌ چاویکی هه‌ز و ناپاکیه‌وه لى‌ی بروانیت، نه‌ک هه‌لکى، به‌لکوو ئەفسانه‌ش بۆى نییه‌ هه‌تا من له‌ ژياندا بم بپه‌ر له‌کاریکى ناپه‌سه‌ند و دژ به‌نه‌ریت و ئاین بکاته‌وه، ئەگه‌ر شتیکی وه‌ها رووبدات، به‌دلییاییه‌وه ده‌بیت ئەفسانە بۆخۆى بیته‌ قوربانى هه‌موو هه‌له‌ و په‌فتاره‌کانى خۆى». له‌نیۆ ئەو بپه‌ر ئالۆزانه‌دا ده‌رویش کاتیک بپه‌ر له‌ته‌مه‌ن و لاوازی جه‌سته‌ى خۆى کرده‌وه، دووباره‌ گومانى داوین پپسى هه‌موو ئاوه‌زى ژه‌هراوى کرد، کورپه‌که‌ى دراوسینانى که‌وته‌وه یاد، گومانى ئەوه‌ى ده‌کرد ده‌بیت ماوه‌یه‌کى زۆر بیت ئەم هه‌تیوه چاوه‌ حیزه‌کانى له‌سه‌ر ئەفسانە بیت، یان ئەوه‌تا ئەفسانە بۆخۆى مه‌یلی پپداوه و به‌بیئاگایى ده‌رویش چاوبه‌رکینى له‌گه‌لدا کردووه، ئاخه‌ر ئەگه‌ر ژن وه‌ک مریشکیکی ده‌سته‌مۆ خۆى له‌به‌رده‌م که‌له‌ شیریکدا بانه‌دا پپاو چلۆن ده‌توانیت به‌تۆبزی سواری بیت و خۆى

له قهره‌ی بدا، دلنیا م ئه فسانه مه‌یلیکی به لای ئه م هه‌تیوه چاو
حیزه‌وه هه‌یه، ئه‌گه‌رنا، خویرییه‌کی ئاوا چۆن بیته‌رمانه
چاو له شه‌ره‌ف و نامووسی خه‌لکی ده‌کات.

هه‌موو ئه‌و گومانانه ده‌رونی ده‌رویشیان ته‌نگ کردبوو،
به‌لام له‌و ساته‌دا بۆچی بانگی ئه‌فسانه‌ی کرد؟ پیده‌چوو
بۆ ئه‌وه‌ی گومانه‌که‌ی ناخی بره‌وینیته‌وه، زیده‌تر دلنیا بیت
له‌ هه‌لویتسه‌کانی به‌رامبه‌ر کوره‌که‌ی دراوسییان، کاتیک
ئه‌فسانه‌ دیته ژووره‌که‌ی پیشه‌وه، ده‌رویش به‌ تۆنیک ئارام
ده‌لێت: «ئه‌فسانه‌ تو وهره له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه له‌ ده‌ره‌وه بره‌وانه،
بزانه به‌فره‌که‌ ته‌واو خوشی کردۆته‌وه، پیده‌چیت سبه‌ی
که‌شه‌که‌ خوش بیت»، ئه‌فسانه به‌هیمنی ده‌چیت به‌رده‌م
په‌نجه‌ره‌که‌و به‌هه‌ردوو ده‌سته‌کانی له‌چکه شیواوه‌که‌ی
خۆی ریکده‌خات و پاش که‌میک روانین ده‌لێت: «بروا ناکه‌م
ئه‌م به‌فره به‌مزوانه خوش بکاته‌وه» ده‌رویش به‌رده‌وام
چاوه‌زیته‌کانی له‌سه‌ر نیگا‌کانی ئه‌فسانه بوو، له‌چاوه‌روانی
ئه‌وه‌دا بوو، وه‌لامیک له‌چاوه‌کانی ئه‌فسانه‌دا بخوینیته‌وه،
به‌لام ئه‌فسانه زۆر ئاسایی ره‌فتار ده‌کات، ده‌رویش بۆ
ئه‌وه‌ی گومانیک لای ئه‌فسانه دروست نه‌بیت ده‌لێت: «ژنه‌که
به‌م عه‌سره و به‌م که‌شی به‌فره چاییه‌ک چیژیک خوشی
هه‌یه» ئه‌فسانه به‌بێ ئه‌وه‌ی وه‌لامی ده‌رویش بداته‌وه به‌ره‌و
ناندینه ده‌چیت و خۆی به‌ ئاماده‌کردنی چاییه‌که‌وه سه‌رقال
ده‌کات، له‌و ساته‌دا ده‌رویش تاوانا‌توێک له‌په‌نجه‌ره‌که‌ی
نزیکییه‌وه چاودی‌ری کوره‌که‌ی دراوسیانی ده‌کات، بیر

له وه دهکاته وه کاتیک ئه فسانه له دالانه که وه دهرده که ویت، کوره که ی دراوسنیان خوئی نیشانی بدات، یان هه رچونیک بیت ناماژیه که به ئه فسانه بدات تا له و گومانه ی ناخی دلنیا بیته وه.

ئه فسانه بیئاگابوو له و ژه هری گومانه ی ناخی پیاوه که ی پیس کردوو، به دلئیکی پر له ئومیدی دهر بازبوونه وه پیاله چاییه کی له سه ر سینییه کی بچووک بو دهر ویش هینا و له سه ر ته پله که بچوکه که ی به رده می قهره ویله که ی داینا، دهر ویش به رده وام چاوه کانی له سه ر نیگا کانی بو، له چاوه روانی ئه وه دا بوو ره فتاریکی نوئی یان شتیکی جیاواز له هه لسوکه وته کانی رۆژانه یدا ببینیت، بو ئه وه ی گومانه کانی ناخی پشتراست بکاته وه، به لام ئه فسانه له جیهانئیکی جیاوازا بوو، جیهانئیک که خه ونی ئازادی و ژیانئیکی نوئی تیا ده بینی، هه ر به و ئه ندیشه یه وه که ههستی به بارسوکی جهسته و دهرونی خوئی ده کرد له په نجه ره که وه که میک له دیمه نی باخچه که ی روانی، که به فر سپی پۆشی کردبوو پاشان چاوه مه نگ و خوماره کانی بۆلای دهرگا ئاسنه دوو تاکیییه که ی هه وشه که گواسته وه، که ئه وه نده نرم بوو دهیتوانی به ئاسانی هه موو ئه و که سانه ببینیت که له کۆلانه که یاندا گه مه ی شه ره به فریان ده کرد، دهنگی تریقه و پیکه نین و گالته ئامیزی دراوسیکانیانی به ئاسانی ده بیست.

ئه فسانه له و ساته دا پر به دلی ئاره زووی ئه وه ی ده کرد له نیو ئه و هاوار و هه را و زه نایه دا وه ک هه موو ئه وان

گه‌مه‌ی بگردبا، به‌لام زووتر له و حه‌زه‌ی په‌ژیوان بۆوه، بیری له‌وه ده‌کرده‌وه گهر بیتوانیبا، ده‌بوو له‌گه‌ل کئ گه‌مه‌ی بگردبا، کئ ده‌توانیت هاو ئاوازی هه‌ست و ئاره‌زووه‌کانی ناخی بیت و به‌هه‌ستیکی پر له‌خۆشه‌ویستییه‌وه له‌نیو سپیتی ته‌ری ئه‌و به‌فرده‌دا له‌ئامیزی بگریت و پیکه‌وه بیناگا له‌ساردی که‌شه‌که له‌نیو به‌فرده‌که‌دا به‌گه‌رمی جه‌سته‌یان یه‌کدیان گه‌رم بگردبا‌یه‌ته‌وه و دواچار به‌گوریکی به‌تینه‌وه یه‌کدیان له‌به‌فرده‌ا سپی سپی بگردبا‌یه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ی ئه‌فسانه‌ی بیری لیده‌کرده‌وه بوونی نه‌بوو، هیچ روخسار و دیمه‌نیکی دیاری نه‌بوو، ته‌نانه‌ت هیچ که‌سیک له‌بیر و هه‌ستی ئه‌فسانه‌دا بوونی نه‌بوو، جگه له‌وه‌ی ته‌نها وه‌میک بوو له‌حه‌ز و ئاره‌زووی خه‌ونه‌کانییه‌وه وینای ده‌کرد، له‌و ساته‌دا ئه‌فسانه‌ی خۆی به‌ته‌نی له‌ناو به‌فرده‌که‌دا بینییه‌وه وه‌ستا بوو، ده‌سته‌کانی بۆ ئاسمان بلند کردبوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی نزا له‌خودا بکات تا خه‌ونه‌کانی له‌ئه‌فسونیکدا بیته‌ راستی، به‌لام له‌وه‌ ئه‌ندیشه‌ قول‌ده‌دا خۆی له‌نیو کۆمه‌لیک لاودا بینییه‌وه، که بازنه‌یه‌کی فراوانیان به‌ده‌وریدا کیشابوو، هه‌ر یه‌که‌یان له‌لای خۆیه‌وه ئامیزیان بۆ کردبۆوه و به‌هه‌ستیکی پر له‌خۆشه‌ویستییه‌وه بانگیان ده‌کرد.

ئه‌فسانه به‌نیگه‌رانییه‌وه له‌نیو ئه‌ندیشه‌که‌ی خۆیدا هاته‌ دهره‌وه، به‌ره‌و لای ئه‌و ئاوینه‌یه‌ چوو که به‌ دیواری لای په‌نجه‌ره‌که‌وه هه‌لواسرابوو، که‌میک له‌دیمه‌نی شیواو و خه‌والووی چاوه‌کانی خۆی روانی و به‌هه‌ر دوو ده‌سته‌کانی

لهچکه رهشهکهی تا سهر شانەکانی خۆی دامالی، وهک ئەوهی بهپهنبهکانی پرچه رهنگ خورماییه خاوهکهی شانە بکات، چهند جاریک بهنبهکانی لهنیو چری پرچهکانیدا تا خوارهوه هیناو بهسهر شان و ملیدا بلاوی کردنهوه، دواچار بهگومانیکهوه لهپوخساره گهنم رهنگییهکهی خۆی روانی، وهک ئەوهی لهههستی خۆیدا وینهی خۆی بکیشیت، سهرهتا لهچاوه رهنگ ههنگوینهکانی خۆی روانی، ئارهزوی دهکرد لهچاوهکانی خۆیهوه ئایندهیهک ببینیت که بوخۆی وینای دهکرد پاشان چاوهکانی گواستهوه بو سهر کولمه بهرز و سوور ههلهگهراوهکانی و دواچار بو سهر چالی ههر دوو پروومهته پان و گوشتنهکانی و لهویشهوه بو گهردنه باریکهکهی، دواي ماوهیهک رامن لهخۆی پرسیاریک دلە پر لههزهکهی گران کرد، وهک ئەوهی لهگهله خۆی بدویت، بهلام بوخۆی دلنیا بوو که ئەوه دهنگهکهی ناخی بوو وتی: «تو بیر لهوه بکهروه، تو بلینی تهمننت بهشی ههموو ئەو خهوانهت بکات، یان ئەو تهمنههی کهماوته دهبیئت لهگهله ئەم پیره پیاوهدا ههتا مهرگ لهم ماله شوم و ویرانهدا بهفیرۆی بدهیت».

ئەفسانه کاتیک لهگهله خۆیدا دهدوا بیئاگابوو لهوهی کورپهکهی دراوسینیان لهسهر نهردهوانهکه دانیشتوووه و بهدهم کیشانی جگهرهوه به تاسهوه لیی دهروانیئت، کاتیک ئەفسانه بهخۆی دیتهوه بهبی ویستی خۆی، وهک ئەوهی کهسیک بهمهبهست گازی بکات، نیگاکانی دهچپته سهر کورپهکه، بهلام ئەمجارهیان جیاواز لهههموو جارەکانی تر،

که رەفتارەکانی کورەکەیی فەرماۆش دەکرد، هەستی دەکرد چاویک بەردەوام چاودیری دەکات و بە نینگاکانی دەیه ویت هەستە پەرتبوو هەکەیی ببزوینیت و لەخۆیدا کۆی بکاتەو، بەلام ئەفسانە لەو دۆخەدا وەک ئەو هی لەنیوان ئاگایی و بیناگایدا راماییت، بەبی ئەو هی بەویستی خۆی بیت خەندیەکی دل بەر لیۆهکانی دەنەخشینیت، ئەو خەندیە تەنھا چەند چرکە یەک، بەهیندەیی هەناسە یەکی پرلە ئومیدی خوشەویستی خۆی لەسەر لیۆهکانی وینا دەکات.

ئەو خەندیە بۆ ئەفسانە شتیکی نوێ بوو لە ژیانیدا، لەو تەهی هاوسەرگیری لەگەڵ دەرویش کردبوو هەرگیز بەو شیۆهیی نەخەنیبوو یان دل و هەستەکانی ئارەزووی ئەو هیان نەکرد بوو، بۆ ساتیک وینایەکی خوشبەختی دەروونی خۆی لەسەر لیۆهکانی بنوینیت، چیتەر ئەفسانە لەو تیدەگات ئەو رەفتارە پەرچە کرداری دەنگەکەیی ناخیتی خۆی لەجەستەیدا وینا دەکات، دواچار کە بە خۆی دیتەو هەستیکی پەژیوانی و ترسیک ناخی دەگریتەو و لەهیکرا سەرپۆشە رەشەکەیی بەسەری خۆیدا دەداتەو و پەرچەکانی لەژیڕیدا دەشاریتەو. ئەفسانە بیناگایە لەو هی دەرویش بەردەوام چاوهکانی لەسەر هەموو رەفتارەکانیتی، کە بەگومانەو پینی دەلیت: «ژنەکە ئەو بۆ کێ پیدەکەنیت؟» ئەفسانە لەو تیدەگات ئەو هی کە پوویدا گومانیکی کوشندەیی لەناخی ئەو دا دروستکردوو، بەروویەکی گەشەو بەرسیقی دەداتەو و دەلیت: «هیچ نەبوو تەنھا خەیاڵم بۆ شتیکی رۆیشتبوو.»

ئاگرىكى پر له تۆلە و قين و ئيرەيى دووبارە ھەموو بىرو ھەستى دەرويش دەتەنیتەو، ھەستدەكات ھەموو جەستەي له نائاراميدا دەلەرزیت و دلە لاوازەكى خەرىكە لەسینە گۆشتەنەكەيدا دیتە دەرەو، ھەموو ویستی تورەيى خۆی لەپەنجە لەرزۆكەكانيدا كۆ دەكاتەو، لەو ساتە پر بېزارىيەي ناخیدا، پر بە دل و ھەستى ئارەزووی ئەو دەكات بەو كێردە دەسك سوورەي كە سپیدە تیژی كردبۆو، ھەموو جەستەي ئەفسانە پارچە پارچە بكات و تورپیداتە دەرەو و دەرخواردی ئەو سەگە برسینانەي بدات كە شەوانە ھەتا سپیدە لەكۆلانەكەدا دەوەرین.

دەرویش بېئاگابوو لەو ھەي ئەفسانە لەگەل ئاسەواری ئەندیشەكانيدا خۆیدا پیدەكەنى كە لەئاگایدا مابۆو، بەلام ھەلوئىستی كورەكەي دراوسینان، كە بە خەندەيەك وەلامى ئەفسانەي دابۆو، دەرویشی زیدەتر شیتگير كردبوو، كە بوو ھۆی يەكلا بوونەو ھەموو ئەو گومانانەي بەھۆی تەمەنى پیری و لاوازی خۆیدا ھەلیچنېبون.

ئەفسانە بەرەو ناندینەكەي دالانەكە دەچیت، دەرویش بۆ ئەو ھەلچوونی خۆی لەشتیکدا خالی بكاتەو و دۆخەكە نەشلە قینیت ھەتا دەرفەتیکي بۆ تۆلە كردنەو ھەي بۆ دەپرەخسیت، نەستیانە تاو دەداتە پیاڵە چایەكە و بە تووندی دەیسەرەوینیتە دەرگای ژوورەكە، بەو دەنگی شكانە ئەفسانە لەناندینەكە لەشوینی خۆی رادەچەنیت و ترسیكى بېئامان ھەموو ناخی داگیر دەكات .

کات درهنگی کردبوو، پرشنگی خۆر له پشتی هه وره
 چرکه کانه وه رهنگیکی مهیله وسووری ترسناکی به وینهی
 ئاسه واری جهنگیکی خویناوی به سیمای شار به خشیبوو،
 ئەگەر به ئەندیشهیهکی قولّه وه لیت بروانیبا واهه ستت
 دهکرد تاویکی دی خوین دهباریت و هه موو شار له خویدا
 سوور دهکات. هیدی هیدی له گه ل تپه رپوونی کاتدا
 دیمه نی هه وره کان تیکه ل به تاریکی دهبوو، شه وه زهنگیکی
 ترسناک له گه ل کزه بایه کی سارد، که پروشه ی به فری سه ر
 درهخت و سه ربان و دهشتی به رده م چیاکانی هه لگرتبوو
 له گه ل خویدا به نیو کۆلانه کاندایه ببرد و دهیهینا، وهک
 ئه وهی «با» ئاره زووی ئه وه بکات سه مایه کی ناوه زه و

دلرفین به دوا هه ناسه ی کلوه به فره کان ببه خشیت، ئەو دیمه نه ههستیکی سامناکی له دەر وونی ئەو رپیواره تاک و تهرایانه دروستکردبوو، که تا درهنگانیکی شهو له میواندرای دهگه رانه وه بۆ ماله وه.

دهرویش له ژووره که ی خۆیدا له سه ر قهره ویله که ی له خه ویکی قولدایه، ئەفسانه له ترسی ئەوه ی چیت ر دهرویش بیزار ی نه کات له ژووره که ی دوا وه نووستوه، بیدهنگییه کی کش و مات و تۆقینه ر ماله که ی کپ کردوه، واهه سته که ییت له و ماله دا هیچ که سیک بوونی نییه، جگه له دوو جهسته ی مردوو، له هیکرا پرخه پرخی دهرویش له گه ل و رینه یه کی تیکه ل و پیکه ل ئاوه دانیه کی ترسناک به ژووره که ده داته وه. ماله که ته واو تاریک و خامۆشه، جگه له تروسکاییه کی که م نه بیت که له رۆشنای ی گلۆپی به رده رگای یه کیک ماله کانی دراوسیانه وه، ژووره که ی پیشه وه و دالانه که ی که میک رۆشنکردۆته وه، هیچ رۆشناییه کی دی له و ماله دا نییه. ئەفسانه له ناو جیگه که ی خۆیدا وهک مار کینگل ده دا، له ناکاویکدا دهنگیکی وهک ئەوه ی له شوینیکی دووره وه بیت گازی دهکات «ئەفسانه ئەفسانه هه لسه له خه و» ئەفسانه چاوه خه والوه کانی دهکاته وه و به نیو تاریکی ژوره که دا دهیگیریت و دهیه ویت سه رچاوه ی ئەو دهنگه بدۆزیته وه که به گوئیکانی ئاشنایه، له نزیک ی دهرگای ژووره که وه و له نیو تاریکیدا به ژنی ژنیکی زراف ده بینیت که به وینه ی دیمه نی مانگ رۆشنای به تاریکی ژووره که ی ده دات، سه ره تا سیما و

دهموو چاوی به ته لخی دیته پیش چاوه کانی، واهه ست دهکات
 ئەوه خهون بیت، به دهستیکی که میک چاوه خه و الووه کانی
 هه لده گلفیت، وهک ئەوهی بیهویت خوی له نیو خهون و ناگایدا
 یه کلا بکاته وه، به لام ژنه که به دهنگیکی نه رم ده لیت: «ئه فسانه
 ئەوه منم، خوشکه گه وره کهت، من خهون نیم به راستی
 هاتوومه ته دیدارت» ئە فسانه ترسیک هه موو جهستهی
 داگیر دهکات، گومان له و دۆخه دهکات که تیی که وتوو، به
 دهنگیکی پر له ترس و گومانه وه وه لامی ده داته وه «تو چۆن
 هاتویت بو ئیره» ژنه که به خهنده یه کی سارده وه ده لیت: «
 ئە فسانه کهم، ئە گه ر که سیک مه به سستی هاتنی هه بیت گرنگی
 به هیچ به ره به ست و ریگرییه ک نادات، هه موو سنووره کان
 ده به زینیت بو ئەوهی سهردانی ئەو که سه بکات که خووشی
 دهویت، به لام تو هه رگیز بو روژیکیش بیرت له من نه کردو ته وه،
 نه تو و نه دایکم و نه براکانم هیچ که سیکتان، هه مووتان
 به ته نی منتان له شوینیکی چۆلی وهک بیابان به جیهه شتوو
 لیم ناپرسنه وه». ئە فسانه که میک له خوی راده مینیت و بیر
 دهکاته وه دهیه ویت ئەو قسانه ی له خه یالیکی په تی ده چیت
 له گه ل ئاوهزی خویدا جیان بکاته وه، به لام ژنه که دهسته
 باریک و دریزه کانی بو راده گریت و ده لیت: «وه ره خوشکه
 بچکوله خیر له خو نه دیوه کهم، له گه لم وه ره با ماله که ی خو مت
 نیشان بدهم، بو ئەوهی هه ر کات ئاره زوت کرد، سهردانم
 بکهیت» ئە فسانه وهک ئەوهی ته واو ئاوهزی له ده سندا
 بیت، به ویستی ئەو ژنه ی خوی به خوشکی وینا کرد وه

لهشوینی خوئی بلند دهبیټ و به گومانه وه دهستیکی له نیو دهستی دهنیټ، ژنه که دهیه ویټ دهرگا که بکاته وه ئه فسانه پیی دهلیټ: «له سه رخو به خوشکم، با دهر ویش به ئاگا نه یه ته وه» خوشکه که ی به خه نده یه کی گالته ئامیزه وه له چاوه توقیوه کانی ئه فسانه دهر وانیټ و دهلیټ «گیانه که م، هه تا بترسیت ئه م ژووره تاریک و بچووکه شوینی تو ده بیټ»، خوشکه که ی زور ئاسایی دهرگا که ده کاته وه و ئه فسانه به دوا یه وه یه به چه ند هه نگاو یک تا ده گه نه به رده م دهرگای جامخانه که، ئه فسانه چاوه کانی له سه ر دهرگای ژووره که ی دهر ویشه، شیمانیه ئه وه ده کات له ناکاو ی کدا دهر ویش به ئاگا بیټه وه ریگری چوونه دهر وه ی لیټکات، به لام خوشکه که ی وه ک ئه وه ی به ته نی بیټ گوئی به هه سته کانی ئه فسانه نادات، له گه ل ترا زاندنی دهرگای جامخانه که کزه بایه کی سارد به به فره وه به رووی هه ردوکیانا ده دات و له چه که که ی ئه فسانه له سه ری داده مالیټ و سه مایه کی دلرفین به پرچه رهنگ خورماییه که ی ده کات.

به و نیوه شه وه ئه فسانه به نیو کولانه کاندای دهستیکی به دهستی خوشکه که وه یه تی ری ده کات، واهه سته ده کات به پیخاوسی هه نگاو به ناو ئه و به فره ره قه دا ده نیټ که با که به شی سه ره وه ی وشک کردو ته وه، خر مه ی پیکانیان له و کولانه چو ل و سامنا که دا ئاوازیکی ترسناک به گوئی ئه فسانه دا ده دات، که تیکه ل به ترس و گومانی ناخی بووه. ئه فسانه توانای بیر کردنه وه ی نه ماوه ته نانه ت هه ست به سه ربوونی پیکانیشی ناکات، ته نها ئه وه نه بیټ شتی ک له ئاوه زی دا چرووی

کردووه، شتيك كه هيشتا بوخويشي نازانيت دهرئه نجامه كه ي
 به كويي دهگات يان دهيه وييت له چ شتيك به هوشي بينيته وه.
 ماويهه كي كه م به نيو به فرى كولان و شه قامه تاريك و
 چوله كاني شاردا دهرؤن، خوشكه كه ي تاو نا تاويك دهستيكي
 بو شوينيكي ناديمار دريژ دهكات و پيي دهليت: «ئه فسانه
 نيگه ران مه به، زورمان نه ماوه، ماله كه م ئه وه تا به قه تپالي ئه و
 به رزاييه وه كه له نيو تاريكيذا ون بووه» كاتيک به نيو تاريكي
 كولانيكا تيده پهن خوشكه كه ي خوي به نيو دهرگايه كي
 كراوه ي شكاي ناسندا دهكات، كه له هر دوولايه وه
 به ديوار يكي نزمي به رد له ماله كاني جودا كر دوته وه، ئه فسانه
 به دهنگيكي نزم و به پسكه وه دهليت: «خوشكي .. خوشكي
 .. ئيره مالي لي نيه، ئيره گورستانه» خوشكه كه ي به بي
 ئه وه ي ئاور بو ئه فسانه بداته وه به دم ههنگاونان به نيوان
 گوره كاندا به رسيقي دهاته وه و دهليت: «ئه ي بو نازانيت
 مالم لي ريه» ئه فسانه به ترسيكه وه له ديمه ني نيو گورستانه كه
 دهروانيت و به ئاسته م ههنگاو به سهر گوره كاندا ده نيت
 و دهليت: «من هر ئه وه نده ده زانم ئه و كاته ي تو له گه ل
 كاكم به نياز ي سه فهر له مال چونه دهر وه ئير نه ميينيته وه،
 هيچكات دايكم و براكه م باسي مالي تويان بو نه كر دووم». به دم
 ئه و قسانه وه ئه فسانه و خوشكه كه ي خويان له داميني
 گورستانه كه دا ده بينه وه، كه پانتاييه كي رووته نه جگه
 له كومه ليك كيلي به رد ي نار يک و په رت و بلاو شكاو هيچي
 دي لي نيه. ئه فسانه له بي ري خويدا دهيه وييت پرس ياري ئه وه

لهخۆشکهکهی بکات که مالهکهی لهکوی ئهم شوینه دایه، بهلام خوشکهکهی دهستی لهدهستی ئهفسانه ئهترازینیت و ئاماژه بو ههموو ئهو گۆرانهی دهورهبهری خوی دهکات و دهلیت: « تۆپروانه ئهفسانه ، جوان پروانه و بزانه چلۆن منیان لهم شوینه تهریک و تاریکهدا ناشتوو، تۆ بزانه ههموو ئهو گۆرانهی خاوهنیان ههیه و ههموو ههینییهک سهردانیان دهکهن و گۆری خوشهویستهکانی خویان بهکیلی جوان و دار و درهختی سهوز رازاندوتهوه، تهنه من و هاوړیکانم نهبیته لهههموو ههستیکی مرۆقایهتی پهراویز خراوین، ههموو ئهمانههی لهچواردهوری من، بیکهس و فهرامۆشکراون و کهس خوی به خاوهن و کهس و کارمان نازانیت، ئاخه من چیم کرد بوو ئهفسانه؟ تهنه ههلهیهکم کرد خۆم رادهستی ههستهکانم کردوو که سیکم خوش ویست، بهلام نازانم ئهوه چ یاسا و نهڕیتیکه لهبری خودا، بهویستی خوی پهوایی دهدات بهژیان و مهڕگی مرۆقهکان ئایا من تاوانم کردبوو؟ تهنانهت ئهوان لهم گۆره بی ناوینشانهشمدا بهنهفرهتیا ن کردووم لهههموو ههستیکی مرۆقبوونم سړیویانمهتهوه، ئایا خویان ههله و تاوانیان نهکردوو ئایا خویان بهشیک نین لهههموو ئهو تاوانانهی که بهناوی یاسا و نهڕیتهوه بهرامبهر مرۆقایهتی ئهنجامی دهدن و دواچار دهیکهن بههشکویهک بو کهسیتی خویان؟ » ئهفسانه گهرووی توند بووه به ههستیکی غههگینهوه لهسیما خهمناکهمهی خوشکهکهی دهروانیت، لهو کاتهدا گومانیک وهک پرسیار بهبیریدا دیتهوه و بهخۆشکهکهی

دەلەيت: «خوشكى، دايكم زور جار دهگوت تو سكت هه بوو،
 ئايا ئەو پاست بوو؟» خوشكەكەى بەخەندەيەكەو هه موو
 نىگەرانييەكانى سىماى خوى دەشاريتەو و به دەستىكى
 ئاماژە بۆدامىنى خوى دەكات، كاتىك ئەفسانە نىگاكانى به
 ئاراستەى دەستى خوشكەكەى بۆ گۆرەكەى بەردەمى
 دەگوازيتەو، مندالىكى تەمەن دووسال دەبينت، كه به سىما
 و پرچە كورتهكەيدا پىدەچىت كوربيت، بەخەندەيەكى
 شىرينەو لەمنداڵەكە دەروانىت، كه لەسەر خولى گۆرەكە
 دانىشتوو گەمە لەگەل بەرد و خاشاكي سەرگۆرەكە دەكات،
 بەخوشكەكەى دەلەيت: «ئاي كه جوانە خوشكى، كورپىكى
 زور شىرىنت ههيه، تەواو به مندالى موخەمەدى كورپى خوم
 دەچىت.» ئەفسانە پر به دلى ئارەزووى ئەو دەكات مندالەكە
 لەئامىزى خوى بگرىت، كاتىك به هەر دوو دەستى بلندى
 دەكات، دەبينت سىماى مندالەكە تارىكىدا رەش داگىرساو،
 به نىگايەكى ترساو هه روو لە خوشكەكەى دەكات و دەلەيت:
 «خوشكى بۆچى پىستى ئەو مندالە ئەوئەندە رەش داگىر
 ساو؟» خوشكەكەى بەنىگەرانييەو وەلامى دەداتەو كه
 هەستىكى بىزارى زورى تيا بەدى دەكات «ئەفسانە لە وەتەى
 منيان لىرە ناشتوو، كه سىك نىيە دارىك لەسەر گۆرەكەم
 بروينت، يان هىچ نەبىت سىبەرىكمەن بۆ دروستبكات،
 بەردەوام پرسنگى خور لەسەرمانە، لەم گۆرەشدا لىمان
 ناگەرپىن، دەلەى لەدۆزەخدا دەژىن ئەوئەندە گەرم و ناخوشە».
 ئەفسانە گەرووى توند بوو، بەئاستەم دەنگى لىو دەيت،

دەلەیت: «خوشكى جا من چىم بۆدەكرىت؟» خوشكه كهى بهخەندەيه كه وه له نىگا غەمگىنه كهى ئەفسانە دەروانىت و پى دەلەیت: «ئاسانە ئازىزم زۆر ئاسانە، ئەگەر مەبهست بىت دەتوانىت سەبهى دارىك له تەنىشت گۆرەكه كه وه برونىت، ئىتر ئەوه من ئاسودە دەكات». پاش كه مىك تىرامان لەسىما پر له گومانە كهى ئەفسانە كه بۆنىو بىرگەلىكى نادىار رۆچوو دەلەیت: «خوشكم هەر كات هاتىت، ئەوه كۆدى ژمارى گۆرەكه مه دەتوانىت ماله كه م بناسىته وه». كاتىك ئەفسانە له كىله نارىك وشكاوه كهى خوشكه كهى دەروانىت، دەبىنىت ژمارە هەزار و چوارسەد بەرەنگىكى رەشى كال نوسراوه، ئەفسانە به وه دلخۆش دەیت كه دەتوانىت گۆرى خوشكه كهى بناسىته وه، هەر بۆيه بهخەندەيه كه وه پى دەلەیت: «به دلنایىيه وه خوشكم، ئىتر له مه و دوا دەتوانم جار جارىك سەردانى خۆت و مندالە كهت بكەم».

دەنگى دەروىش له گوىكانى ئەفسانەدا زایەلەى دىت و لەدووره وه و بانگى دەكات.

«ئەفسانە تۆ له كویى ... چىدەكهیت ها جوابم بەرە وه.» ئەفسانە هەموو جەستەى دىته لەرزىن، وهك ئەوهى به روتى هاتىتە دەره وه و هىچ شتىكى له بەردا نەبىت، كاتىك ئاور بۆ دواى خۆى دەداتە وه دەروىش بەكىردە دەسك سوورەكه وه وهستاوه و چاوه شىنه كانى لەخویندا سوور بووه، ئەوهندە سامناك و هەلچوو ديارە ئەفسانە هىزى ئەوهى نىيه، لەنىو چاوه كانى بروانىت و وهلامى بداتە وه،

ئىتر دەزانىت ئەمجارە دەرويش لەسەر ئەو رەفتارەى بەم شەوى بەفر و سەرما و كرىئوھە بەبى ئاگادارى ئەو چۆتە دەرەو، لىي خۆش نابىت، شىمانەى ئەو دەكات دەرويش بەدەم راوہشانى كىردەكەى دەستىيەوہ ئارامى بېسىت و لەسەر دلى بچەقىنىت.

ئەفسانە وەك ئەوہى جەستەى بەشتىكى توند و جىرەوہ شەتەك درابىت، بەردەوام ھەول دەدات، لەبەردەمىدا ھەلبىت، بەلام ھىزى ئەوہى نىيە لەشوينى خوى بېزويت، كاتىك دەرويش بە ھەموو ھىزى وەك دەرەندەيەكى تۆقىنەر بەسەرىدا دەنەرپىت و دەلىت: « وەلامم بەرەوہ ئەفسانە، بۆچى بەدرووہ خۆت كرزۆلە كردووہ، چما ئاگادارى ئەم كارە نىت». دەرويش بە ھەموو ھىزى جەستەى ئەفسانە رادەژەنىت، ھەتا وەلامى بداتەوہ بەلام ئەفسانە وزە لە قاچەكانىدا نامىنىت و لەشوينى خوى دەكەويت و لەسەر بەرزى گورستانەكەم بەرەو خوارەوہ خلور دەبىتەوہ، كاتىك بەھوشى خوى دىتەوہ لەژوورەكەى خويەتى، دەرويش گلۆپى ژوورەكەى داگىرساندووہ و بە كىردەكەوہ بەسەرىەوہ وەستاوہ، ئەفسانە ھوشى لەنىوان خەون راستىدا تىكەل بووہ، متمانە بەوہ ناكات بەراستى لەژوورەكەى خۇيدايە يان ئەوہى بىنيويەتى تەنھا خەون بووہ، كاتىك بەخوى دەزانىت جەستەى لەسەرما ھەلدەلەرزىت، بەھوى ئەوہى دەرويش بەتۆكەى لىكردۆتەوہ تا بەئاگاي بىنىتەوہ، ئەفسانە بە تۆنىكى پر لە گومانەوہ بەدرويش دەلىت: «چى بووہ

پیاوہ کہ .. بۆچی ئەو کێردەت بە دەستەوہیہ ہا؟» دەرویش
بە دەنگیکی گِروہ پێی دەلیت: « نازانیت چی بوو؟ بە درۆوہ
خۆت کردووہ بەنوستوو، چی لە ژێر سەرتایە شەیتانی
بێ ئابروو» ئەفسانە وای بۆ دەچیت دەرویش بەھوی
تەمەنە کہ یەوہ ئاوەزی لە دەستداوہ، دەیەویت ئارامی بکاتەوہ
ہەر بۆیہ پێی دەلیت:

- پیاوہ کہ بەخۆت وەرہوہ، من چیم کردووہ وا بەم
نیوہشەوہ وەک جنۆکە بەم کێردووہ ہاتوویتە سەرم و
لەخۆتەوہ ئەو قسانە دەکەیت؟

- بۆ نازانیت ہا ... نازانیت؟ ئەوہ کی بووہ ہاتۆتە
مالە کہ مانەوہ ہا، دلنیام خۆت دەرگات بۆ ئەو ہەتیوہی
دراوسیمان کردۆتەوہ و بۆ ئەوہی سواری خۆتی بکەیت.
دەزانیت من توانای ئەوہم نەماوہ وەک جاران لەگەلت
بخەوم، ہەمی ئالۆشاوی قەحبە، ناپاکیم لەگەل دەکەیت ہەمی
بێ شەرەف، تۆش ہەرلە خوشکە قەحبەکەت دەچیت، دەبوو
براکەت لەگەل ئەودا تۆشی بکوشتباہ.

ئەفسانە لەشوینی خۆیدا تەواو دۆشدا ماوہ، نازانیت
چۆن وەلامی ئەو قسە پووچانەیی دەرویش بداتەوہ کہ وەک
خەنجەر ہەناوی شەقاردەکات، بۆ ئەوہی دەرویش لەوہ
دلنیا بکاتەوہ کہ ئاوەزی لە دەستداوہ، بە ہەلچونیکەوہ،
کہ ہەموو جەستەیی لە دلہراوکیدا دەلەرزیت پێی دەلیت:
«کی ہاتۆتە مالەوہ، پیاوہ کہ تۆ تیکچویت، کہمیک بەخۆتدا
وەرہوہ».

دەرویش كە بەردەوام سیمای لەگەڵ نائارامیی ناخیدا
 ئاویتە بوو و كێردە قورسەكە بە دەستییهو دەلهرزیت،
 پەلی ئەفسانە دەگریت و بە ئاستەم بەرەو دالانەكە پەلكێشی
 دەكات و لەبەردەم جامخانەكە رایدەگریت و پێی دەلێت:
 «جوان بڕوانە بێ شەرەف، جوان سەیری ئەو شیوین پێیانە
 بكە، بزانه ئەو كێیە هاتۆتە ژوورەو هە، پێم بلێ خۆتی لێ
 نەبان مەكە».

كاتێك ئەفسانە بەهۆی رۆشنایی گلۆپی حەوشەكەو
 دەبینیت، ئاسەواری چەند هەنگاویکی هاتوو چوو لەسەر
 بەفرەكە دیارە تەواو سەرسام دەبیت، دڵنیا دەبیتەو كە
 بۆچوونەكە دەرویش راست دەرچوو لەمەر هاتنی
 كەسێك، بەنیگایەكی تۆقیو و شپرزەو لەدیمەنی دەرویش
 دەروانیت، كە بەخەندەیهكی پر لەسووكایەتی پێكردنەو
 لێی دەروانیت، بەدەنگێكی لەرزۆكەو پێی دەلێت: «بەخوا
 پیاو كە من خەوتبووم ئاگاداری هیچ نیم، دەبیت ئەو
 كی بیت هاتبیت، هەر بەراست خۆت نەچوویتە دەرەو».
 كاتێك ئەفسانە ئەو قسانە بە دەرویش دەلێت، گومانی ئەو
 لەخۆی دەكات لەخەوندەكەیداو بێئاگا لەخۆی ئەو كارە
 كردبیت، یان دەنگەكە ناخی هانی دابیت و بە دەم خەوندەو
 چوویتە دەرەو.

دەرویش بەتوندی وەك ئەو هی پرچەكانی ئەفسانە
 دەسكەنە بكات لە دواو پرچی دەگریت و بەتۆبزی
 دەمووچاوی ئەفسانە بە شوشەیی جامخانەكەو چەسپ

دەكات و دەلەيت: « تۆجوان لەشويىن پيكان بپوانە، بزانه ئەو
بەشويىن پي پيلاوەكاني من دەچييت ؟ »
ئەي باشە پياوەكە تو چۆن هەستت كرد ئەو كەسە
هاتووە و نەتبيني.

- پيويست ناكات ببينم، بۆخۆم دەزانم كيئە.

- ئەي بۆ قسە ناكەي پياوە پيم بلي كيئە.

- بۆ نازانيت ؟

- من چوزانم پياوەكە بەخوا ئاگاداري هيچ نيم!

- ئەي بۆ ناليت ئەو هەتيوەي دراوسي بەرامبەرمانە
و هاتووە، بۆئەوئەي لەگەلت بخەويت ها، بەدزي منەو، كە
دەزانيت لە خەودا بووم ويستوتانە پيگەو بۆخۆتا تا بەياني
رپويىرن، هەر بۆيە ئەمشەو جيگەكەي خۆت بۆ ژووري
دواوە گواستەو بۆ ئەوئەي من هەستي پيئەكەم... وانبيە؟
- پياوەكە تەكا دەكەم ئەو گومانە قيزونەي ناخت فەرامۆش
كە، لە وەتەي من زنى تۆم تا ئيستا هيچ كاريكي خراپت لە
من بينيوە ها؟

- نەمبينيوە، بەلام ئەمرو عەسر بەچاوەكاني خۆم بينيم
كە بە دەم ئەو خويىپيەو پيئەكەنيت، ديارە دەميگە پيگەو
ريگەوتوون و لە زمانى يەكتري باش تيدەگەن، ئيستا دەزانم
ئەو پيگەنينەي تو ئامازە بوو بۆ ئەم ژوانەي ئەمشەو.

ئەفسانە تەواو نيگەران بوو، بيزارى هەموو جەستە
گۆشتنەكەي قورس و گران كردبوو، لەو ساتەدا ئارەزووي
ئەوئەي دەكرد تاو بداتە كيئەكەي دەستي دەرويش و

به دهسته كانى خۆى له سه ر دلى خۆى بچه قينيت و بو دوا جار
خۆى له دهستى دهرويش ده ر باز بكات. به نى گايه كى تيزه وه
به ر سيقى دهرويش ده داته وه و ده لى ت:

«تو پياويكى نه خو ش و بيئه قلى ت، له وه تهى تواناى هيچ
شتى كت نه ما وه له ناخى خو ته وه گوما نى خرايم لي ده كه يت،
ئه گه ر زور دنيا يى ت له وه من ناپا كى ت له گه ل ده كه م، فه رموو
ئى ستا بمكو ژه، با خو م خو تى ش له يه كترى رزگار مان بي ت، ئى تر
به سه ئه م هه موو قسه و سووكايه تى به له توانامدا نه ما وه.»
دهرويش كا تى ك ده بي ني ت ئه فسا نه له و په رى تو وره بو ندا
به راشكا وانه بي زارى خۆى ده ر ده برى ت و ده يه وي ت بي نا گايى
خۆى له و كار هى ئى ستا رو ويدا وه بسه لمى ني ت، كه مي ك هي ور
ده بي ته وه، پى ي ده لى ت:» بروره وه بو ژو وره كهى خو ت هه ي
بي شه ره ف، با ئه مشه و ئه وه ش تى په رى ت، بزاني ن له ر وژانى
دا ها تو دا چى تر ده بي ني ن ئه و كا ت خو م ده زانم چى ت لي ده كه م
.»

ئه فسا نه له شو ينى خۆى قه تى س ما وه، بو خو يشى نا زانى ت
چون له گه ل ئه و دو خه دا ره فتار بكات، دهرويش به چه ند
هه نكا ويكى كه به ئاس ته م هه نكا وه كانى به شو ين خو يدا
په لكى ش ده كرد به ره و ژو وره كهى خۆى ده گه رى ته وه و به دم
هه لكى شانى هه ناسه يه كى پر له هه سه ره ته وه كى ر ده كهى
ده ناخى نه ژى ر سه رى نه كهى خو يه وه.

ئه فسا نه به ر ده وام له بى رى ئه وه دا يه «ده بي ت كى بي ت
به م نيوه شه وه ها تى به ته هه وشه كه يانه وه، ده بي ت مه رامى

چى بىت، ئايا بۇ دزى ھاتوو، ئەگەر بۆئەو ھاتوو چ شتىكى بەنرخ لەم مالا رەش و پووتەى دەرويشدا ھەيە، ئەو ھەيە و نىيە تەنھا بريك پارەى خانەنشینی دەرويشە كەپاشەكەوتى كرددو، تەنانەت كەس نازانیت ئەو پەرە پارەيش لەم مالا ھەيە» كاتىك ئەفسانە لەنيو بىرو بۆچوونەى خۆيدا تاوتوئی پووداوەكەى دەکرد، گومانى كەوتە سەر كورەكەى دراوسىيان كە چەند جارىك ھەستى بە نىگا پر لە شەھو تەكانى كرد بوو، بەتايبەت ئەو پوژانەى، كە كەشى دەروە خوش بوو، ئەفسانە ماكسىيەكى تەنگى گولدارى پۆشيبوو ھەوشەكەى خاوين دەكردو، كورەكەى دراوسىيان لەمالى خويانەو بەردەوام چاوە زيت و پر ھەزەكانى لەسەر جەستە نەرم و گوشتنەكەى ئەفسانە بوو، ھەر بۆيە كاتىك ئەفسانە ھەموو ئەو رەفتارانەى ئەو كورەى بەبىردا ھاتەو زىدەتر گومانى كەوتە سەر ئەو ھەيە ئەو كورە نىيازىكى خراپى بۇ ئەفسانە ھەبىت، ھەموو ئەو ئەندىشە ئالوز و بە ئازارنە دەرونى ئەفسانەيان تەواو شەكەت كرد، بە نىگەرانىيەو دەگەرپتەو بۇناو پىخەفە ساردەكەى خۆى، بەھۆى ئەو دۇخەو ھەونى تەواو زراو و تواناى ئەو ھەيە نىيە بەو ھەموو بىرە ئالوزانەو چاوەكانى بەخەو رابىسپىریت يان ئەو ھەتا ئاوەزى لەسەر خۆى نەماو، شەپۆلىك بىر و ئەندىشەى دژوار ئازارى ناخى ئەدات، پىدەچىت ھەتا سپىدە لەگەل خۆيدا بدوئ و تاوتوئی چارەنوسى خۆى بكات .

خاموشی ئەو شەوێ شاری كپ و ئارام كرد بوو، ئەفسانە لەنیو پیخەفەكەى خۆیدا بە دەم هەنسكى گریانە بیری لە ناو قسەكانى دەرویشدا ئالۆزكا بوو، وەك هەموو ئەو جارنەى بەو پەیفە هەستەرینكارانەى كە وەك نەشتەر لەناخى دەدا، خەوى لى تۆراند بوو، ئارەزووى دەكرد پڕ بە گەرووى هاوار بكات، هاوارىك بە وینەى بۆمىكى گەورە هەموو مەوقایەتى بە ئاگا بنییتەوێ یان ئەوەندە بەرز و بلند و نامۆ بییت، هەموو گەردوون بگریتهو، بەلام بۆ كى؟ پەنا بۆ كام فریادپەرس بەرى و سكالای دلە غەمگینەكەى بۆكى بەرى، تا لەم دۆزەخەى كە هەموو ژيانى تال كردووێ پزگارى بكات.

بئى ئەۋەدى بە ويىستى خۆى بىت له ژووره كيدا دهنكى
 گريانىكى به كۆل ناخه ويرانه كى داگير كردووه، پر به دلى
 ئاره زووى ئەۋەدى ده كرد هه تا سپيده بگرى، تا هه موو ئازار
 و زوخاوى ناخى هه يه ئاويتهى هه موو ئەو ئەسرینهى
 بكات، كه به بیدهنگى له چاوه مهنكه كانییه وه ده خزانه وه
 خواره وه و كۆلمه به رزه كهى پاراو ده كرد.

ئەو گريانه ئەۋەنده به ئازار و به سوئ بوو، دهنكه كى ناخى
 رچهنى، وهك ئەۋەدى دووباره و سىباره له شوينىكى نادياره وه
 يان سه رچاوه كهى له قولايى گهردوونه وه بىت و گازى بكات،
 ده يگوت: « ئەفسانه ... ئەفسانه » زايه لى ئەو دهنكه بالى
 به سه ر ژووره كه دا كيشابوو، له خۇيدا، له گوپچه كه كانيدا له
 ديوار و زهوى ساردى ژووره كهيدا، له هه موو شوينىكدا، له
 ژووره كپ و بچوو كه دا دهنكه كه به رده وام ده زرنگايه وه،
 ئەفسانه زۆر جار واهه ستى ده كرد ئەو دهنكه له ديواره كانه وه
 دىت يان ئەۋە دهنكى فرىشته يه كه و وهك فریاد رەسىك هاتۆته
 ژيانیه وه و ده يه ویت له گه ل خۆى په لكيشى بكات و له و دۆزه خه
 به ئازاره ده ربازى بكات، به لام هه موو ئەوانه بوونى نه بوو. هه
 بۆيه كاتيك به سه رسامییه وه چاويكى به ناو ديمه نى نيمچه
 تاريكى ژووره كه دا گيړا، دوا جار له وه تينگه يشت ئەۋە دهنكى
 بونه وه ره كهى ناخى خۆيه تى، وهك ئەۋەدى هه ست به بوونى
 بكات، يان بۆخۆى له خه يالى خۆيه وه وینای تارماییه كهى له نیو
 تاريكى ژوره كه دا ده كرد و ئاره زووى ده كرد وهك مرؤفئىكى
 ته واو هه ست به جهسته و شیۆهى بكات.

ئەو دەنگە نە شىۋەى ھەبوو نە رەنگ، تەنھا ئەفسانە لەھەستى خۇيدا ۋەك تارمايىھەك وىناى كىردبوو، ھەربۆيە بەشادومانييەۋە ۋەلامى دايەۋە، «بەلى بەلى تۆ لە كوئى» ۋەلامەكەى ئەفسانە ۋەك ئەۋە ۋابوو ئەمجارەيان دەنگەكە لەشىۋەى كەسىكدا بەراستى خۆى نىشان بدات، بەلام ئەۋە تەنھا ھەستى ئەفسانە بوو لەو دۆخە دژوارەى دەرونىدا كە تەنيايى ۋە بىكەسى ۋە لاۋازى خۆى ناچارى كىردبوو، ۋەك فرىادىرپەسىك ھاناي بۆ بەرىت، دەنگەكە كاتىك ۋەلامى دايەۋە وتى: «من لە ناو خۆتدام ئەفسانە، من تۆى راستىم، بەلام تۆ ناتوانىت بىمدۆزىتەۋە، ئەۋە منم زۆر لە مېژە دەمەۋىت لەخۆتدا وىنام بىكەيت» ئەفسانە بە گومانىكەۋە كەمىك لەخۆى رامما، دواچار لەچاۋەرۋانى ئەۋەدا بوو دەنگەكە شتىك بلىت، ئەفسانە بۆخۆى دەيزانى ئەۋە كاتانەى ناخى ئاگر دەگرىت ۋە گىران دەكاتە بىنانوۋىك بۆ دامردكاندەۋەى ئاگر ۋە ئازارەكانى، ئەۋە دەنگە ۋەك ئەۋەى لەخەۋدا بە ئاگابىتەۋە دەھاتە گۆ ۋە بەردەوام ئەيدوان، ھەر بۆيە ئەفسانە لەچاۋەرۋانى ئەۋەدا بوو دەبىت ئەمجارە دەنگەكە بۆ چ كارىك يان ھەلوئىستىك ھانى بدات، دەنگەكە ۋەك ئەۋەى لەنىۋ ھەستەكانى ئەفسانەدا تەۋاۋ ھەلچوو بىت وتى:

–ئەفسانە پىم بلى، ھەتا كەى ئەم سووكايەتییەى دەروئىش پەسەند دەكەيت، بىرىك لە ژيانى داھاتوۋى خۆت بىكەرەۋە، بىر لە چارەسەرىك بىكەرەۋە، تۆ بزانه دەروئىش چى بە تۆ

کردووه؟ ئه وه تا، ئه و پياوه ميشك بو گه نه منداليتي دزي، له بيئاگايي خوٽ كچيتيتي لئ سهنديت، ئيتير چ شتيك ماوه كه تو له دهستي بدهيت ها؟ چي ماوه پيم بلئ، بير له ژيانى خوٽ بكه ره وه ئه فسانه، له داها تووى خوٽ له ژيانى خوٽ له حه زو ئاره زوو و خه ونه كانت، هه ول بده ژيانى نوئ بوخوٽ دروست بكه، كه وهك مروٽ بژيت، چيژ له ژيان و جهسته ي خوٽ وه رگره ئازيزم.

-ئاخر چوئن ئه وه بكه م؟ ژنيكي بيده سه لاتي وهك من چوئن بتوانم له م گومه بوگه نه دا كه هه موو جهسته م تيايدا نوقوم بووه به ئاسانى بييمه دهره وه.

-ئاسانه ئه فسانه، زور ئاسانه ئه گهر به قسه م بكه يت.

- چوئن پيم بلئ !

- ئيستابروٽوله ي خوٽ له دهر و يش بكه ره وه، پيده چيٽ ئه و ئيستاه خه ويكي قولدا بيٽ، هه ول بده ده ستپيش خه ربيت له كاره كه تدا، ئه گهر ئه مشه و ئه و كاره نه كه يت ئه وا دلنيا به ئه و كارى خوئ له پيش تو دا ته واو دهكات و دواتر په ژيوانى دادت نادات، ئه مشه و بيٽ يان سبه ي شه و ئه و ديٽ و به و كي رده ي، كه ئه مشه و خه ريكوو سه رت له جهسته ت جيا بكا ته وه، دلنيا به كارى خوئ دهكات، تازه ئه و بيرى تو له و گومان ناخى ته نيوه، به م ته مه نه وه چا وه پروانى هيچ شتيكى تر له ژيان ناكات، ئه و دهيه ويٽ له پيش خويدا تو بكا ته قوربانى هه سته پرله ئيره يى و گومانه كانى، به خوٽ وه ره وه، كات درهنگى كردووه، هه تا زوو ه ئه مشه و ئه و

میشکە بۆ گەنەى بووەستینە، کە سیخناخە بەتاوان، ئەو دڵە بێبەزەببەى دەربێنە کە هیچ ھەستىكى خۆشەويستى بۆ مروڤايەتى تيا نادۆزیتەوہ.

- ئاخر من ناتوانم ئەو کارە بکەم، ھىزى ئەوہم نىبە ئەنجامى بەدەم، نازانم ... ھەرچەند بىر دەکەمەوہ شتىک لەناخدا ھەيە رېگرە، ھەموو جارېک لەنبوہى کارەکەدا پەژىوانم دەکاتەوہ و ھىز لە دەست و پەنجەکانم دەبړیت.

- ئەفسانە بىر لەوہ بکەرەوہ تۆ ناچارىت تاوانىک بکەىت تەنھا بۆئەوہى ژيانى خۆت قوتارىبکەىت، زۆر جار مروڤ ناچارە بەوہى بەتاوانىک تاوانىكى تر بسړیتەوہ، ئاخر ئەوہ سروشتى ژيانە، کاتىک بىرىک يان نەرىتىک بەتاوان ئاو درابىت چىتر ھىچ خۆشەختىبەكى بۆژيانى مروڤ نایبىت، ئەوہ ھەر تۆ نىت ناچار بىت بەتاوان، دلىا بە بىرى تاوان لەناخ و ھەستى ھەموو کەسىکدا بوونى ھەيە، بە بى ئەوہى بە خۆيان بزائن و ھەستى پىبکەن، چونکە بە ئاوى تاوان گۆشتکراون، چونکە لەناو ھەموو بىرىکدا ھەستىكى توندو تىژى و زەبر و زەنگ ھەيە، کە بىئاگايانە مروڤ پالەنبىت بۆ تاوان، نىگەران مەبە ئەفسانە لەوہى تۆ تاوانىک دەکەىت، ئەوہ تۆ نىت بە ويستى خۆت ئەو کارە ھەلبژىرىت و ئەنجامى بەدەىت، بەلکو ئەو ژىنگەيەى توى تيا دەژىت بۆخۆى سەرچاوەى تاوانە نازىزم.

ئەفسانەکەم دەمەويىت باش لەوہ بگەىت ھەمىشە تاوان لەو شوینە بوونى ھەيە کە تۆوى رڤ و کىنەى تيا چىنراوہ،

ئەو ھەلەي تۆ نىيە كە ناچار بىت بە تاوانىك يان كاريكى نامرۇقانى، دەزانم تۆ بە دووى گوليكەو دەگەرپىت كە بۆن و بەرامەي بە خۆشەويستى ئاۋ درابىت و چىژى ژيان بە ھەناسەكانت بداتەو، بەلام دلىيا بە لەوەي ئەفسانەكەم، ھەرگىز گول لەسەر بەردى رِق و سەرت نارپويت .

- من دەزانم ئەنجامدانى تاوان ئاسانە، ئاخىر من ترسم لەئەجامەكەي ھەيە، دواتر چى روو دەدات ھا، من دلىيام ئەو كارە بە ژيانى خۆم باجى دەدەمەو، من دەمەويىت وەك مروّف بژىم و چىژى ژيان بكەم، ئاخىر من چى لەھەستەكانم بكەم، چى لەخەونەكانم بكەم ھا؟

-تۆ ناژىت ئەفسانە، تۆ زۆر لەمىژە مردوويت و تەنھا بە جەستە دەژى، بەلام خۆت ھەستى پىناكەيت، پاشان تۆ چ ترسىكت لەمردن ھەيە، كەبۇخۆت بەدرىژايى تەمەنت لەنيو كەشى مەرگدا بژىت ھا؟ وەلامم بەرەو ئەفسانە، كوا خەونەكانت، كوا ھەستە جوانەكانت بۆ ژيان؟ ھەموو ئەوانە ئەم پىرە پىاۋە لەگەل خۆى بردى، لەپىناۋ بەرژەوۋەندى چىژو خۆشى خۆى ژيانى تۆى كرده قوربانى.

ئەفسانە بىدەنگە، كە بەخۆى دىتەو ھەنگەكانى لەنيو تاريكى ژوورەكەيدا رۆچوۋە، لەنيوان دلەراۋكىي تاوان و پەژىوان بوونەو ھەدا قەتيس ماۋە، لەو ساتەدا دەنگەكەي ناخى بەتۆنىكى كاريگەرەو پىي دەلىت: « كات درەنگە ئەفسانە، چاۋەرپىي چىدەكەيت، ھەستە ھەتا زوۋە ئەو پىرە مېشك بۆگەنە بكۆژە و دەستەكانت بە بەفر بشۆ و بۆ

دواجار خۆت لهو خۆینه خاوین بکهروهه که بهخهون و
ژيانت نامۆیه».

ئەفسانە ههستههکات شهپۆلی وهزهیهک ههموو ناخی
دهگریتهوه و گوریک بهجهسته گران و داهیزراوهکهی دههات،
لهسه ر پیخهفهکهی بلند دهبیت و بهرهو پرووی دهرگای
ژوورهکه دهچیت و بههیمنی دهرگاکه دهکاتهوه، کاتیک
ههنگاوهکانی جهسته قورس و لهرزۆکهکهی بهرهو ناوهراستی
دالانهکه کیش دهکات، دهنگی وهپینی سهگ ئاوهدانیهک
بهبیدهنگی مالهکهئههات و ترسیک ههموو جهستهی ئەفسانە
دههینیتیه لهرزین، سهههتا دهچیت بهردهم جامخانهکه، کهمیک
بهوردی لهئاسهواری شوین پیکانی سهه بهفرهکه ورد
دهبیتهوه، بیریک جۆش و خرۆشیک ئارامبهخش بهههموو
جهستهی دهبهخشیت، بیر لهوه دهکاتهوه ئاسهواری ئەو
شوین پیمانیه لهسهه بهفرهکهیه، بیکاته بهلگهی بکوژیکی
نادیاری دهرویش و خۆی لی بیتاوان بکات، ههه بۆیه به
گوریکهوه دهگهپیتهوه بۆلای دهرگای ژورهکهی دهرویش و
لهپشت دهرگاکهوه گویکانی ههلههات، تا دلنیا بیت لهوهی
دهرویش نوستووهیان نا، ماوهیهک لهچاوهپوانیدا ئارام
دهگریت، نهکا دهرویش بهئاگا بیت یان بیر لهوه دهکاتهوه
لهکاتی ترازانی دهرگای ژورهکهدا ورد و ئارام بیت، تا
دهرویش خهبهری نهبیتهوه و پلانی کارهکهی تیک نهچیت.
پیش ئەوهی دهرگای ژوورهکه بترازینیت شیمانیه
ئەوه دهکات، ئەگهه دهرویش بهئاگا بیت و ههست بههاتنی

بکات، ده بیټ چ بیانوویه کی متمانه پیکه ری هه بیټ بۆ
 ئه وهی بیرى تاوانه که ی لى بشاریتته وه و گومانى لینه کات،
 چهنه خوله کیک له و دۆخه دا ئه فسانه بیر ده کاته وه، دواچار
 دهیه ویټ به بیانووی بوونی دهنگیکه وه یان گومانى هاتنى
 که سیک ئاگادارى بکاته وه، دهیه ویټ له ئه گهرى به ئاگابوونى
 دهرویش دا ئه وه بکاته بیانوویه ک بۆ سرینه وهی گومانى
 ئه و که سه نه ناسه ی پیش چهنه کارژیریک هاتبووه
 هه وشه که یانه وه، هه تا دورویش له وه دلنیا بکاته وه که ئه م
 ئاگادارى هاتنى ئه و که سه نه ناسه نه بووه.

ئه فسانه به و دهسته ی که یلى تۆله و تاوانه له دهسکى
 ده رگا که ی گیر ده کات و به هیمنى ده رگای ژووره که ی
 ده رویش که میک ده ترانزینیت، له و بۆشاییه که مه ی
 که قه ره ویله که ی ده رویشى لیوه دیاره سه ریک به ناو
 ژووره که دا ده کیشیت، ده بینیت ده رویش له سه ر گازهرای
 پشت پالکه و تووه و ده می کردۆته وه و له قولایی خه ودا
 پرخه ی دیت، گومانى ئه وه ده کات ده رویش به درۆوه خۆی
 کرد بیټ به نوستوو، بۆ ئه وه ی گومان دروست نه کات زۆر
 ئاسایى خۆی به ژووره که دا ده کات و به هیمنى له ده رویش
 نزیک ده بیته وه و به ئارامى ده ست بۆ په تۆکه ی ده بات و سَنگه
 توکن و پانه که ی داده پۆشیت، کاتیک ده بینیت ده رویش هیه چ
 په رچه کرداریکی نییه، له ناو نیوه تاریکی ژووره که دا چاو
 بۆ کێرده که ده گیریت، به لام هیه چ نابینیت، دواچار سه رى

بۆلای سهرینه‌که‌ی ده‌رویش نزیکتر ده‌کاته‌وه و که‌می‌ک له‌ئه‌ملاو ئه‌ولای سهرینه‌که‌ی ورد ده‌بیته‌وه، دوا‌جار نیوه‌ی ده‌سکی کێرده‌که که تاریکی په‌نگه سووره‌که‌ی شار‌دۆته‌وه له‌لایه‌کی سهرینه‌وه ده‌بینیت، ده‌یه‌و‌یت ده‌ست بۆ کێرده‌که به‌ریت و به‌خیرایی له‌ژێر سهرینه‌که‌یدا ده‌ری به‌ینیت و له‌سه‌ر سنگی بچه‌قینیت، به‌لام له‌و کاته‌دا ده‌رویش به‌ده‌م په‌رخه‌یه‌که‌وه که‌می‌ک جه‌سته‌ی خۆی ده‌بزوینیت و په‌ژیوانی ده‌کاته‌وه، ئه‌فسانه به‌ترسی‌که‌وه ده‌ستی به‌په‌له ده‌کیشیته‌وه، دوا‌ی چه‌ند خوله‌کیک به‌هه‌ستیکی ترس و گو‌مانه‌وه دو‌وباره ده‌ست ده‌باته‌وه بۆ ده‌سکی کێرده‌که‌وه به‌ئه‌سپایی له‌ژێر سهرینه‌که‌دا به‌هیمنی ده‌ری ده‌هی‌نیت.

له‌و ساته‌دا هه‌ست به‌بوونی خۆی ناکات، ته‌نها ئه‌وه ده‌زانیت هی‌زیک یان که‌سیکی نامۆ له‌ناخیدا ده‌ژی و فه‌رمان به‌سه‌ر هه‌موو جه‌سته‌و په‌فتاره‌کانیدا ده‌کات، بۆخۆشی ته‌نها وه‌ک بینه‌ری تاوانیک ئاماده‌یی هه‌یه، هه‌ر‌بۆیه کاره‌کان بۆ ئه‌فسانه زووتر به‌ده‌سته‌وه دین، ئه‌وه‌کاته‌ی کێرده‌که ده‌که‌یته ده‌ستی هی‌زیک له‌پاده‌به‌ده‌ر هه‌موو ترسه‌که‌ی ناخی ده‌په‌وینیته‌وه و به‌هه‌موو هی‌زی تووند ده‌سکی کێرده‌که ده‌گوشیت و له‌قه‌ره‌وێله‌که نزیکتر ده‌بیته‌وه تا بتوانیت به‌سه‌ر جه‌سته که‌ته‌که‌ی ده‌رویشدا زی‌ده‌تر زāl بیت، هی‌زیک نادیار فه‌رمان به‌جه‌سته و ده‌سته‌کانی ده‌دات، له‌و دۆخه چاره‌نووس‌سازه‌دا بیر له‌وه ده‌کاته‌وه بۆ نقومبوونی کێرده‌که له‌و سنگه ئه‌ستوور و گوشتنه هی‌ز و گو‌رپکی

زۆرى دەويت، بۇ ئەۋەدى دەمى كىردەكە ھەتا قولايى دلى دەرويش بەریت و بەيەك لیدان دواھەناسە لە دەوریش بېریت. ھەر بۆیە كىردەكە تا سەرو سەرى خۆى بلىد دەكات، لە دوا چركەساتى ئەجامدانى تاوانەكە دا ئەفسانە دەكەویتە نیوان جەنگى خۆى و دەنگەكەى ناخییەو، دەنگەكە لەناو ناخیدا بەردەوام وەك زەنگىك لەمیشكیدا دەزرنگیتەو دەلیت: « ئەفسانە كارى خۆت تەواو بكە، ئەمە دوا ھەلى دەربازبوونى تۆیە، مەترسە، ترس مروۇف دەكوژیت و لاواز و كۆیلەى ژيانى دەكات، تۆ چەندین سالە باجى ئەو ترسەى ناخت دەدەیتەو». ئەفسانە چاۋە پر لە رق و تۆلەكانى لەسەر دیمەنى خەوتووى دەرویشە، كە بە ئاستەم ھەناسە دەدات، وەك ھەموو جارەكانى تر پەژىوانییەك كە خۆى لەھەستى سۆزى مرویدا وینا كروو، ھیز لە دەستەكانى دەبریت، دواجار بە گومانىكەو لەھەولى كوشتى دەوریش پەژىوان دەبیتەو، بەز كىردەكە لەتەنىشت سەرىنەكەیەو جیدەھیلیت و بەرەو ژوورەكەى خۆى دەگەرپیتەو و بە دەم گریان و ئازارى ناخییەو دووبارە پۇدەچیتە ئەندیشە دژوارەكانى جەنگى ناخى خۆیەو.

دووه م رۆژی
به فربارین

كەشى بەفرەكە ئارام بوو، بايەكى سارد كە لە چياكانەوہ
 ھەلى كوردبوو، ئاوى ئەو بەفرە تواوانەى بەستبوو، كە لە
 كەنارى شەقام و رېگارو بانەكانەكانى كۆلانەكاندا رېچكەى
 بەستبوو. خەلكى بەو سپىدەيە كە بو كارى پوژانە و بژيوى
 ژيانيان ناچار بوون لەمالە گەرمەكانى خويان بينە دەرەوہ.
 بەرگى ئەستورريان پوشىبوو. ھەندىكان بەھوى ساردى
 ئەو بايەى وەك گويژان پىستى دەمووچاوى مروقى شەقار
 دەكرد. سەرگوئىلاكى خويان پىچابؤوہ. خرمة خرمة ئەو
 بەفرەى بەھوى ساردى باكەوہ رەق ببوو، لەگەل ھەنگاوى
 ھيواش و خوپارىزى رېيوارەكاندا ھەستىكى پىر چيژى بە
 گويى مروقتا دەبەخشى. ھەندىك لەدراوسىكانى مالەكەى

دەرویش بەو كەشە ساردە سەرقالی خاوینكردنەوہی ئەو بەفرە بوون، كە ڕێزەوہی ھاموشۆی بەردەرگای مالاكانیانی گرتبوو. لەو كۆلانەدا تەنھا بەر دەرگای مالاكەھە دەرویش نەبیت، جگە لەئاسەواری شوین پێیەكی نەناس كەسیكی دی لەو مالاكانەھا تەبوانە دەرەوہ.

ئەفسانە لەژوورەكە پێشەوہ سەرقالی تێكردنی چاییە، دەرویش لەسەر قەرەوێلەكەھە خۆی دانیشتووہ، پەتۆیەكی تەنكی بەسەر شانە پان و ئیسكدارەكەیدا داوہ، تاو ناتاویك لەژێر چاویلەكەھەوہ بەنیگایەكی پر لە شەرەنگیزییەوہ لەرەفتارەكانی ئەفسانە دەروانیت و لەئەندیشە ئالۆزو پرگومانەكانی خۆیدا رۆچووہ، بێر لەوہ دەكاتەوہ ئەفسانە شەیتانیک بیت لەبەرگی مرۆفیکي ساویلەكە و بێدەنگدا، لەژێر ئەو چاوە غەمگین و مەنگانەھەوہ پلانیک ھەبیت، پلانیک مەترسیدار و تۆقینەر یان ئەوہتا بەم تەمەنە پیرییەوہ بۆ ھەتا ھەتایە ئابرووی دەبات و تۆلەھەموو ئەو رەفتارە توندوتیژانەھە لێدەكاتەوہ، كە بەدریژایی تەمەنی بەرامبەری نواندووێتە یان دەبیت پلانیک دی ھەبیت، پێدەچیت ئەفسانە بێر لەوہ بكاتەوہ شەویك لەقولایی خەودا ئامبازی بیت و دەستەكانی لەگەردنی بنیت و تا ئەو كاتەھەناسەھە لێدەبڕیت لەكۆلی نەبیتەوہ، دەرویش بێر لەوہ دەكاتەوہ ئەگەر ئەفسانە ئەو كارە ئەنجام بەتوانیت چۆن بتوانیت بە جەستەھەكی نەخۆش و لاوازەوہ بەرگری لەخۆی بكات، بەتایبەت لەم مالا چۆل و كپەدا. ئەگەر مرۆف بەھەموو ھیزی ھاواری تیدا

بكات كەس دەنگى نابىستىت و كەس بەھانا يەنە نايەت. ئەگەر ئەفسانە ئەو كارە بكات دەبىت دەرويش چۆن بتوانىت خۆى لەژىرىدا قوتار بكات يان دەبىت بەرگرى دەرويش بۆئەو رەفتارە دېندانەى ئەفسانە چۆن بىت.

ھەر لەو ساتەدا، لەنىو قولايى خۆيدا بىرىكى مەترسىدار ھەست و ناخى پىر كىرەو، كورپى دراوسىكە يان وەك مۆتەكە يەكى مەرگ خۆى خزانە بىرە ئالۆزەكانىيەو، گومانى ئەو ھى دەكرە ئەفسانە بەتەنى بتوانىت ئەو كارە بكات، دووبارە وەك ئەو ھى بە ويستى خۆى سىنارىيوى كوشتنى خۆى دابرىژىت كەوتە ئەندىشەى ئەو بىرە سامناكەو، كە پىدەچىت شەويك ئەفسانە لەگەل ئەو كورپە خويىيە پىكەو پلانېك بۆ كوشتنى دابرىژىن، يان ئەو ھەتا زۆر دەمىكە داين رشتوو ھە چاوەروانى دۆخىكى لەبار دەكەن تا بەسەر كەوتوويى و بىدەنگى كارەكە يان ئەنجام بەدن و كەس ھەستىان پىنەكات، بەتايىبەت شوين پىي كەسە نەناسراو كە ئەو ھەندەى تر ئەو گومانەى لەناخيدا پىشتراستكرەو، واى بۆ دەچوو ئەوشەو مەبەستىان ئەنجامدانى ئەو كارە بووبىت، بەلام بەھوى ھەستكرەنى بەدەنگى ترازانى كىلونى دەرگاي جامخانەكە و ھاوارى خۆى كە بانگى ئەفسانەى كىرەو، پلانەكە يان پوچەل بۆتەو و دوايانخستوو بۆ كاتىكى گونجاوتر.

بەھوى ئەو بۆچوونەو، ترسىك ھەموو جەستەى دەرويش دەھىننەتە لەرزىن، لەبەر خۆيەو بە بى ويستى

خۆی دەنگیک لە دەمیەوه دەردەچیت» ئەوە تا دۆزیمەوه .. هەر ئەوەیە» ئەفسانە گوئی لەو قسەیه دەبیت که دەرویش لە بیئاگایدا لەگەڵ خۆی دەدوا، بە دەنگیکی گرزۆلەوه، که شەرمیکی تیا بەدی دەکریت دەلیت: «چیت دۆزییەوه پیاوکه» دەرویش بەو پرسیارەى ئەفسانە بەخۆی دیتەوه و بە نیگایەکی پڕ لە شلەژانەوه دەلیت: «هیچ» ئەو وەلامە بۆ ئەفسانە دەبیتە دلناییهک لەمەر گومانەکانی لەوهی دەرویش نیازی کاریکی هەبیت، هەربۆیه بە دەستیکی لەرزۆکهوه پیالە چاییهیهک دەخاتە سەر تەپلەکه تەختەکهی بەردەمی، دەرویش بە دەم تیکدانی چاییهکهوه دەیهویت ئەو گومانەى سیمای ئەفسانەى داگیر کردوو بەروینیتەوه، تا هەست بەو پلانە نەکات که وەک ئەوهی لەنیو قۆزاخەى شەیتانوچکهدا بەنهینى حەشارى دابیت، نایهویت سەرى بیتیته دەرەوه و هەست بەبوونی بکریت. هەربۆیه نایهویت لەو ساتەدا بیری لیکاتەوه، بەو هۆیهوه بە ئەفسانە دەلیت: «باش گوییگرە ژنەکه، ئەوهی ئەمشەو پوویدا لەبیرم نەچۆتەوه، دلنایام شتیک هەیه که من ئاگاداری نیم، بەلام ئا بەو خودایەى رۆحى هەموومانى بەدەستە و هەر بۆ خۆیشى هەمووانى خولقاندوو، شتیک بیینم جیگەى گومان بیت، بەدەستەکانى خۆم سەرت لەلاشەت جودا دەکه مەوه بەتایبەت ئەگەر بیت و بەدزییهوه سەیری ئەو هەتیوه خویریه بکهیت و چاوبازى لەگەڵدا بکهیت».

ئەفسانە بەو قسانە تەواو نینگەران دەبیت، ھەستدەكات خەرىكە ھەموو خوینی جەستەى لە كەللەسەرىدا كۆدەبیتەو، بىر لەو دەكاتەو لەو ساتەدا دەستبەرىت بۆ كۆردەكەى لای سەرىنەكەىەو ھەموو جەستەى پارچەپارچە بكات، بەلام ئەفسانە بەو نىگا پر ئازارەو ھەلامى دەداتەو كە كەىلى تۆلەىەكى پر لەقینە» تۆ چۆن دەتوانیت لەناخە بۆ گەنەكەى خۆتەو تەوانبارم كەیت بە ئابرووبەر، ھەرگىز رینگەت پىنادەم بەبى بوونى ھىچ شتىك و بەلگەىەك تەوانبارم بكەیت و ئابروم بەرىت، لەو ھەتەى ئەو مالە بوون بەدراوسىمان تا ئىستاشى لەسەر بىت، نەسەىرم كەردوون و نەدەزانم چىن و كىن، تەنانەت نازانم چەند كەسن و ناویان چىيە؟ پاشان ھەتووىكى خویرى چاوباز با بۆخۆى ھەر سەىر بكات، من تەوانم چىيە، ئەو بەردەوام چاوى لەسەرمانە. خۆمن بانگم نەكەردووە و ھىچ ھەلامىكەم نەداوەتەو، ئەگەر خۆت بەپىاوەدەزانیت ئەو ھەندە لەئابرووى خۆت دەترسیت، ئىستا برۆ سەرمالىان و پىی بلى ... بۆ ناچىت؟ برۆ پىی بلى بۆچى سەىرى شەرفەم دەكەیت؟ بۆچى بەردەوام ھەك قەلەرەش لەسەر نەردەوانەكانەو ھەلتروشكاووت و لەناو مال و شەرفەى من دەروانىت؟ دەبرۆ ... ئەو كارى تۆيە شەرفەى خۆت پىارىزىت، من دەمىكە خۆم پاراستووە، تۆ خەمى منت نەبىت».

دەرویش بەو قسانە ھەست بەكەمى خۆى دەكات، كە ناتوانىت ھەلامىكى واى بداتەو كە شایستەى رەفتارەكانى

ئەفسانە بېت، بە سەر راوہشاندىكىوہ كە بە ئاماژەى
 ھەرەشە دەچىت، دەلىت: « بى خەم بە ژنەكە .. ھىچ
 خەمت نەبىت، ئەوہش دەكەم، پەلەت نەبىت» دەنگى لىدانى
 دەرگاكەى ھەوشە دەرويش بىدەنگ دەكات، ئەفسانە
 لەشوينى خوى بلند دەبىت و لە پەنجەرەكەوہ لە دەرگاكەى
 دەرەوہ دەروانىت و بە نىگايەكى گەشەوہ دەلىت: « ئوخەى،
 ئەوہ موھەمەدە» بەگورجى تاو دەداتە ئەو چارۆكە رەنگ
 قاوہبىھى نىزىك دەرگاكە، كە بە بزمارىكەوہ ھەلواسراوہ
 لەخۆيەوہ دەئالينىت و دەچىت بۆ دەرەوہ، كاتىك دەرگاكە
 دەكاتەوہ، دەرويش لەپەنجەرەكەوہ لەدیمەنى ئەفسانە
 دەروانىت كە (موھەمد) بەتوندى لەئامىز دەگرىت، ئەفسانە
 بە تاسەوہ لەپوخسارە لاواز و ئىسك بارىكەى (موھەمد)
 دەروانىت، كەچەند تالە موويەكى تەنك پوومەتە قوپاوەكانى
 تارىكتەردووہ، بەدەم ورتە ورتەوہ كە دەرويش لىيان
 تىناكات بەرەو ژوورەوہ دىن، دەرويش بەبىنىنى كورەكەى
 دلخوش ديارە كاتىك موھەمد لەدواى ماچكردى باوكى
 لەنزيكى دادەنىشىت، چەند خولەكىك خاموشىيەكى نامۆ
 مالەكە داگىر دەكات. موھەمد نىگا تەزىوہكەى لەسەر
 باوكى دەنىت و بەنىگايەكى پرلە گومانەوہ دەلىت: « ئەوہ
 چىيە باوكە بۆچى بىدەنگىت؟ خۆ نەخوش نىت، ئىستا
 چۆنىت؟» ئەفسانە بەنىگايەكى پر لە پرسىارەوہ لەو
 دیمەنەى دەرويش دەروانىت، كە ناأرامى و بىزارى پىئوہ
 ديارە. دەرويش بەدەم ھەلكىشانى ھەناسەيەكى قولەوہ، كە

وینای ئازاری ناخی دهکات دهلیت: «نا کورم، نه خوش نیم، به لام نه مشه و ابزانم که سیک هه ولی نه وهی داوه دهرگای جامخانه که بترازینیت و بیته ژووره وه» موحه مه د له شوینی خوی رانه چه نیت و به نیگایه کی پر له پرسیاره وه دهلیت: «به راست ... بوچی .. خو هیچ رووینه داوه؟» ئاوریک بو دایکی ده داته وه و دووباره دست به قسه دهکاته وه « ئیوه بینیتان کتیه، ها نه تانناسی؟» نه فسانه لیوه نه ستوره کانی ده بزوینیت و دهیه ویت وه لامی بداته وه، به لام دهرویش ریگهی پینادات دهلیت: « به خوا کورم پیده چیت که سیک خراپه کار بیت، ئیمه نه مانینی. باشبوو به دهنگی کیلونی دهرگاکه به خه بهر هاتم و هاوارم بو دایکت کرد. نه گهر نه وهم نه کردبا دلنیا بووم خوی به ژووره ودا ده کرد و کاری خوی ته واو ده کرد. که له شوینی خوم رابووم که سم نه بینی ته نها شوین پیکانی له سهر به فری حه وشه که تا ئیستاش ماوه. له دوینیه وه تا نه م به یانییه، جگه له تو هیچ که سیک له ئیمه نه چوته حه وشه که وه» موحه مه د به نیگایه کی پر له پرسیاره وه له باوکی دهروانیت، به لام نه فسانه به په یفیک نیگاکانی موحه مه د بولای خوی راده کیشیت و دهلیت: « به خوا کورم که س نازانیت کی بووه و کاری به مالی ئیمه چیه؟ خو ئیمه تیکه لی که س نابین، به م نیوه شه وه جگه له دز و پیاو خراپ ده بیت کی بیت» موحه مه د به خه ندهیه کی گالته ئامیزه وه وه لامی نه فسانه ده داته وه و دهلیت: «جا مه گهر ئیوه چیتان ههیه، ها دایکه، زور سهیره، باشه

باوکه چەند جار من پیم وتی: با موبایلێکتان بۆ بکرم،
 بەلام تۆ ھەر رازی نەبوویت. ئاخر بۆکاتیکی ئاواپیویست
 بوو ئاگادارت بکردمایەتەوہ بەو نیوہ شەوہ خۆم دەھاتم. «
 دەرویش بەخەندەییەکەوہ وەلام دەداتەوہ و دەلیت: «
 کوپی خۆم، من تاقەتی ئەو موبایل و شتانەم نییە، پاشان
 تۆ بیر بکەرەوہ، ئاخر دز و پیاو خراپ ھەرگیز ژیانی
 خۆی بۆکارێک ناخاتە مەترسییەوہ کە دایا بیست شتیکی
 چەوری دەست ناکەویت. «لەو کاتەدا ئەفسانە بە نیگایەکی
 ھەرەشە ئامیزەوہ لەدەرویش دەروانیت، وەک ئەوہی ئەو
 قسانەیی دەرویش بەسووکایەتی بۆخۆی بزانیست. دەرویش
 بەمەبەست باسەکە دەگۆریت و بە موخەمەد دەلیت: «کوپم
 تۆ واز لەوہ بینە، باوکت ئەوہندە بیدەسەلات و بی دەست
 نییە، ئیستاش ھیزی ئەوہم تیا ماوہ لەبەرامبەر دوو پیاو دا
 بجەنگم. تۆ باسی خۆت بۆ بکە، خیزانەکەت چۆنە» موخەمەد
 بەو پرسیارە ئاوەدانی بۆ نیگا شیواوہکەیی دەگەریتەوہ و
 بە ھەستیکی پر لە شادمانییەوہ دەلیت: «ئیمە باشین باوکه
 گیان» پوو لە دایکی دەکات و دەلیت: «دایکە خیزانەکەم
 زۆر ریزو سلأوی بۆت ھەبوو. ئەفسانە ھیشتا گرژی
 دەرونی نیگاکانی داگیر کردووە و ئاسەواری نەرەویوہتەوہ
 ھەر بەو نیگایەوہ پوو لە موخەمەد دەکات و دەلیت: «ئەیی
 بۆچی سبەیی ئیوارە بۆنان خواردن سەردانمان ناکەن؟
 بەتەمای ئەوہم شۆربایەکی ترخینەیی خوش ئامادەبکەم.»
 لەو کاتەدا دەرویش قسەکانی ئەفسانە وەر دەگریتەوہ

دهلئیت « کورم دایکت راستدهکات، بۆسبهی ئیواره وهرن بۆئیره، با پیکه وه نانیک بخۆین و دانیشین و باسی گوشتی خیره کهش بکهین، ئەها ئەوه بیرم کهوته وه» له و کاته دا دهستی بۆ ژیر سهرینه کهی ده بات و به دوا ی کیره که دا ده گهریت، پاش ماوه یه ک گهران به دوایدا به دهم قسه وه له ژیر سهرینه که دهریدینیت و رادهستی موحه مه دی دهکات و دهلئیت «خو ئەم بابتهی دز و پیاو خراپه هه مووشتیکی له بیر بردمه وه، ئەوه کیره کهم بۆ تیژ کردوویته وه با له لات بیت». دهرویش کیره کهی به دهسته له رزۆکه که وه بۆ موحه مه دی راگرتوو ه تا رادهستی بکات، موحه مه دی به ئەسپایی کیره کهی له دهست وهرده گهریت و که میک له نیو دهسته کانیدا ئەمدیوو ئەو دیوی پیده کات و په نچه ئەستوره کهی له ده مه تیژه کهی ده خشینیت تا دلنیا بیته وه له تیژی کیره که، پاشان به هیمنی له ته نیشته خو یه وه له سه ر دۆشه که که دای ده نیت .

ئەفسانه پیاله چاییه ک له بهردهم موحه مه دی داده نیت و پرو له دهرویش دهکات و دهست بۆ نزیک میزه کهی دریز دهکات و دهلئیت: «پیاوه که چاییه کهت ساردبۆته وه بینه با چاییه کی گهرمت بۆ تیکه مه وه». دهرویش سهیریکی پیاله کهی بهردهمی دهکات که هیشتا قومی لینه داوه وه ک ئەوهی شتیک به میشکیدا هاتبیت، له پیاله که چاییه کهی بهردهمی خو ی دهروانیت و دواتر دهلئیت: «لینگه ری ژنه که ناخۆم، دهلیم درهنگه بۆ تو ئەگه ر به نیازی بازاریت ئیستا

برږو، نه وهک دیسانه وه به فر بیاریته وه» نه فسانه که میک
 به نیگایه کی پر له گومانه وه له چاوه پر له پرسیاره کانی
 درویش دهروانیت و پنی دهلیت «پیاوه که با توزیک
 له گهل موحه مه دانیسم، له وه ته ی ژنی گواستوته وه، یاخوا
 پیروزی بیت و پیر و خهړو بن هیشتا نه مبینوه». درویش
 به نیگایه ک، که فرمانی تیا دهبیزیت به رسیقی نه فسانه
 دداته وه و دهلیت: «ژنه که په له ی ئه وه ت نه بیت، سبه ی
 شه و به خوی و خیزانه که یه وه دین، له وانیه ئه گه ر ئاره زوو
 بکن دتوانن بو شه ویش بمیننه وه ئه و کات به دلی خوتان
 دانیسن و قسه بکن. شه وی زستان ئه وه نده دریزه به هیچ
 نابریته وه». پرو له موحه مه دی کوری دهکات، وهک ئه وه ی
 بیه ویت ره زامه ندی ئه ویش وه ربرگریت، موحه مه د به نیگایه کی
 گه شه وه وه لامی دایکی دداته وه دهلیت: «خوا گه وره یه
 دایه گیان، دلنیا به هر که شه که ئارام بیت، سه ردانتان
 ده که یین، به لام بومانه وه جاری بریار ناده م.» نه فسانه
 به نیگایه کی گرژ و دهروونیکي نائارامه وه که بیزاری
 لیده چوړی، له شوینی خوی بلند ده بیت و ده چپته ژوره که ی
 دواوه و چاکه تیکی خوری ئه ستوری رهنگ قاوه یی له بهر
 دهکات و عاباکه ی ئاماده دهکات بوچوونه دهره وه. درویش
 بانگی موحه مه د دهکات بچپته لایه وه و له سه ر قه ره ویله که ی
 دانیشتیت له و کاته دا نه فسانه عاباکه ی به سه ر باسکی چه پیدا
 شوړ کردوته وه دپته نزیکی موحه مه دوه ماچنیکي کولمه
 ره قه کانی دهکات و عاباکه به سه ریدا ددات ده چپته دهره وه .

کزه بايه کی سارد جهستهی مروّف دهته زينيت و له پهل وپوی دهخات و لاوازی دهکات، زور جار به نيو هه موو جهسته دا روده چيت و خوین و دلّی مروّفدا ده به ستيت، به شيويه ک که ته ناتهت ئاگریش ناتوانيت گه رمی بکاته وه و گورپک به ژيان و ئاره زووه کانی بداته وه. ئه وهی ته نها گه رمکه ره وهی دلّه کانه، هه ستي خوشه ويستيبه. که وهک ئاگریکی ئه فسوناوی له ناو خوین و دلّ و هه ستي مروّفه کاندا ده بزويت و چيژ به ژيانيان ده دات و مروّف له به سته له کی نائوميدي و بيژاری ژيان درباز دهکات.

ئه فسانه له ناو دلّ و رهفتاری هه نديک له مروّفه کاندا هه ستي به و ئاگره ده کرد، که به گورپکه وه له ناو ئه و

سه‌رماو به‌سته‌له‌که‌دا ده‌هاتن و ده‌چوون، به‌بیئّه‌وه‌ی
 هه‌ست به‌ساردی ئه‌و کزه‌ بایه‌ بکه‌ن، که‌ ده‌مو ده‌ست
 و پیکانیانی ته‌زاندبوون. ئه‌وه‌ی بوونی نه‌بوو له‌نیو دل
 و هه‌ستی ئه‌فسانه‌دا ته‌نها ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌ بوو، که
 پیده‌چوو هه‌ر مندالییه‌وه‌ هه‌ستی به‌بوونی نه‌کردبیت، یان
 دلنیا بوو له‌هه‌موو ته‌مه‌نیدا ئه‌زموونی نه‌کردبوو. هه‌ر
 بویه‌ له‌نیو ساردی که‌شی ئه‌و شاره‌دا هه‌ستی به‌ته‌نهایی
 خۆی ده‌کرد، ته‌نهایه‌ک وه‌کئّه‌وه‌ی له‌کاروانی روه‌ندیک
 یان مروّف گه‌لێک جیمابیت و که‌س به‌دویدا نه‌گه‌رپه‌ته‌وه‌.
 ئه‌و دلنیا‌بوو له‌وه‌ی، ته‌مه‌نی جوانی وه‌ک ئه‌و بایه‌ی به‌لای
 هه‌موو جه‌سته‌ نه‌رم پر له‌ ئاره‌زووه‌کانیدا تپه‌رده‌بوو، ئاوا
 مالئاوایی له‌ژیان کردووه‌ و ئه‌سته‌مه‌ بۆ ساتیکیش بیت
 ئه‌و هه‌سته‌ و خۆشه‌ویستییه‌ی که‌ خه‌ونی پتوه‌ ده‌بینی
 له‌ساته‌وه‌خیتیکدا له‌ئامیزی بگریت و ناخی گه‌رم بکاته‌وه‌.
 هه‌ر بویه‌ به‌دلیکی مات و ته‌نگه‌وه‌، دلێک که‌ له‌به‌رده‌م هه‌موو
 ئه‌و ئازارانه‌ی ژیا‌نی وه‌ک ژه‌هر تالکردووه‌ به‌رگه‌ ده‌گریت.
 وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌ویت پيشوه‌خته‌ به‌ئازاری دۆزه‌خی ئاشنا
 بکات، به‌لام له‌پای چی؟ ده‌بیت ئه‌فسانه‌ چ تاوانیک، یان
 کاریکی ناپه‌سه‌ند و نامروّفانه‌ی ئه‌نجام دا‌بیت؟ ئاوا به‌و
 ئازاره‌وه‌ بتلیته‌وه‌ تا باجی کاره‌ قیزه‌ونه‌کانی خۆی بداته‌وه‌.
 ئه‌و هه‌ستی ده‌کرد وه‌ک کوتریک که‌وتۆته‌ ده‌ست
 راوچییه‌کی دل‌ره‌قه‌وه‌ و به‌رده‌وام په‌ر و باله‌کانی
 لیده‌کاته‌وه‌. بۆ ئه‌وه‌ی نه‌توانیت به‌ ویستی خۆی له‌ ئاسمانی

خۆشه‌ویستیدا بفریټ و چیژی ژیان بکات. ئەو نەفرەت لەبوونی خۆی دەکات. نەفرەت لە ژن بوونی. نەفرەت لەهەموو یاساکانی ژیان و نەریټ و بیرە بۆگەنەکانی ئەو سەردەمە‌ی که ژیانی بەم ئاقارەدا بردوو. بیری لەهەموو ئەو شتانه دەکرده‌وه که مرۆف دروستی کردوون، وەک جەنگەکان، بەندیخانەکان، تەنانهت هەموو ئەو چەک و تەقەمەنیانە‌ی، که خاوەنەکانیان لەسەری خەلات کراون. هەموو شتی‌ک، تەنانهت ئەو کەسانە‌ی که قەفەز بۆ بالنده‌کان دروست دەکەن و بۆ سەرچاوه‌ی بژیوی خۆیان دەیفروشن، بیری لەهەموو ئەو شتانه دەکرده‌وه که ببوونە سەرچاوه‌ی ئازارو کۆت و بەندکردنی مرۆفایەتی تەنانهت بۆ هەموو ئازەل و بالنده‌کانیش هەر ئاوا بیری دەکرده‌وه.

بیری لەشتگەلی‌ک دەکرده‌وه که بۆخۆیشی نەیدەزانی بۆچی ئەوەنده لیبان جارپس بووه و بە توندی رەتیان دەکاتە‌وه. کاتی‌ک لەناو ئەو بیرە دژوارانەدا بوو، کلوه بەفریکی درشت وەک ئەوه‌ی لەئاسمانە‌وه بەتەنی و بە مەبەست بۆ ئەو هاتیبیتە خواره‌وه، که‌وته سەر دەستی، هەموو ئەندیشە‌ی لەئەفسونی کلوه بەفرە‌که‌دا پۆچوو، بیری لەوه دەکرده‌وه و که جوانی سروشت لەوه دایه لەگەل هەموو کاره دژواره‌کانی مرۆفدا بەرده‌وام خۆی خاوین و نوێ دەکاتە‌وه، «دەبیت ئەو کلوه بەفره سەرەتا له چ کانی‌اوێک و پروبار و دەریا و کانییه‌ک بوبیت و دواجار که چۆته نیو جەسته‌ی مرۆقه‌وه و له هەموو

شوینه پیسه کانی مروّقه وه، له هه ناسه و پاشه رۆ و ئاره قه ی شه رمه زاری و تاواندا خوئی قوتار کردوه، دواچار به ره و ئاسمان هه لکشا بیت و دووباره خوئی خاوین کردیته وه و گه رابیته وه بو سروشتی خوئی» ئه فسانه له نیو ئه ندیشه ی خویدا ئاوا بیری له ژیان ده کرده وه به دلکی ته نگ و بیزاره وه، که سه رما هه موو جه سته و دلی ته زانده بو، کاتیک له دیمه نی هه موو ئه و باله خانه به رز و جوانانه و ئوتومبیله گرانبه ها نویانه ی ده روانی، له دلی خویدا ده یگوت: « مروّ قه چهند بوونه وه ریکی سته مکاره به رامبه ر به خوئی، تو پروانه به رده وام له هه ولی نویکرده وه و گورینی هه موو ئه و شتانه یه، که ته نها خوشییه کی کاتی به ژیانی ده به خشیت، له گه ل ئه وه شدا هه رگیز بیر له گورینی ناخ و بیرو هه سستی خوئی ناکاته وه و خوئی له هه سستی تاوان و رق و کینه و درۆ خاوین ناکاته وه، ته نانه ت ناتوانیت بو ته نها جاریکیش بیت به وینه ی ئه و کلوه به فره خوئی له هه موو خوش و قیزه و نییه کانی ناخی خاوین بکاته وه، ئاخو رق و کینه به وینه ی درهنده یه کی بیبه زه یی ده چیت، کاتیک گه وره ده بیت، یان خوْت ده کوژیت، یان که سیکی دی جا ئه و تاوانه به قسه بیت، یان به فیشه ک و چه قو هیچ جیاوازییه کی نییه، ئه گه ر هه موو مروّقه کان لای خوئیانه وه ناخی خوئیانه له رق و کینه خاوین بکه نه وه، دلنیام خوشه ویستی بوخوئی ده دویت و جوانی و چیژ به ژیانی مروّقایه تی ده به خشیت».

ئەفسانە بە دەم ھەموو ئەو بېرکردنەوانەو بە ھیمنی ھەنگاوی دەنا، ھەتا خۆی لەناو بازارپی سەوزە فرۆشەکاندا بینییەو، بە ھەستیکی وێران و پەرش و بلاوہوہ چاوہ مەنگەکانی بە ناو بازارەکەدا گێرا، وەک ئەوہی لەبیری چوو بیتەوہ بۆچی ھاتۆتە ئەو بازارەوہ، کەمێک لەدیمەنی ھەموو ئەو کەرەستانەیی روانی کە فرۆشیارەکان لەسەر مێزیکێ ئاسن نمایشیان کردبوو، بە ھیمنی کە پیکانی لەسەر مادا تەزیبوو، بە ئاستەم خۆی گەیاندە یەکیک لەدوکاندارەکان و کیلۆیەک چەوہنەری سپی و دوو کیلۆ سیوی سپی و پرتەقالی کپی و پاشان بە ئەندیشە یەکی پەرتبووہوہ بەنیو بازارەکەدا شۆر بۆوہ، ھەتا گەیشتە نزیکێ بازارپی گوشتفرۆشەکان و لەبەردەم دوکانیکدا ویستەیی کرد، کە چەند کەلاکیکی گوشتی بەرخی لەپیشەوہی دوکانەکیدا ھەلواسیبوو، گوشتفرۆشەکە بە کێردە تیژەکەیی سەرقالی شکاندنی ئیسکی رانی بەرخیک بوو، ئەفسانە بەردەوام لەرەفتارەکانی کابرای گوشتفرۆشی دەروانی، وەک ئەوہی بیەویت ئەو رەفتارە ئەزموون بکات، لەچۆنییەتی وەشانندی کێردەکە و لەتبوونی ئەو ئیسکە سەرتهی کە لەبەردەم تیژی کێردەکەیی دەستی گوشتفرۆشەکەدا خۆی نەدەگرت، لەگەل دەنگی سامناکی زەبری کێردەکەدا جەستە تەزیوہکەیی ئەفسانەیی رانەچەنی، دواتر ئەو دیمەنە تراژیدیایە خەندە یەکی تالی لەسەر لیوہکانی ئەفسانەدا دروستکرد و ھەموو ھەست و نیگاکانی

لەسەر مۆخی ناو ئیسکە لەتبوووە کەدا لەنگەریان گرت، لەو کاتەدا ئەفسانە ئەو پرسیارەى لەخۆى کرد «تۆ بۆلێ ئیسکى هەموو مەرقەکان هاوشێوەى ئیسکى ئاژەلەکانیش ئاوا ناسک و سپی بن و بەپیاکیشانىک لەت و پەت ببن.»

ئەفسانە لای گۆشفرۆشە کە چەند خولەکیکی پێچوو، تەنھا کیلۆیەک گۆشتى کەرى و بە دەم بێرکردنەو لەشکانى ئیسکە کە، کە هەموو ئاوەزى تەنیوو بەرەو لای بازارى فراران رۆیشت، لەو ساتەدا هەستیکرد، دەنگى ریتى هەنگاویک کە لە هەموو ئەو شۆینانەى بازارە کەدا پیندا گۆزەرى کردبوو دووبارە بەر گۆیکانى کەوتەو، گومانى ئەوێ هەبوو کەسێک بە دووی کەوتوو و شۆین پێى هەنگاوەکانى هەلەگریت، بەگومانەو پرسیارى ئەوێ لەخۆى دەکرد «دەبیت کى بیت ئارەزووی ئەو دەکات چاودیریم بکات و بزانیت بۆ کوێ دەچم و دەیهویت چی بکات؟» سەرەتا گومانى ئەوێ کرد پیاوێکەى بیت، دواچار هەر زوو لەو بۆچوونەى پەژیوان بوویەو بەخۆى وت: «ئاخ پیاوێکەم کەى توانا و هیزی ئەوێ ماوێ بەم بەفر و سەرمايە هەنگا و بنیت و بە گۆچانىکەو بە دووم کەویت» ئەوێ زیارتەر ئەندیشهى گومانەکانى داگیر کرد موخەمەدى کوپى بوو، هەر بۆیە کەوتە گێژەنى پرسیارەو لەخۆى «بۆچی دەبیت موخەمەد بیت و ئارەزووی چاودیری کردنى هەبیت، تۆبۆلێ دەرویش بە هۆى گومانەکانییەو داواى لێتەکردبیت و هانى نەدابیت

چاودیریم بکات؟» که می‌ک هه‌نگاوه‌کانی هی‌واش کرده‌وه و له‌به‌رده‌م دووکانیکی داو دهرمان و زهرده‌چه‌وه فرۆشدا وه‌ستا، ویستی ئاورِ بۆ دواى خۆى بداته‌وه که له‌گه‌ل وه‌ستانیدا ده‌نگى پێکان هاوئا‌هه‌نگ بوو، به‌لام ئه‌وه‌ى به‌شیاو نه‌زانى ژنیک به‌هۆى ئه‌و ره‌فتاره‌یه‌وه گومان له‌سه‌ر خۆى دروست بکات، به‌و ره‌فتاره‌ زیده‌تر دلنیا بوو که‌سیک به‌شوینى که‌وتوو، ئه‌گه‌رنا له‌و بازاره‌ سارد و چۆله‌دا بۆچى ده‌بیته‌ ته‌نها ده‌نگى پیل‌لویک هاوئا‌هه‌نگ بیته‌ له‌گه‌ل هه‌نگاوه‌کانیدا و له‌گه‌ل وه‌ستان و رۆشته‌یدا به‌هه‌مان ریتیم به‌دوویه‌وه بیته‌. هه‌ر بۆیه له‌به‌رده‌م دوکانى زهرده‌چه‌وه فرۆشه‌که‌دا وه‌ستا و که‌می‌ک دهرمانى کړى و دواتر خۆى له‌و که‌سه نه‌بان کرد که به‌ دووى که‌وتبوو، به‌ هیمنى که‌ گویکانى بۆ ده‌نگى هه‌نگاوه‌کانى که‌سه‌که هه‌ل‌خستبوو، چۆن شوین پێى ئه‌و به‌فره ره‌قه‌ى هه‌ل‌ده‌کردته‌وه که ئه‌فسانه به‌مه‌به‌ست پێیدا تینه‌په‌رى، دلنیا بوو له‌وه‌ى که‌سه‌که زۆر لیوه‌ى نزیک بوته‌وه. چه‌ند جاریک بیرى له‌وه کرده‌وه له‌ناکاویکدا ئاوریک بداته‌وه و سیمای که‌سه‌که ببینیت تا دلنیا بیته‌ له‌وه‌ى ئاخۆ موحه‌مدى کورپه‌تى، یان که‌سیکى نه‌ناس و هه‌وه‌س بازه‌ و له‌دواوه‌ چاوه‌ى له‌سه‌ر جه‌سته‌ و که‌فه‌له‌ به‌رزه‌که‌ى ناوه‌، به‌لام کاتیک دیمه‌نى ئه‌و جامخانه‌ شوشانه‌ى زیرینگه‌ره‌کانى بینى، ئه‌وه‌ى به‌ده‌رفه‌ت قوسته‌وه به‌بیانووى ئه‌وه‌ى ئاره‌زووى بینینى زیر ده‌کات، له‌به‌رده‌م دووکانیکدا وه‌ستا، که شوشه‌ى جامخانه‌که‌ى

به‌چه‌ندین پارچه زیږی جوان و نایاب رازاندبږوه، کاتیک
 ئەفسانه له‌شوشه‌ی جامخانه‌که‌وه له‌دیمه‌نی دواوه‌ی خوی
 ږوانی، ئەو کورپی دراوسینیانی ناسییه‌وه که ببووه هوی
 سه‌رچاوه‌ی گومانه‌کانی ده‌رویش، له‌و ساته‌دا ږوداوی
 شوینپیکانی سه‌ر به‌فره‌که‌ی بیره‌اته‌وه، گومانی نه‌بوو
 له‌وه‌ی ده‌رویش بږچوونه‌که‌ی له‌مه‌ر هاتنی ئەو کورپی
 دراوسینیان دروست بووه، هه‌ربو‌یه خورپه‌ی ترسیک به‌نیو
 هه‌موو جه‌سته و دلیدا شه‌پولیدا، ترس له‌تو‌خبوونه‌وه‌ی
 گومانه‌کان، له‌پشت‌راست‌کردنه‌وه‌ی کاریک، که بږخویشی
 ئاگاداری نییه و نازانیت به‌ره‌و کو‌یی چاره‌نووسی ده‌بات.
 له‌ترسی ئەوه‌ی کورپه‌که بیته‌ نزیکیه‌وه و بیدوینی و دواتر
 موحه‌مه‌دی کورپی له‌گوشه‌یه‌کی بازاره‌که‌وه به‌دوايه‌وه بیت
 و چاودیری بکات، یان هه‌رکه‌سیکی ناسیاو هه‌ست به‌بوونی
 ئەو ږه‌فتاره‌ی بکات و بیته‌ جیگه‌ی گومانیکی ناپاکی و
 دواچار بیته‌ بنیشته‌ خو‌شه‌ی سه‌ر زاری هه‌موو ناسیا و
 دراوسیکانی و بږه‌تا هه‌تایه‌ لئی نه‌بیته‌وه. ئەفسانه به
 شیوازیک ږه‌فتاری ده‌کرد، وه‌ک ئەوه‌ی ئاگای له‌کورپه‌که
 نییه، به‌هه‌نگاوه له‌رزوکه‌کانی که به‌ ئاسته‌م به‌سه‌ر زه‌وییه
 به‌ستوو‌ه‌که‌دا ده‌نا، به‌ره‌و خواری بازاره‌که شوږ بږوه
 هه‌تا خوی له‌به‌ر دوکانی عه‌تاریکدا بینیه‌وه. پیده‌چوو
 ئەوه‌ی مه‌به‌ستی بوو بیکریت له‌بیری چوو‌بیته‌وه، ماوه‌یه‌ک
 له‌دیمه‌نی قه‌ره‌بالخی نیو ږه‌فه‌ی دوو‌کانه‌که‌ی ږوانی، که
 به‌چه‌ندین بابه‌تی عه‌نتیکه‌و شوشه‌ی ږر له‌بۆن و داو ده‌رمانی

جیاجیا، که هر خاوهن دوکانه که نه بیټ که س سهری لی دهرنه ده کرد. بیری له وه ده کرده وه ده بیټ چ دهرمانیک یان ژههریک ئه وهنده به هیز بیټ بتوانیت جرجه کانی ماله که ی یان ته نانه ت ئه وانه شی له کولان و بن دیوارو که لیټه کانه وه ده هاتنه ماله که یه وه به بریکی که م بیکوژیت و ئاسه واریان نه مینیت. کاتیک ئه وه ی له بیریدا بوو به خاوهن دوکانه که ی گوت، خاوهن دوکانه که زووتر له مه به سته که ی ئه فسانه تیگه یشت. هه ربویه بریکی زور له مه رگه مووشی له ناو زهرفیکی نایلون ناو به جوانی پینچایه وه تا لیوه ی نه یه ته دهره وه و رادهستی ئه فسانه ی کرد. پی و ت: «ده بیټ زور ناگاداری به کارهینانی بیت، به تایبته مندا ل دهستی لیوه نه دات. به کارهینانی زور ئاسانه ته نها که میک له مه رگه مووشه که وهک خوئ بکه به سهر پارچه میوه یه کی ته رو تازه دا و له و شوینانه دایبینی که گومانی هاتووچوی جرجه کان ده که ی ت، دواتر لی گه ری بوخوی کاری خو ی ده کات». ئه فسانه زهرفه که له دوکانداره که وهرده گریټ و ده یه ویت به هه مان رپیره وی خو ی که لیوه ی هاتبوو بگه ریټه وه، به لام ترسی ئه وه ی هه بوو له و کاته دا لوتی به لوتی ئه و کورده دا بته قیت و ناچار بیټ به وه ی له ناوه راستی گوره پانی بازاره که دا هه لیک بو یه کتریینین دروست بکات و وهک دیمه نی شانویه کی سه رشه قام هه موو ئه و ریبوارانه ی به ویدا تیپه ر دهن لی برونن. ئه فسانه به بی ئه وه ی بوخوی بیر له و هه لو یسته بکاته وه که نواندی. نه ستیانه وهک ئه وه ی دهنگه که ی ناخی

هانی بدات و کۆنترۆلی هه‌موو جوله و هه‌سته‌کانی بکات، خۆی به‌و بازاره چۆل و ته‌نگه‌به‌رده‌دا کرد، که زۆرینه‌ی دوو‌کانه‌کانی به‌هۆی سه‌رماوه داخرا‌بوو. له‌دوای چه‌ند هه‌نگاوێک خۆی له‌نیوان قولا‌یی بازاره‌که‌دا بینیه‌وه، که له‌لای راست و چه‌پیدا دوو‌پیره‌و بازاره‌که‌یان کردبوو به‌دوو به‌شه‌وه، له‌پیره‌وی لای راستیدا له‌قوژبنی پشته‌وه ته‌نها دوکانیکی به‌رگدروو کراوه‌بوو، له‌دوو‌ره‌وه‌ده‌نگی مه‌کینه‌ی درومانه‌که‌ی ده‌هاته‌گوێکانی، هه‌ربۆیه‌بی مه‌به‌ست وه‌ک ئه‌وه‌ی کاریکی له‌ویدا هه‌بیت به‌ره‌و دوکانه‌که‌چوو، هه‌شتا چه‌ند هه‌نگاوێکی ما‌بوو به‌پیی هه‌نگاوه‌کورته‌کانی خۆی بگاته‌دوکانه‌که‌، کورپه‌که‌هاته‌ته‌نیشتییه‌وه، به‌ده‌نگیک که وه‌ک ئاگر هه‌موو جه‌سته‌ی ئه‌فسانه‌ی گه‌رم‌کرده‌وه و سا‌لووکی لیکرد، ئه‌فسانه‌له‌شوینی خۆیدا چیتر هه‌یزی ئه‌وه‌ی نه‌بوو به‌رده‌وام بیت له‌پو‌یشتن، پیکانی وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئه‌و کۆنکریته‌سه‌رتی ناو بازاره‌که‌دا ره‌گی دا‌کو‌تابیت له‌شوینی خۆی وه‌ستا و ئاو‌ریکی بۆ‌لای راستی خۆی دایه‌وه، ده‌بیت له‌و ساته‌دا ئه‌فسانه‌چی بکات؟ ئایا وه‌ک هه‌موو که‌سیکی ئاسایی وه‌لامی بداته‌وه، یان ئه‌وه‌تا به‌هه‌موو هه‌یزی به‌تووندی به‌رسیقی بداته‌وه، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام چاوه‌کانی له‌سه‌ر ما‌له‌که‌یه‌تی و بووته‌هۆی سه‌رچاوه‌ی کیشه‌بو‌ی تا ئه‌و ئاسته‌ی بو‌ته‌هه‌ر‌شه‌بو‌سه‌ر ژیا‌نی، له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌شدا ئیستا به‌دووی که‌وتوو و ده‌یه‌ویت به‌بی هۆ ئابرووی به‌ریت.

ئەو بەرکردنەوێکانی ئەفسانە بوو لەو ساتەدا، کاتیکی سیمای کورپەکەیی لەنزیکەوێ بێنی لەچاوە گەشەکانیدا کە لەنیو چاوە مەنگەکانی ئەفسانە رامابوو، تەزووێک تەژی لەخۆشەویستی هەموو جەستەیی تەنییەوێ، لەبەر دەم ئەو چاوانەیی کە بەنیگاکی خۆی دەدا و پەییامی ئەوینداری پێدەبەخشی، ئەفسانە لاواز و بێ جوولە بوو. بوخۆیشی نەیدەزانی چۆن و بەچ شیوازیکی هەلوێستە لەبەر دەمیدا بکات؟ ماوەیەک ئەفسانە رامابوو، بەلام کورپەکە ئەفسانەیی بەپەییکی هەستبزوین بەخۆ هینایەوێ و پێی وت: «ئەفسانە بمبوره کە بەم شیوازیکی لەناکاوە بەدواتەوێ بووم و هاتم بەر دەم، دەزانم لە چ دۆخیکی دژوار دایت و گیرۆدەیی دەستی ئەو پیرە پیاوێ کە هەرگیز رەوا نییە هاوسەرت بیت، لەوێتەیی هاتوینەتە ئەو کۆلانەوێ من بەر دەوام چاودێری رەفتارەکانت دەکەم و پرسیری تۆ دەکەم، بەویستی خۆم نییە ئەگەر بلیم خۆشەویستی تۆ لەناخدایە و هەموو هەستەکانمی داگیر کردووە ئەو متمانەم پێیکە» کاتیکی کورپەکە ئەدا، ئەفسانە چاوەکانی لەسەر سیمای پان و گەشەکەیی بوو لەگەڵ وتەکانی کورپەکەدا لەنیگاکانیدا رۆچوو بوو، دەبیت ئەفسانە چۆن وەلامی بداتەوێ؟ ئایا دەتوانیت لەو دۆخەدا، کە بە بالندەییکی مالی و دەستەمۆ دەچیت و ناچارە بەوێ هەموو کات بەویستی خۆی بگەریتەوێ بۆ ناو قەفەزەکەیی خۆی. ئیستا چۆن دەتوانیت بەئازادی لەشەقەیی بالی بدات و بەدووی خواستەکانی

خۆی بکه‌وئیت. هەر بۆیه ئه‌فسانه قسه‌کانی به‌کوره‌که بری و وتی: « ئه‌ی بۆ نازانیت من مێردم هه‌یه هه‌؟ » کوره‌که به‌خنده‌یه‌ک به‌رسیقی قسه‌که‌ی ئه‌فسانه‌ی دایه‌وه و وتی: « تۆ هاوسه‌ره‌که‌ی خۆت خوش ده‌وئیت ... ها تکایه پیم بلی؟ » ئه‌فسانه بیده‌نگ بوو، ئاره‌زووی ئه‌وه‌ی نه‌بوو به‌ به‌لی، یان نه‌خیز وه‌لامی بداته‌وه، به‌لام کوره‌که زۆر ژیرانه وه‌لامه‌که‌ی له‌ره‌فتاره کانیدا ده‌خوینده‌وه، هەر بۆیه به‌رده‌وامی به‌ قسه‌کانیدا و وتی: « نازداره‌که‌م ده‌زانم تۆ به‌هۆی ئه‌و کۆت و به‌ندانه‌وه ناتوانیت بریاری راسته‌قینه‌ی خۆت بده‌یت، ئه‌و بریاره‌ی که من دلنایم له‌ناختدایه‌و ناچاریت له‌ویست و هه‌زه‌کانی خۆتی به‌شاریته‌وه و سه‌رکۆنه‌ی بکه‌یت، له‌وه‌ته‌ی چاوم له‌سه‌رته، له‌ره‌فتاره‌کاندا هه‌موو شتی‌ک ده‌خوینمه‌وه، ته‌نانه‌ت به‌بی ئه‌وه‌ی بێمه‌ ماله‌که‌تانه‌وه هه‌ست به‌هه‌موو ئه‌و زه‌برو زه‌ندانه‌ش ده‌که‌م که پیره‌ پیاوه‌که‌ت به‌رامبه‌رت ده‌کات، پیاویک که ته‌نانه‌ت هی‌زی ئه‌وه‌شی نه‌ماوه به‌ده‌سته‌ چرچ و له‌رزۆکه‌کانی که هیچ هه‌ستیکی خوشه‌ویستی تیانیه‌ له‌ئامیزت بگرت و دل‌ت بلاوینیته‌وه، ئاخ‌ر به‌ ویژدانی کێ ره‌وایه ژنیکی گه‌نج و جوانی وه‌ک تۆ بکریته‌ قوربانی ئه‌و پیره‌ پیاوه، نه‌فره‌ت له‌و ژیرانه‌ نابه‌رامبه‌ری که هه‌رگیز له‌گه‌ل خواستی مرو‌قه‌کاندا نایه‌ته‌وه. »

ئه‌فسانه ناخی ئاگری گرتبوو، به‌رده‌وام ئاره‌زووی ئه‌وه‌ی ده‌کرد گوێکانی بۆ ئه‌وقسانه رادبیری که ته‌ژی

بوون له ئهوين و وینای تهواوی ژيانی دهکرد و له گه‌ل
 خه‌ونه‌کانیدا ته‌بابوون. زۆر جار به گومانه‌وه له‌خوی
 راده‌ما وهک ئه‌وه‌ی ئه‌و دیمه‌نه‌ ته‌نها خه‌ونیک بیت و
 ده‌نگه‌که‌ی ناخی بیت و خوی له‌شیوه‌ی ئه‌و کورده‌ا
 وینا کردبیت. هه‌ربۆیه‌ به‌خوی هاته‌وه و چاویکی بۆ‌لای
 ده‌ورووبه‌ری خوی گیرا، گومانی ئه‌وه‌ی هه‌بوو که‌سیک
 له‌و شویته‌ چه‌په‌ک و چۆ‌له‌دا هه‌ستی پێیکات، که‌ له‌گه‌ل
 پیاویکی نه‌ناسدا وه‌ستاوه، له‌و ساته‌دا که‌وتبووه‌ نیوان
 دوورپانیکه‌وه، بۆ‌خویشی نه‌یده‌زانی به‌کامیاندا تێپه‌ریت.
 ئایا به‌توندی وه‌لامی بداته‌وه و ئاگاداری بکاته‌وه له‌وه‌ی
 جاریکی دی ئه‌وه‌ی که‌ پرویدا دووباره‌ی نه‌کاته‌وه،
 یان په‌یمانی ئه‌وه‌ی پێدات له‌گه‌لیدا به‌رده‌وام بیت و
 ئاویتته‌ی خه‌ونه‌کانی خوی بکات. به‌لام هه‌ره‌شه‌کانی
 ده‌رویش هه‌موو بۆ‌چوونه‌کانی یه‌کلا کرده‌وه. به‌تونیکی
 پر له‌هه‌ستی ئه‌ویندارییه‌وه که‌ بۆ‌خویشی نه‌یده‌زانی
 بۆ‌چی به‌و شیوازه‌ ده‌دویت وتی: « تکا ده‌که‌م له‌ئێستادا
 ژیانم له‌وه‌ سه‌ختترمه‌که‌. چیترا واز له‌و ره‌فتارانه‌ت به‌ینه
 که‌به‌رده‌وام چاوت له‌سه‌رم ناوه. دلنیا‌م هه‌ر تو بووی
 دوینی شه‌و هاتبوویته‌ هه‌وشه‌که‌مانه‌وه، ئه‌و ره‌فتاره‌ت
 وایکرد پیاوه‌که‌م خه‌ریکبوو به‌چه‌قۆ سه‌رم له‌جه‌سته‌م
 جودا بکاته‌وه. چونکه‌ گومانی ئه‌وه‌ی هه‌بوو من له‌و کاره
 ئاگادارم. هه‌تا پیاوه‌که‌م له‌ژياندا بیت من ئازاد نیم له‌گه‌ل
 هه‌چ پیاویکی دی بدویم. دلنیا‌م بۆ‌خۆت ئه‌وه‌ باش ده‌زانیت،

بو ژنيکي گه نجي وهک من شياو نيبه بير له په يوه ندييه کې
وهها بکه مه وه که خاوه ن ميړد و مندال بم».

ئفسانه ئه و قسانه ي که به ويستی خوی نه بوو
به کوره که ده لیت و به چنه د هه نگاويکي په له له بازاره که دیته
دوره وه، ئه و رووداوه به شيوازيک کار له ناخ و ههستی
ئفسانه دهکات، بيړوکه ي ئه وه ي له بير ده باته وه که
برياربوو سهرداني گوړي خوشکه که ي بکات و نه مامیک
له نزيک گوړه که يه وه بروينيت. به لام کوره که له شويني خوی
نابزويت، به رده وام بير له و قسانه ي ئه فسانه دهکاته وه،
ئو باش ده زانيت ئه فسانه پر به دلي ئاره زووی دهکات و
دلي ده خوازيت. هه موو ئه و بوچوونه له نيگا و چاوه کاني
ئفسانه دا ده خوینيته وه. ئه و باش له وه تیده گات ئه فسانه
له ژير زه برو زهنگي پياوه که يدا ناتوانيت به ئازادي رهفتار
بکات، به لام عه شقی ئه فسانه و نيگای دلّبه ري چاوه مهنگ
و هه سبزوينه کاني زيده تر کوره که شيتگير دهکات. بير
له وه دهکاته وه دووباره له شه ويکي مات و بيدهنگا، هه موو
ئو سنورانه ي ژياني ئه فسانه يان ته نيوه بشکينيت و
ئاگري حه زو خو شه ويستی له جهسته نهرم و گوشتنه که يدا
دامريکينه وه .

ئەو ھەورە چرەى بەرى ئاسمانى تەنىبوو دىمەنىكى
 غەمناكى بە دەروونى ھەموو كەسىك بە خشىبوو بە جۆرىك
 ھەموو ھەستى مرقۇقەكانى لەنىو خۆياندا كۆكردبوو.
 ھەندىك بە بى وىستى خۆيان بە نىو يادەو ھەرىبەكانى ژيانى
 پابدووى خۆياندا شۆردەبوونەو ە تاوتووى يادەو ھەرىبە
 تال و شىرىنىبەكانىان دەكرد. ھەندىك لە نىو تارىكى رىق
 و كىنەى خۆياندا پۆچووبون و لەگەل شورپوونەو ەياندا
 زىدەتر ھەستى تاوان لەناخياندا ھەلدەكشا و خۆيان لە
 نىویدا دەخواردەو، ھەندىكى تر بىئاگايانە لە دەوروبەرى
 خۆيان و ژيانى ئەوانى دى بەدووى خەونەكانىاندا
 كەوتبوون و لە ئەندىشەى خۆيانەو ە وىناى داھاتووى

ژیانی خوځان دهکرد، له وکشی سهرما و سوله‌ی‌دها هر کهسه و به‌جوریکې جودا له‌گه‌ل دیمه‌نی ماتی ئه‌و به‌فره‌دا بیرى له ژيان ده‌کرده‌وه.

له‌گه‌ل هموو ئه‌و ژاوه ژاوه‌ی ژياندا له دهره‌وه، ماله‌که ته‌واو خاموش و بیده‌نگه، بونی مهرگ له هه‌ست و خه‌یالی دهرویشه‌وه به‌ناو هموو شوینیکې ماله‌که‌دا بلاو بوته‌وه، به‌شیوه‌یه‌ک، که‌ئه‌فسانه له‌ناندینه‌که به‌دهم ر‌وکردنی مهرگه‌موشه‌که‌وه به‌سهر چه‌ند پارچه سیوئیکې پاکراودا هه‌ستی پیده‌کات، بیر له‌وه ده‌کاته‌وه ئه‌و بره‌ که‌مه له‌مهرگه‌موش تا چه‌ند ده‌توانیت وه‌ک ژه‌هریکې کوشنده کارله جه‌سته‌ی جرجه‌کان ده‌کات و به‌مهرگیان ده‌سپیریت. دواى ئه‌وه‌ی هموو له‌ته سیوه‌پاکراوه‌کان به‌مهرگه‌موشه‌که سواخ ده‌دات، دووپارچه له‌ناندینه‌که‌دا داده‌نیت، به‌تایبه‌ت له‌و که‌لینانه‌ی که‌ گومانی ئه‌وه ده‌کات جرجه‌کان لیوه‌ی بینه دهره‌وه پاشان به‌ره‌و ژورره‌که‌ی پیشه‌وه ده‌چیت و چاوئک به‌ناو هموو ژورره‌که‌دا ده‌گیریت، دهرویش له‌ژیر چاوئکه‌که‌یه‌وه به‌نیگایه‌کی پر له‌ توله و قینه‌وه له‌ر‌ه‌فتاره‌کانی ورد ده‌بیته‌وه، ئه‌فسانه بیتا‌گایه له‌نیگاکانی دهرویش، چاوه ماته‌کانی له‌ژیر قهره‌ویله‌که‌ی درویش له‌نگه‌ر ده‌گرن، له‌و کاته‌دا دهرویش به‌ده‌نگیکې له‌رزوکه‌وه ده‌لایت: «بیهینه له‌م نزیکانه‌وه پارچه‌یه‌ک دانئ» «ئه‌فسانه وه‌لامی ناداته‌وه، له‌قهره‌ویله‌که نزیک ده‌بیته‌وه و هموو جه‌سته‌ی بو زه‌ویه‌که نه‌وی ده‌کات و له‌سهر

چوارپه‌لی که می‌ک دەروات هه‌تا به‌ته‌واوی له قه‌ره‌ویله‌که نزیک ده‌بیته‌وه، ده‌ستیکی بو ژیر قه‌ره‌ویله‌که دریز ده‌کات بوئه‌وه‌ی پارچه‌سیوه‌ک بخاته ژیری‌ه‌وه، له‌و کاته‌دا چاوه‌ پر له‌ حه‌زه‌کانی ده‌رویش له‌ که‌فه‌له‌ پان و به‌رزه‌که‌ی ئه‌فسانه له‌نگه‌ر ده‌گرن، ده‌رویش به‌و ره‌فتاره‌ی ئه‌فسانه هه‌ستی ده‌وروژیت و پرپه‌دلی ئاره‌زووی ئه‌وه ده‌کات ده‌سته له‌رزوک و چرچه‌کانی به‌که‌فه‌لیدا به‌یئت، به‌لام رقی ناخی له‌و ئاره‌زووه‌ی په‌ژیوانی ده‌کاته‌وه، ئه‌فسانه له‌وا‌ی دانانی پارچه‌ سیوه‌که له‌ژیر قه‌ره‌ویله‌که‌دا، به‌هیمنی زور به‌ئاسایی له‌شوینی خوی بلند ده‌بیت و پارچه‌سیوه‌که‌ی دی له‌پشتی ده‌رگای ژووره‌که‌وه داده‌نیت و ده‌چیته‌ ده‌ره‌وه، ده‌رویش چاوه‌کانی له‌سه‌ر ده‌رگای ژووره‌که‌ قه‌تیس ده‌بیت، کاتیک ئه‌فسانه له‌وا‌ی خویه‌وه دایده‌خات، ده‌رویش رۆده‌چیته‌ بیریکی قوله‌وه و له‌گه‌ل خوی ده‌دویت.

(هه‌موو کوشتنیک تاوان نییه، هه‌ندیک کوشتن هۆکاری خوی هه‌یه، هۆکاریکی ره‌واو به‌پیی نه‌ریت و یاسا‌کانی ژیان، بو‌خوی ده‌بیته‌ ئه‌رکینکی پیروژ، له‌پیناو پاراستنی شکوی خیزان و بنه‌ماله‌دا. مرو‌ف شکوی وابه‌سته‌یه به‌پاراستنی ئه‌و ره‌وشته‌ی که به‌پیی ئایین و نه‌ریته‌کان بو‌ی دیاری کراوه. ئاخه‌ هه‌ندیک تاوان هه‌یه، که ناچاریت به‌ئه‌نجامدانی بو‌ سپینه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌و قسه‌و قسه‌لو‌کانه‌ی خه‌لکی، که ناچارته‌ ده‌که‌ن به‌سه‌رشو‌ری په‌سه‌ندیان بکه‌یت و بو‌ هه‌تا هه‌تایه‌ وه‌ک په‌له‌یه‌کی ره‌ش و له‌سه‌ر ته‌ویلی

مرۆڤدا دەمىنئىتەو و لىي نايئتەو. بەتايبەت لەم شارەى ئىمەدا، ياخوا كەس نەكەوئىتە بەرتانەو تەشەرى خەلكى، تۆ بۆخۆت ئەو خەلكە باش دەناسىت، تەنانەت بەبى ئەوەى شتىكىان بەچاوى خۆيان بينىبىت و ئاگادارى راستى و دروستى رووداوەكان بن، ئەوەى دەبىبىستن دەماودەم دەگىرپنەو، تەنانەت بە وىستى خۆيان شتگەلىكى واى بۆ زياد دەكەن كە لەئاوەزى مرۆڤ بەدەرە. كاتىك بەخۆت دەزانىت تۆ بووئىتە گالتهجارى ھەموو خەلكى و شكۆت نامىنئىت. ئاخى مرۆڤ چلۆن دەتوانىت كاتىك لەنيو خەلكىدا بىت و دلنيا بىت بە چاوىكى كەم و سووكەو لىي دەروانن، ئەو بۆ مرۆڤ ئەوپەرى مردنە مردن. سەردەمەكە زۆر خرابى بەسەر ھاتوو وەك جاران نەماو، تۆ بزانه بەھوى ھەموو ئەو شتە پىسانەو كە ھاتوونەتە ناومانەو پەروشتى ھەموو مرۆڤەكان و شىرازەى خىزانى تىكداو لەبرى پياوچاكان ئىستا شەيتانەكان فەرمانرەوايىمان دەكەن و تووى ناپاكى و درۆ و دەلەسە و بىرەوشتيان لە ناوماندا چاندوو، بەراستى ئىمە كەوتووينەتە ناو ژيانىكى زۆر دژوارو بۆگەنەو، بەسەردەمى پياوچاكان ناچىت ئەمە سەردەمى بىشەرەفبىيە كورم، سەردەمى فەرمانرەوايى شەيتان و دەرکەوتنى دەجالە.

ئاخى پياو كاتىك دەكەوئىتە ژيان و دۆخىكى وھا ئابرووبەرەو، خۆى بكوژىت زۆر باشتەرە لەوەى ژنەكەى بىكاته گالتهجار و بنىشتە خوشەى سەر زارى

نەيارەكانى، زۆر لە مېژەوه وتويانە: «ژن بوونەوهرىكى مەترسىدارە»، دلنلام زۆرىنەى ژن لەپشت ھەموو ئەو تاوانانەوھىە كەپپاوهكان ئەنجامى ئەدەن، تو بىر لەوھ بكَرەوھ كاتىك بەچاوهكانى خۆت ژنەكەت يان خۆشكەكەت، تەنانەت داىكت، ناپاكى و داوین پىسى بكات دەبىت چ پياوئىكى مەرد و بویر ھەبىت بتوانىت ئەوھ پەسەند بكات. ئىمە كەوتوینەتە سەردەمىكى زۆر خراپەوھ، شەیتان لەگەلمان دەخەوئیت و گەمەمان لەگەلدا دەكات، دەبىت مرۆف لەبەردەم ھەموو ئەو ژنانەى شەیتان لەجەستەياندا خۆى مەلاس داوھ بپارىزىت و بەوردىیەوھ رەفتارى لەگەلدا بكات. دلنیا بە ھەر بواریك بۆ ئەو كەسانە برەخسىت، كە ھەمىشە لەگەل شەیتاندا رۆژدەكەنەوھ بەفیرۆى نادەن.

كوپى خۆم، بىر لەوھ بكَرەوھ، ئەمرۆ بەچاوهكانى خۆت بىنىت، كە داىكە سۆزانییەكەت چۆن ئەو ھەتیوھ چاوبازو بەدەرەفتارەى بەشوین خۆى خست و بەبىانووى بازارپوھ كلالوى لەسەرمان نا، ھا؟ تو بزانه دەبىت لەگەلدا بۆ كوئى بچن و چ كاریك بكەن. ئەگەر ژنىك لەگەل پياوئىكى نەناس دا پەيوەندىیەكى ھەرامى ھەبىت، دەبىت چ كاریك بكەن و بەتەمای چى بن ھا؟ تو لەبرى من بریار بدە، تو پەروەردەى دەستى خۆمىت كورم، ئىستا گەورە بویت و لەھەموو شتىك تىدەگەیت و راست و چەپى خۆت باش دەناسىت).

ئەو ەبىر كىردنە ۋەى دەروئش بوو لەو كاتەى ئەفسانە لەمال چووبو ە دەروە، ئەو قسانەى بو موحەمەدى كورى كىردبو، كاتىك ئەفسانە لەمالە ۋە دەچىتە دەروە. بەردەوام لەنىو خەيال و دووبارە كىردنە ۋەى ئەو قسانە دا لەسەر قەرەۋىلەكە ۋەك مار خۆى پىچى بە جەستە قورسەكەى خۆى دەدا و پىشى دەخواردەو، زورجار لەناو ئەندىشە دژوارەكانى خۆىدا بىرى لە پلانى كوشتنى ئەفسانە دەكردە، ەستى تاوان ەموو ناخى تەواو تارىك كىردبو، بەلام بوخۆىشى نەىدەزانى كەى و چۆن ئەنجامى دەدات و ئارامى بە دەروونە شىۋاۋەكەى دەبەخشىتەو.

ئەفسانە لەدواى ئەوەى لەناندىنەكە دەستەكانى لەژەھرەكە خاۋىن دەكاتەو، دەچىتە ژورەكەى دواو، ئارەزووى ئەو دەكات بچىتە ناو پىخەفەكەى خۆىە ۋە بنوئىت، بەلام ئەو ماندووى ئەو نىبە، كە شەوى رابردو ۋە ەۆى ەپەشەكانى دەروئشەو ەخوى لەچاۋەكانى زپاندبو، يان بەو سىپىدە ساردە سەردانى بازارى كىردبو. بەلكو ئەندىشەى بەۆى ەموو ئەو رۋوداوانەو تەواو ئالۆز بوو. بوخۆىشى ەستى بەو دەكرد. دەبوو بو قوتار بوون لەو دۆخە دەرونىبە دژوارە بژاردەىكى ەبىت. بژاردەىك كە ەموو شتەكان يەكلا بكاتەو تا ئارامى بەدەروونە شىۋاۋەكەى خۆى بدات. بەلام چۆن ئەو دەكات؟ ئەو رۆژ بەرۆژ لەگەل ەلكشانى توندوتىژى و زەبر و زەنگ و ئازارەكانىدا دەژئ، بەبى ئەوەى ەىچ پەرچە كىردارىكى

بۆيان ھەببەت، ئەو جگە لەو ھەي جەستەي لەمالئىكدا وەك
 ئازھەلئىك دەستەمۆي دەرويش بوو. تەنانەت خەونەكانىش
 خەرىكە دەكەوئىتە ژيەر وىست و ھەرەشەكانىيەو، لەگەل
 ھەموو ئەمانەشدا، شەپۆلئىك لەئارەزوو و ھەستى ژيان
 و خۆشەويستى ناخى تەنيو، لەنيوان خۆيى و جەستەيدا
 ھەست بە مەودايەكى زۆر دوور دەكات، مەودايەك بەھىندى
 دورى نيوان خودى خۆيى و مانگ و ئەستىرەكان، مەگەر
 پەرچوويەك پووبدات و بە يەكدييان ئاشنا بکاتەو، ئىستا
 بىر لەو دەكاتەو ھەزو ھەستەكانى، رۆح و جەستەي،
 خەونەكانى رابروو و ژيانى، تەنانەت مندالى و ژيانى
 ئىستاي، كە تەمەنيكە ليكجودا بوونەتەو بە چ ئەفسونئىك
 بە يەكدييان ئاشنا بکاتەو. قسەكانى كورەكەي دراوسينان،
 بەبى ئەو ھەي بيناسيت و بزائيت ناوى چيى، كارى لەھەموو
 ھەست و ناخى كرددوو، دەيزانى ئەو وەك پزىشكىكى
 بەئەزموزن پەنجەي بۆ ھەموو زامەكانى دەبردوو ھەستى
 بە ئازارەكانى دەکرد.

بە دەم ھەناسەيەكى قولى ئازار بەخشەو ھاوھەكانى
 ليكناو وەك زۆرينەي جارەكانى كەوتە راوى ئەو خەونانەي
 كە لى ھەلدەھاتن، لەژيەر پەتۆ گەر مەكەيەو ھەردوو
 دەستەكانى لەسەر مەكەكانى گير كرد و بەھىمنى كەوتە
 ھەلگۆفينيان، چيژئىك بەئارامى لەگۆي مەكەكانىيەو چليان
 ئەدا، ئەفسانە بە دەم شەپۆلى ھەزئىكى خۆنەويستەو كەوتە
 ناو ئارەزوو ھەكانى خۆيەو، لەو كاتەدا دەنگەكەي ناخى،

وہک ئوہی بہ گویکانیدا بچپینی ہاتہ گو « ئہفسانہکہم، بیر لەوہ بکہرہوہ تہمہن بایہکی خیرایہ، وہک ئوہ بایہی کہ بہناو کولانہکہتدا تیدہپہریت و ہہموو شتیکی بچوک و سووک لەگہل خوی دہبات، تا ئوہ کاتہی لەشوینیکی نادیاردا ہیزی نامینیت و بی ئاسہوار ہہموو ئوہ شتانہ لەشوینیکی دوورہ دەستدا بۆ ہہتا ہہتایہ فہراموش دہکات. بیر لەوہ بکہرہوہ، ئہم جہستہ جوان و دلہرہت تا چہند چیژیکی خۆشی بہہست و خہونہکانت بہخشیوہ. تاچہند پوژیک پیکہوہ تہبابوون و توی گہیاندوتہ لوتکہی چیژو خۆشہویستی ژیان، چاوہرپی چیدہکہیت ئہفسانہ، تاکہی وہک نہخۆش و پیکہوتہیہک لەنیو ئازارہ بہسویکانتدا دہگلیت و ناتوانیت بکہویتہ سہرپیکانت، بہخۆت وەرہوہ نازدارہکہم، بریاربدہ و بچورہ دەستیکی ژیانیکی نویوہ، کہ ہیوایہک بہخہونہکانت بداتہوہ».

ہہستی دہکرد ئوہ دہنگہ تہواو بہدہنگی کورہکہی دراوسییان دہچیت، وینای ئوہی دہکرد ئیدوینی و بہتوہ نزم و ئویندارہکانی دلہ خہمگینہکہی ئہلاوینیتہوہ. لەو ساتہدا وای بۆ دہچوو ئہفسونیک روویداوہ، بینی کورہکہی دراوسییان لەتہنیشتیہوہ راکشاوہ و بہہیمنی و بہدہنگیکی ئارامبہخس بہگویکانیدا ئہچپینی و پیی دہلایت: « ئہفسانہکہم خۆشمدہوینیت، ہاتووم تہنہا بۆ جاریک چیژی خۆشہویستی بہجہستہت نہرمولہکہت ببہخشم، ریگہم بدہ نازدارہکہم، ریگہم بدہ با بۆ جاریک بہجہستہی

خۆت ئاشنا كەمەو». ئەفسانە بەردەوام لەنىگا پەرلە سۆزەكەى كۆرەكەى دەروانى كە چاوه پەر لەشەهووتەكانى لەنىو چاوى نابوو. ئەو پەيقانە تەزوویەكى پەر چىژيان بە ھەموو جەستەى ئەفسانە دەدا. ھەستى دەكرد بەردەوام خەرىكە لەخۆى دەچىت و ئاگرىك لە ھەناویدا وەك كۆرەى ئاگر جۆشى خواردوو و جەستە سەر و ساردەكەى گەرم دەكاتەو. كۆرەكە بە ھىمنى دەستىكى بە سەر سەر و پەرچە بلاوكانىدا ھىنا و پەنجە گەورەكەى بەسەر لىوھ ئەستور و ھەستىزۆینەكانىدا خشاندا. تاو ئەو كاتەى ئەفسانە ئارەزووى دەكرد بىمژىت. ئەو تەنھا ماوہىەكى كەمى خایاند، كۆرەكە بەھەمان رىتم دەستەكانى بۆ سەر مەكە گەورەكانى گواستەو، لەگەل ھەلگۆفینياندا كەوتە مژىنى لىوھەكانى، تاو ناتاوىك لىوھ ئاگرىنەكانى بۆلاى مل و گەردنى دەگواستەو، پاشان بەدەم گوشىنى مەكەكانى، زمانى بەسەر گۆكانىدا دەھىنا و بە ھەموو ھىزى دەمژىن، تا ئەو ئاستەى ھەستى دەكرد لەگەل ژانىكى بەچىژدا تەپراىى لە سەرگۆى مەكەكانىدا دىنە دەرەو.

ئەفسانە ئەندىشەى ئەوہى دەكرد لەشۆىنىكى تەواو جوداىە و جگە لە خۆى و كۆرەكەى دراوسىيان ھىچ كەستىكى دى لى نىيە، تەنانەت كە بۆخۆشى نازانىت ئەو شۆینە ئارامە لە كۆى ئەم گەردوونەداىە. بەلام ئەو ھەستە بۆ ئەو وەك ئەوہ وابوو لەبۆشایى ئاسماندا پراكشابت و با، بەھىمنى شەپۆل بەجەستەى دەدات. ھەردوو دەستەكانى بۆلاى

سه‌ری خۆیه‌وه بلند ده‌کات و کور‌ه‌که‌ش به‌ده‌م ماچ‌کردنی مه‌مک و سنگه‌ نه‌رمۆ‌له‌که‌یه‌وه به‌ره‌و خوار‌ه‌وه‌ی جه‌سته‌ی رۆ‌ده‌چیت، چیتیک هه‌موو هه‌ستی ئه‌فسانه له‌خۆیدا کۆ‌ده‌کاته‌وه و خه‌نده‌یه‌کی به‌چیتو ئه‌فسوناوی سیما مه‌نگه‌که‌ی ئه‌فسانه بۆ یه‌که‌مین‌جار ئاوه‌دان ده‌کاته‌وه، له‌و کاته‌دا که چاوه‌کانی ده‌کاته‌وه سیمای کور‌ه‌که به‌ته‌واوی ده‌بینیت، به‌ده‌م هانکه هانک و هه‌ناسه‌بر‌کیوه به‌سه‌ریه ته‌کانی لی‌ ده‌دات و به‌نیگایه‌کی پر له ئالۆش و چیت‌ه‌وه لی‌ ده‌روانیت. ئه‌فسانه به‌و نیگایه زنده‌تر ناخی هه‌له‌ده‌چیت و ئاره‌زووی ئه‌وه ده‌کات کور‌ه‌که به‌هه‌موو هی‌زی به‌خۆیه‌وه بنوسینیت، یان بۆ هه‌تا هه‌تایه بیخاته نیو سنگی خۆیه‌وه و چیت‌ر لی‌ جودا نه‌بیته‌وه.

له‌گه‌ل هه‌له‌چوونی ئه‌فسانه به‌ره‌و لوتکه‌ی چیت‌ری جه‌سته‌ی، زیاتر کور‌ه‌که راده‌مووسی و له‌خۆی تونتر ده‌کات، تا ئه‌و کاته‌ی، وه‌ک په‌ری بالنده‌یه‌کی بابر‌دوو له‌ئاسمانه‌وه به‌ئارامی و به‌ده‌م سه‌مای باوه ده‌که‌ویته خوار‌ه‌وه و خۆی له‌سه‌ر پیخه‌فه‌که‌یدا ده‌بینیه‌وه.

کاتیک به‌خۆی دیته‌وه، ده‌ستیک له‌ناو له‌شی خۆیدا بوو، هه‌ستی به‌ته‌راییه‌کی لینج کرد که به‌ینی رانه‌کانیدا بلاو ببۆوه، که په‌تۆکه‌ی له‌سه‌ر خۆی لادا و له‌ناو له‌شی خۆی روانی، خوینیکه‌ی ره‌ش ناو له‌شی پیس کردوو. ئه‌فسانه خوینه ره‌شه‌که‌ی به‌لاوه ئاسایی بوو. چونکه له‌و کاته‌وه‌ی موحه‌مه‌د له‌دایک ببوو، ئیت‌ر له‌و کاتانه‌ی بینووت‌ر ده‌بوو

ئەو خوينە رەشە لەناو لەشیدا دەھاتە خوارەو. کاتیک ئەو بۆ دایکی دەوریش دەگیریتەو، دایکی پێی دەلێت: « کچم ئەو ھەستی شەیتانە لەناختایە بۆیە ھەست بەرەنگی رەشی دەکەیت. ھەر ئەو شەشە کە ناھیلێت مندالت ببیت و لەبارت دەچیت. کچی خۆم شەیتان بە نەفرەت بکە و پوو لەخودا بکە تا لەجەستەدا بیتە دەرەو». بەلام خوينەکەى ناو لەشى ئەفسانە رەش نەبوو، تەنھا لەھەستی خۆیەو وای دەبینی، شتیک نامۆ لەجەستەى دەرویشەو چۆتە ناو لەشیەو تیکەل بەجەستەى بوو، ھەر بۆیە لەو کاتەدا بیزی لەجەستەى خۆى دەھاتەو. واھەستی دەکرد ھەموو خوينەکەى جەستەى تەواو رەش بوو و بەناو ھەموو جەستەیدا بلاو بووتەو، تەنانەت ئەو رەشییە ھەموو مێشک و ئاوەزیشی تەنیووتەو.

ئەفسانە بەز خۆى بە گەرماوھکەدا دەکات و بە ئاویکی سارد خۆى دەشوات، لەو کاتەدا دەبینیت خوينە رەشەکە بەرانیەکانییەو رېچکەى بەستوو و لەگەل ئەو ئاوەى بەجەستەیدا دیتە خوارەو تیکەل بەیەکدى دەبن و لەسەر پوو چیمەنتۆى گەرماوھکەدا بلاو دەبیتەو، ئەفسانە بەترسیکەو لەدیمەنى خوينە رەشەکەى جەستەى ورد دەبیتەو. تا ئەو کاتەى خەيالێ ئەو دەکات ئەو خوينە رەشەى لەسەر زەویەکە تابلۆیەکی ئالۆزى ترسناکی نەخشاندوو کە بە وینەى دڕندەییەکی نامۆ دەچیت. ئاویتەى رۆحیکى شەرەنگیز بوو و دەیەوێت لەجەستەى جودا

بېتته وه، هر بۆيه هه موو جارېك له كاتى هاتنه دهره وه ويدا
 ههستى به ئارامى جهستهى خۆى ده كرد.
 ئه فسانه به پرچى ته ره وه له گه رماوه كه دېته دهره وه
 و له ژوره كهى دهر وېشدا، له به ردهم زوپا نه وتييه كه
 داده نيشيت و خۆى گهرم ده كاته وه، دهر وېش به رده وام لېى
 دهر وانيت، ئاره زوى پرسىار گه لېكى نامۆ ناخى دهر وېش
 ده ته نيت، هر بۆيه به گومانېكه وه ده لېت: « ژنه كه به م
 سه رما و سۆله يه كهى كاتى خۆشوشتنه ». ئه فسانه كه
 سه رقاله به شاننه كردنى پرچه كانى له به ردهم زوپا كه دا له به ر
 خۆيه وه ده لېت: « كه ميك خوينم هه بوو ». دهر وېش چيتر
 هېچ ناليت، به لام ئه و وه لامه گومانه كانى دهر وېش توندتر
 ده كاته وه، تا ئه و كاتهى فشارى خوينى به هينده يه ك به رز
 ده بېتته وه خه ريكه هه ناسه ي توند ده بېت .

ئەوھى سەرچاۋەى بارگرژى پەيوەندى نىۋان ھەموو مرقۇقەكانە، جياۋازى بىرکردنەوھ و تىروانىنيانە بۇ ژيان، بەپىيى ئەو ژىنگە كۆمەلايەتى و كەلتورىيەى كە لە خودى خۆيەوھ پەسەنديان دەكات و وەك بوونەوھرىكى جودا لە ناخ و ھەستەكانى ئەوانى دى، لەخۆيدا پەروەردەى دەكات تا ئەو كاتەى دەبىتتە فەرمانرۋايى ناخى خۆى. دواچار ھەر ئەو بوونەوھردەى ناخى خۆى بىرپار لە سەر ھەموو ھەلبىزاردەكانى ژيانى دەدات و بە ويستى خۆى رىگاكانى ژيانى بۇ رۆشندەكاتەوھ و چارەنوسى ديارى دەكات، ھەر بۆيە مرقۇقەكان كاتىك لەھەمبەر پىشھاتەكانى ژياندا رۋوبەرۋو دەبنەوھ، ئەستەمە بتوانن جودا لە بىر و ويستى

بوونەوەرە فەرمانرەواکەى ناخيان هەلۆیستیکى جودا بگرنەبەر، کاتیک مرۆف رووبەرووی خۆى دەبیتەو، جەنگیکى خویناوى چارەنووسساز لەخودى خۆیدا پەریا دەکات و دواچار بە مەرگی خۆى کۆتایى دیت. هەر بۆیە هەمیشە مرۆفەکان لەپیتاوا ئاشتەوایی خودى خۆیاندا دەیانەوێت ئەو جەنگە لەدەرەوێى خۆیاندا هەلبگیرسینن و پارێزگارى لە ئارامى و دلنیاى عەرشى فەرمانرەواکەى خۆیان بکەن.

ئەمرۆ بۆ دەرویش بەسەختى تیدەپەریت، بەهۆى ساردى کەشەکەشەو و ناتوانیت وەک هەموو رۆژەکانى دى پیاسەیهکى ئیواران بەناو کۆلانە پڕ یادەوهرییهکانى بکات و بۆچەند ساتیک ئەندیشه ئالۆز و دلە تەنگەکەى لەگەڵ جولەى پڕلە ژيانى کۆلانەکەدا ئارام بکاتەو. تا دەهات رەفتارە پڕ لەپرسیار و گومانەکانى ئەفسانە، زیدەتر ناخى ماندوو تر دەکرد. لەو دۆخەدا هەستى دەکرد بەهۆى ئەفسانەو لەدۆزەخیکى دژواردا دەژی و ئەویش تۆلەى رەفتارەکانى لیدەکاتەو. ماوەیهک لە نیو خۆیدا رۆچوو بوو بیری لەخۆى دەکردەو. لەهەموو ئەو هەلسوکەوتانەى کە لە رابردوودا ئەنجامى دابوون، لەهەولێ ئەویدا بوو یاسا و نەریتهکان و هەموو ئەو بۆچوون و رۆنکردنەوانەى هەموو کەسیکى ئەم شارە پابەندە پیوهى، بیکاتە دادوهریکى بەویژدان و دادگایى رەفتارەکانى خۆى پیتیکات.

بە هەستیکى زۆر قوولەو هەراپەو هە بۆ ئەو ساتانەى

که له ته مه نی دوانزه سالیډا چاوی له سه ر ئه فسانه ی
 دراوسی یان بوو، کاتیک دهنگوی کوشتنی خوشکه
 گوره که ی ئه فسانه ده بیستیته وه، که به هوی په یوه ندی
 له گه ل کوریکدا دوو گیان بووه و کچینی له ده ستداوه. ئیتر
 براگه وره که ی ئه فسانه، بو ئه وه ی شکوی خوی بنه ماله که ی
 بکریته وه، به هوی هه موو ئه و دهنگویانه ی له ناو خزم و
 که سه نزیکه کان و دراوسی کانیان دهنگوی هه بوو. ههستی
 ده کرد له به رده م هه موو ئه و تانه و ته شه رانه ی له نیگای
 چاوی نه یاره کانییه وه که وه ک فیشه کیک به دلپه وه ده نین،
 چیتر رووی ئه وه ی نامینیت به و دوخه وه تیکه لی خه لکی
 بیت. ته نانه ت جاریک له گه ل که سیډا که تووشی ده مه بو له
 ده بیت، که سه که به روونی و راسته وخوی پی ده لیت: «
 تو ئه گه ر پیاو بویتایه خوشکه که ت به حه رامی دو گیان
 نه ده بوو» ئه و قسانه له ناخی برا گه وره که ی ئه فسانه دا
 ده بیت هوکار و پالنه ریک، که چیتر متمانه ی به وه نامینیت
 له گه ل خیزانی کوره که دا ریکبکه ون و خوشکه گوره که ی
 لی ماره بکه ن. ئه و دلنیا بوو ئه گه ر ئه وه ش بکرا با، قسه و
 قسه لوکی خه لکی لی نه ده گه ران به ئارامی و به شکوه بژین
 و تیکه لی خه لکی بن. ئه و دهیزانی خه لکی کاتیک ناتوانن
 له هه ندیک شتدا رووبه پروت بینه وه، ناچارن به دوای
 که م و کورتییه کانی ژیانی تایبه تیتدا ده گه رین، بو ئه وه ی
 له گه لندا هاوسه نگی به که سیتی خو یان بده نه وه. هه ر بویه
 برا گه وره که ی ئه فسانه بیر له وه ده کاته وه، به کوشتنی

خوشکه‌که‌ی هه‌موو ئه‌و چیرۆکه‌ له‌بیر و هه‌ستی خه‌لکیدا
بسپێته‌وه و پاشان بیکاته‌ شکۆیه‌ک بو‌ خاوی‌ن کردنه‌وه‌ی
ئابرووی خۆی و بنه‌ماله‌که‌ی.

کاتیک ئه‌فسانه‌ له‌وای کوشتنی خوشکه‌که‌ی به‌سالیک
ته‌مه‌نی ده‌گاته‌ دوانزه‌سال، ده‌رویش که‌ هاوڕیی نزیکی برا
گه‌وره‌که‌ی ئه‌فسانه‌ ده‌بیته‌، هه‌موو هه‌ست و بیری له‌سه‌ر
ئه‌فسانه‌ کۆده‌بیته‌وه و ئه‌فسانه‌ تیکه‌ل به‌خه‌ونه‌کانی
ده‌بیته‌، هه‌ر بۆیه‌ ئه‌و دۆخه‌ دژواره‌ی خیزانه‌که‌ی ئه‌فسانه‌
بو‌خۆی ده‌قۆزیته‌وه، به‌بیانووی ئه‌وه‌ی وه‌ک خوشکه‌
گه‌وره‌که‌ی تووشی هه‌مان هه‌له‌ نه‌بیته‌ و دووباره‌ی
نه‌کاته‌وه، له‌رێگه‌ی دایکییه‌وه‌ ده‌نیریته‌ خوازیینی. هه‌ر
چه‌ند ئه‌فسانه‌ له‌و کاته‌دا منداله‌ و ته‌نانه‌ت بو‌خۆیشی
نازانیت هاوسه‌رگیری چیه‌، به‌لام هه‌ست به‌وه‌ ده‌کات
شتیک ترسیکی بی‌ ئه‌ندازه‌ی له‌ده‌وورنیدا دروستکردوه.
ئه‌ویش دیارنه‌مان و دوورخسته‌نه‌وه‌ی خوشکه‌که‌یه‌تی،
که‌سه‌رپیچی بنه‌ماله‌که‌ی کردوه. هه‌ر بۆیه‌ ناتوانیت وه‌ک
که‌سیکی پیگه‌یشتوو به‌ئاوه‌ز بریاری خۆی بدات، یان
ته‌نانه‌ت رێگری له‌و هاوسه‌رگیرییه‌ بکات که‌ له‌گه‌ل پیاویک
دایه‌ به‌هینده‌ی ته‌مه‌نی باوکی ده‌بیته‌.

دواچار ئه‌و دۆخه‌ ئالۆزه‌ بو‌ ئه‌فسانه‌ ده‌بیته‌ چاره‌نوسیک
که‌ به‌ناچاری پابه‌ندی ده‌بیته‌، به‌لام ئه‌فسانه‌ی مندال،
هه‌رگیز ناتوانیت وه‌ک ژنیکی به‌ ئه‌زموون و پیگه‌یشتوو
و به‌ئاوه‌ز پابه‌ندی یاسا و نه‌ریته‌کانی هاوسه‌رگیری بیت

و رَهفتاریکی شیاو بهرامبهر به و هاوسهری بنوینیت، که له‌رینگهی ئایین و شرع و نهریتی باوی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه ماره‌ی کردووه.

به‌پیی ئایین و نهریته‌کانی ژیان، پیویشته ژن گویراپه‌لی میژدی خۆی بیته و به ویستی ئه‌و رَهفتار بکات. خۆ ئه‌گه‌ر ژن به‌رده‌وام قامچییه‌کی نیشان نه‌ده‌یت وه‌ک شه‌یتان به‌ره‌لا ده‌بیته و هه‌موو تاوان و کاریکی ئابرووبه‌رانه ئه‌نجام ده‌دات. چونکه ژنه‌کان هه‌رگیز ناتوانن به‌هیده‌ی ئاوهرزی پیاوه‌کان بیر بکه‌نه‌وه و هه‌ست به‌مه‌ترسی لادان و کاره‌ نارَه‌واکان بکه‌ن. هه‌ر بۆیه نهریته‌کان له‌میژوه‌ه ناچار بوون، ژن به‌و کۆت و به‌ندانه‌ بیه‌ستنه‌وه که پیاوه‌کان په‌یره‌وی ده‌که‌ن. ده‌رویش باوه‌ری وه‌ها بوو کاتیک ژنه‌کان له‌که‌م ئاوهرزی خۆیانه‌وه ده‌که‌ونه سه‌ره‌تای هه‌له‌یه‌که‌وه، پیویشه‌ پیاوه‌کان وه‌ک ئه‌و ئه‌رکه‌ی نهریت بۆ دیاری کردووه چاودیری بکات و به‌تووندی رَهفتاری له‌گه‌لدا بکات، بۆئه‌وه‌ی له‌پلانه‌کانی شه‌یتان به‌دووری بخت.

هه‌میشه شه‌یتان دزه‌ ده‌کاته ئاوهرزه‌ لاوازه‌کانه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی له‌رینگه‌یه‌وه پلانه‌ نه‌فره‌تییه‌کانی خۆی بیاته‌ سه‌ر. هه‌ر بۆیه به‌رده‌وام به‌پیی نهریت و چیرۆکه‌کانی باب و باپیران، شه‌یتان خۆی له‌وینه‌ی ژناندا وینا ده‌که‌ن و هانی پیاوه‌کان ده‌ده‌ن بۆ کاری ناپه‌سه‌ند و خراپه‌کاری و تاوان. هه‌ر ژنه‌کانن به‌هۆی لاوازی خۆیانه‌وه ده‌بنه‌ هۆکاری تاوان و مالمویرانی پیاوه‌کان.

ئەو دۇنيايە لەوہى ئىستا شەيتان چۆتە بن کلېشەى ئەفسانەوہ و ہانى کارى ناپەسەند و خراپەکارى دەدات. دەمىکە ئەو شەيتانە لەبەرگى ئەفسانە دايە و لەمالەکہيدا دەژى، دەبوو زووتر دەرويش ھەستى پى بکردبا، بەلام ئىستاش زوہ بۆ ئەوہى ئەفسانە لەبەرگى شەيتاندا داماليت و بىگەرپىنيتەوہ بۆ سروشتى خۆى، سروشتى ژنىكى گوپرايەل و پابەندبوو بەنەریتە پىرۆزەکانەوہ.

دەرويش تا درەنگانىكى ئىوارە لەنيو ئەو ليکدانەوہدا پۆچوو بوو. دواچار ھەستىكى پر لەشادمانى ھەموو ناخى تەنبىيەوہ و دۇنيا بوو لەوہى ھەموو ئەو رەفتارانەى بەرامبەر ئەفسانە کردوونى بە ھىچ کلوجىک لادان نەبوو لەنەریت و فەرموودە پىرۆزەکانى ژيان. ھەر بۆيە دەبوو بە ھەستىكى ئارامەوہ ئەوہى پىويست بوو بۆ رىگرىکردن لەرەفتارە ناپەسەندەکانى ئەفسانە ئەنجامى بدات. تەنانەت ئەو دووجارەشى بىر ھاتەوہ کہ رىگرى لە ئافسانە کرد بوو خۆى بسووتىنيت. ئەو پىي وا بوو ئەوہ بىرکردنەوہى ئەفسانە نبىيە، بەلکو بىرو ئەندىشەکانى شەيتان بەسەريدا زال بووہ. ھەر بۆيە بەو رەفتارەى زۆر نيگەران بوو. ئەو پىي وابوو زۆرىنەى ژنەکان کہ خۆيان دەسووتىنن، بەھۆى ھەستکردن بەتاوان و خراپكارىيەکانى خۆيانەوہيە، ھەر بۆيە كاتىك پەژىوان دەبنەوہ، ھەست بەتاوانى خۆيان دەكەن. دەيانەوييت بە وينەى دۆزەخ سزاي جەستەى خۆيان بەدن، لەھەمبەر ئەو ناپاكي و كارە نەشياوانەى بەرامبەر

خیزان و کۆمه لگا و هاوسه رهکانی خویان کردوویانه.
 له گه ل ئه وه شدا بوونی ئه فسانه بۆ درویش شتیکی جودا
 بوو، ئه فسانه وهک حۆرییهک که خودا بۆی ئه فراندبیت و
 سه رچاوهی چیژ و خوشبه ختی ژیا نی بیت، له پای هه موو
 ئه و نوێژ و نزیانهی به ردهوام بۆ خودای خۆی کردووه
 و پێی به خشیوه. هه ر بۆیه که له جهستهی ئه فسانه ی
 ده روانی، نیگای چاوه مه نگ و هه سته زوینه کانی ئه فسانه
 مه ستهی ده کرد.

درویش پر به دل ئاره زووی ئه وهی ده کرد ئه فسانه
 نه بیته قوربانی پلانه کانی شه یتان، هه ر بۆیه به ردهوام
 له هه ولی ئه وه دا بوو وهک کۆتریکی ده سته مۆ به ردهوام
 له ماله که یدا بیت و هه رکات ئاره زووی گه مه ی هه بیت
 له گه لیدا، به ویستی خۆی بیته ئامیزییه وه و ده سته
 تینو وه کانی به هه موو جه سته نه رم و پر له چیژه که یدا بینیت
 و به دم یاده وه ری لاویتییه وه شه پۆلی حه زه کانی ناخی
 پێی ئارام بکاته وه.

به ردهوام که شه که ساردتر ده بوو، به و هه وه توندو
 خه سته ی ئاسمانی شاری ته نیوو. پیده چوو بۆ شه و
 به فه ریکی زۆر به باوه دابکات، زۆرینه ی خه لکی له ماله کانی
 خۆیا نه وه، له به ردهم زۆپا نه وتییه کانی دا دره نگانیکی
 شه و خویان گرمۆله کردبوو. ئه فسانه زۆپای ژووره که ی
 درویش پر له نه وت ده کات و به بیدهنگی به ره و ژووره که ی
 دواوه ده چیت. له و کاته دا درویش پێی ده لیت: «ئه ری

ژنه که بهم شه‌وه سارده چۆن ده‌توانیت له‌و ژووره ساردو سړېدا بمینیته‌وه. ئەمشه‌و زۆر سارده بۆچی لێره نانویت؟ ئەفسانه له‌به‌رده‌م ده‌رگا‌که‌وه، که نیوه‌ی کردبۆوه به‌نیگایه‌کی پر له ترسه‌وه له ده‌رویش ده‌روانیت، وه‌ک ئەوه‌ی به‌نیگاکانی ئەوه به‌ده‌رویش بلیت: «تۆ بیزارم ده‌که‌یت». ده‌رویش له‌ناخی ئەفسانه تیده‌گات، به‌بی ئەوه‌ی پرسیا‌ری لیبکات تا مه‌به‌سته‌که‌ی ناخی بۆ پروون بکاته‌وه ده‌لیت: «ژنه‌که مه‌ترسه. ئەمشه‌و لیت نزیک نابمه‌وه ده‌زانم بینویژیت.» ئەفسانه له‌ژووره‌که‌ی دواوه پی‌خه‌فه‌که‌ی خۆی ده‌هینیت و له‌ته‌نیش‌ت دیواره‌که‌ی نزیک ده‌رویش رای ده‌خات و په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌که‌ دا ده‌داته‌وه و گلۆپی ژووره‌که خامۆش ده‌کات .

ئەفسانه ئەو شه‌وه پر به دل ئاره‌زووی ئەوه‌ی ده‌کرد له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه له‌دیمه‌نی ئەو پرۆشه به‌فرانه‌ی پروانیا، که به هیمنی به‌ده‌م کزه با‌که‌وه به سه‌مایه‌کی ناوازه و دل‌رفین ده‌هاتنه خواره‌وه بۆ سه‌ر به‌فره به‌ستوه‌که‌ی باخچه‌که‌یان، به‌لام ئەو چی بکات؟ چۆن بتوانیت چیژ له‌و دیمه‌نه ناوازه‌یه‌ی ئەو شه‌وه ببینیت، که پر به‌دلی تامه‌زرۆی بینینی بوو. تینیدا هه‌ستی به‌ئارامی و خۆشه‌ویستی ژیان ده‌کرد، له‌و ساته‌دا ئاره‌زووی ده‌کرد به‌ویستی خۆی بچووبایه‌ته ده‌ره‌وه‌وه و له‌ناوه‌راستی هه‌وشه‌که‌دا له‌سه‌ر به‌فره‌که به‌پشتا پال‌که‌ویت و چاوه‌هه‌نگ و گه‌شه‌کانی بۆ ئاسمان بکاته‌وه. کاتیک ئەو پرۆشه به‌فرانه‌ی به‌هیمنی ده‌که‌وتنه خواره‌وه به‌نیگای

چاوه‌کانی له‌ئامیزیان بگریت، تا ئه‌و کاته‌ی دوا‌هه‌ناسه‌ی خۆیان به‌جه‌سته‌ی ماندووی ده‌سپیرن. ئه‌و کاته‌ جه‌سته‌ی هیدی هیدی له‌گه‌ل کلووه‌ به‌فرکه‌دا ئاو‌یزان ده‌بیت و ده‌بیته‌ به‌شیک له‌به‌فری سپی و به‌هۆیه‌وه‌ هه‌موو ئه‌و خوینه‌ ره‌شه‌ی ناو جه‌سته‌و ده‌ماره‌کانی له‌گه‌لیدا ته‌واو سپی سپی ده‌بیته‌وه‌ و ئاسووده‌یی هه‌موو ناخی ده‌ته‌نیته‌وه‌. بۆ دوا‌جار هه‌سته‌ده‌کات وه‌ک مرو‌قیکی جودا له‌هه‌موو ئه‌وانی دی، به‌خه‌ونیکی سپیه‌وه‌ هه‌ناسه‌ ده‌دات و ده‌ژئ، به‌لام ئه‌وه‌ بۆ ئه‌فسانه‌ زور ئه‌سته‌م بوو، گو‌مانه‌کان و دل پیسی ده‌رویش هه‌ر زوو ئه‌و خه‌ونه‌ی له‌گورنا، هه‌ر بۆیه‌ به‌و ئه‌ندیشه‌یه‌وه‌ له‌زینده‌خه‌ویکدا مایه‌وه‌.

وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ نیوان که‌ناری مه‌رگ و ژياندا قه‌تیس مابیت و خۆی بۆ یه‌کلا نه‌کریته‌وه‌. ده‌نگیک به‌ئاگای دینیته‌وه‌، پیده‌چوو فه‌رمان به‌هه‌موو جه‌سته‌ و کرداره‌کانی بکات، له‌نیو پیخه‌فه‌که‌ی خۆیدا راده‌په‌ریت و چاو‌یک به‌نیمچه‌ تاریکی ژووره‌که‌دا ده‌گیریت، که‌ له‌پشت په‌رده‌ ته‌نکه‌که‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ رۆشنا‌ییه‌که‌ی که‌می به‌ ژووره‌که‌ ده‌دا، پرخه‌پرخ‌ی ده‌رویش ژووره‌که‌ی هه‌راسان کردووه‌، ئه‌فسانه‌ له‌شوینی خۆی بلند ده‌بیت و ده‌یه‌ویت دلنیا بیت له‌وه‌ی ده‌رویش نووستوو، یان نا، ماوه‌یه‌ک له‌سیما قه‌له‌وه‌که‌ی ده‌روانیت، له‌وه‌ ده‌چوو که‌سیک ده‌ستی له‌بینی نابیت و بیه‌ویت بیخنکینیت، ئاوا به‌ئاسته‌م هه‌ناسه‌ ده‌دات و ده‌پرخینیت، به‌هیمنی و به‌چه‌ند هه‌نگاو‌یک له‌په‌نجه‌ره‌که‌

نزیک دهبیته وه و که میک په رده تهنکه که لائهدات و له دیمه نی به فرده که دپروانیت. ئەو کلووه به فره گهورانه دهبینیت که هه موو دیمه نی به رده م په نجه ره که یانی له خۆیدا سپی کردوه.

له و کاته دا دلی ده خوازیت دهرگای ژووره که به بیده نگی بترازینیت و بچیته دهره وه. هه تا له حه وشه که دا له گه ل کرپوهی ئەو به فرده دا سه ما بکات، به لام سه ما له گه ل کی؟ له ئەندیشه ی ئەفسانه دا تهنه ا پیای دراوسیکه یان هه بوو. دهبینیت له ناوه راستی حه وشه که وه وه ستاوه، دهسته کانی بو ئامیزی ئەفسانه کردۆته وه و به دهنگی پر له خۆشه ویستیه وه گازی دهکات. بو ئەوه ی پیکه وه له گه ل ئەو دیمه نه دلرفینه دا سه ما بکن، تا ئەو کاته ی پیکه وه به وینه ی به فرده که له گه ل یه کدی ده توینه وه و دهنه ئاویکی بیگه رد و به نیو خاکه که دا رۆده چن، به لام دهنگی هاواری دهرویش که بانگی دهکات، له به رده م په نجه ره که دا هه موو جهسته ی دینیته له رزین، ئەفسانه ئاوپر بۆلای قهره ویله که ده داته وه دهبینیت، دهرویش به ئاگا هاتوه و به چاویکی ئاگرینه وه لینی دپروانیت و پپی ده لیت: «هه ی بی ئابروو ئیستاش واز له چاوبازی ناهینیت.» له و کاته دا کوره که ی دراوسییان به رده وام به دهنگیکی بلند گازی دهکات.» ئەفسانه وهره دهره وه. من ده میکه چاوه پیتیم. وهره با له گه ل کلووه به فرده کاندای سه ما بکه یین.» ئەفسانه ده زانیت دهرویش دووباره ههسته ی به هاتنی کوره که ی دراوسییان

کردووه. چیتەر هۆکاریک نامینیتتهوه بو ئهوهی خۆی لهو دۆخه دژوارهدا دهربازی بکات. بیر لهوه دهکاتهوه دهبیت لهو دۆخهدا چ رهفتاریک ئهجام بدات تا نکۆلی لهوه بکات که پرویداوه. یان ئهوهتا بو دواچار کۆتایی بهژیانی ئهوه دۆزهخه بهینیت و لهگهڵیدا ههلبیت، به بی ئهوهی هیچ وهلامیکی دهرویش بداتهوه لی نزیك دهبیتتهوه. تاو دهاته کێردهکهی ژیر سههرینهکه و به ههموو هیزی کێردهکه به ههر دوو دهستی بلند دهکات و لهسهر سنگی دهیچهقینیت. دهرویش به ههر دوو دهستی خۆی، دهستهکانی ئهفسانه توند دهگریت و دهیهویت کێردهکه لهجهستهی خۆی دهربهینیت، لهو کاتهدا بهدهم ئازاری دهمی ئهوه کێردهی بهناو دلیدا پۆچوووه هاوار دهکات. ئهفسانه وهک ئهوهی ههموو جهستهی رهق بوو بیت هیچ نابزویت. ماوهی چهند چرکهیهک لهو دۆخهدا دهمینیتتهوه بهردهوام به تاسهوه لهو خوینه دهروانیت که ژیر دهسکی کێردهکهوه ههڵدهقوڵیت و به سههر سنگه پان و توکنهکهی دهرویشدا بلاو دهبیتتهوه. لهگهڵ لاواز بوونی دهستهکانی دهرویش، ئهفسانه ههست دهکات شتیک لهخویدا وهک چۆراوگهی باران بهناو ههموو جهستهیدا دیت و دهچیت، تا دواچار دهبینیت خوینی رهشی ههموو جهستهی خۆی لهدهستهکانیدا کۆبۆتهوه و لهدهسکی کێردهکهدا دهچۆرپیتته خوارهوه بو سههر سنگه پان و توکنهکهی دهرویش.

ئەفسانە بەو دیمەنە تەواو سەراسیمە دەبیت. هەتا ئەوکاتەى دوا دلوپی خوینە رەشەکە لەسەر هەموو پەنجەکانى دەستیەوه دینه دەرەوه، هەستیکی شادومانی هەموو ناخی دەتەنیتهوه، کاتیک دلتیا دەبیت لەوهی دەرویش تەواو مردوو و چیتەر هەناسە نادات. دەستەکانى لەکێردەکە دەکاتەوه و دەیهویت بەرەو دەرگاکی دەرەوه هەلبیت، بەلام دەنگى دەرویش جاریکى دى لەشوینی خویدا راپدەگریت. بەو هەستە پر لە ترس و لەرزەوه لەپێخەفەکەى خوی بە ئاگادیتەوه، دەبینیت دەرویش لەسەر قەرەویلهکەى خوی دانیشتوو لى دەروانیت. ئەفسانە بە ترسیکەوه لەدیمەنى دەرویش دەروانیت. ئاسەوارى ترسى خەونەکەى هیشتا لەنیگاکانیدا دەبینریت. دەرویش بە دەنگیکى نەرم دەلێت: « نوێژى بەیانیم دەکرد، تو بە دەم بزرکانەوه لەجیگەکەى خۆت بە هەموو لایەک ئەتلایتەوه. دلتیا بووم لەوهى خەونیکى ناخۆشت بینووه، وتم با بە ئاگای بینمەوه» ئەفسانە بە دەم هەلکیشانى هەناسەیهکی قولەوه کە ئارامى پێدەبەخشیتەوه پەتۆکە بەسەر خویا دەداتەوه.

سىيەم رۆزى
بەفبارين

له شه ووه به بهردهوامی بهر فر دهباری، تاو ناتاویک هیور دهبوویهوه و به پرورشیهکی تهر و ئاویتته بهباران له گهل گهمه ی بادا خوئی به هموو کوچه و قوربنیکی شاره کهدا دهکرد. دواتر به هیمنی وهک ئه وهی ئاسمان بیزاری خوئی به سهر ئه و شارهدا برژیت و بیهویت هموو تاوان و رق و کینهکانی خه لکی ئه و شاره له ژیر خویدا بشاریتتهوه و کپی بکات. کلوهکان گهورهتر دهبونهوه و جاریکی دی هموو سروشتی له خویدا سپیتر دهکردهوه. تا ئه و ئاسته ی شاری به تهواوی له بهر فردا شاردا بووه.

ئەفسانە لە ناندینە کە دایە سەر قالی ئامادە کردنی خوانی ئیوارە یە. دەرویش لە ژوورە کەیدا لە سەر قەرە ویلە کە خوی دانیشتووە تاو ناتاویک وەک ئەوەی وەرزش بە پیکانی خوی بکات، لە شوینی خوی بە جەستە یەکی گرانە وە هەلدەستیت و هامووشۆ بە ناو ژوورە کەدا دەکات. جار جار یکیش لە پەنجەرە کە وە نیگایە ک دەخاتە ماله کە ی دراوسی کە یان، بە لام کوری دراوسی کە یان نابینیت. بۆخویشی لە نهینی دیارنەمانی کورە کە سەری سوردە میتیت. لە میتشکیدا دەیان بیرگە لی جورا و جور ئەندیشە ی ئالۆز کردووە. بە لام ناتوانیت گومانەکانی خوی لە خالی کدا کۆبکاتە وە. تا بگاتە ئەوەی ئایا بە هوی هەلچوون و هەرەشە کانییە وە بوو، کە ئەفسانە کورە کە ی فەرامۆش کردبیت یان ئەوە تا شتیک یان ناپاکییە ک بە پەنەانی لە پشتییە وە بوونی هە یە و هەستی پیناکات. هەر بۆیە دوا جار هەموو بۆچوونە پەرتوو بۆلاوەکانی لە وەدا کۆدە بیتە وە، کە بەردەوام چاوەکانی لە سەر رەفتارەکانی ئەفسانە بیت، تا نهینی ئەو کارە وەک هیلکە یە ک بۆخوی هەلدیت و دیتە بەردەمی خوی بۆ ئاشکرا دەکات.

ئەفسانە بە دەم کارکردنە وە نیگەرانی، هەستدە کات تەواو ئاوەزی لە دەستدا وە بە هوی خەونە کە ی شە وە وە، کە هەموو ناخی داگیر کردبوو. تەزوویەکی نائارامی بە جەستە گرانە کە ی بەخشیبوو. ئارەزووی دەکرد تەنها بۆ ساتیکیش بیت لە ماله کە ی خوی بچیتە دەرە وە و

بۇ شوئىننىكى دوور كەلەسەرە ئالۋوزو پىر ئەندىشەكەى
 ھەلگىرىت. بۇخوئىشى نەيدەزانى ئەگەر ئەو ە پووبدات
 بۇكوى بچىت. بەرەو كوى پروات و لەكويدا ھەنگاۋە
 شەكەتەكانى ئارام بگىرىت. ھەر لەویدا دوور لەھەموو
 دژوارىيەكانى ژيان لەئامىزى سىروشتىكى ئارامبەخىدا
 دەروونە ئالۋوز و پىر لە ئازارەكەى لەجەنجالى ژيان خالى
 بىكاتەو. زور جار ئارەزووى دەكرد بىتتە بالندەيەك و
 لەناكاوئىكا لەمالەكەى خوئى ھەلبىت و بەرەو قولايى
 ئاسمان بفرىت. بەسەر ئەو چيا بلندانەى بەفر لە خوئدا
 شاردونىتەو بەسەر پىدەشت و پروبارەكاندا بفرىت.
 ئەو ەندە دوور بفرىت ھەموو سنورەكان تىپەرىنىت. ھەتا
 دلە شەكەتەكەى لە شوئىننىكا ئارام دەگرىت و ھەناسەيەكى
 بەختەو ەرى ھەلدەكىشىت. بەلام ئەفسوس كاتىك بىرى
 لەو ھەستەدا پوچووبوو، بۇخوئىشى دەيزانى ئەو خەيالە
 كارىكى ئەستەمە. پىدەچىت ئەم مالە چارەنووسى بىت، تا
 ئەو كاتەى بە ھىمنى دەخىنكىنىت و تەنھا بە جەستەيەكى
 بى گيانەو ە دەتوانىت لىي بىتتە ەرەو. لەو كاتەتدا شتىك
 لەھوشەكەدا بەخوئى دىنىتەو، ئەفسانە بە ھىمنى دەچىتتە
 بەردەم جامخانەى دالانەكە و لە ھەوشەكە دەروانىت.
 لەناو ئەو بەفرە زورەى كە ھەوشەكەى بۇ ھىندەى دوو
 بست بلند كىردوو. كۆترىكى سىپى دەبىنىت، ئەفسانە
 لەنىوان گومان و راستىدا راماو ەو ەى، « بۇچى بەو
 بەفرە زورەى كە پىكانى مروقى تيا وون دەبىت كۆترىك

لانهواز بووه. دهبيټ هۆكاري چي بيټ؟ ئايا برسيتي ناچاري كردووه يان ئهوه تا بيزاري مانهوهي له لانهكهي تهنى پيهه لچنيوه. يان ئاره زوو دهكات بهم كهشي به فره ئاسمان له ئاميزى خوي بگريټ «، سهري به شوشه ي جمخانه كه وه ده نيټ تا روونتر ئه و ديمه نه نامويه ببينيت. چاوه كانى كه ميگ بچووك دهكات وه بو ئه وه ي سه رنجه كانى له سه ر جو له ي ئه و كوټره ي له به رده م بارينى ئه و به فره زوره دا رهنگه سپيه كه ي تيكه ل بووه و بوي جودا ناكريته وه تيژتر دهكات وه. كوټره كه وهك ئه وه ي قاچه كانى به شتيكه وه په يوه ست بوويټ، به رده وام باله كانى ده بزويټ. له هه ولى ئه وه دايه به ره و شوينيكي دى بفرټ، به لام پيده چوو بارينى به فره كه ريگر بيټ، يان ئه وه تا قاچه كانى به ناو نه رمى به فره كه دا روده چيټ و ناتوانيټ تاويك به جهسته سوكه له كه ي خوي بدات بو فرين. له و ساته دا كه ئه فسانه نيگاكانى له نيو ديمه نى كوټره كه دا روچوو بو، پشيله يه كي رهنگ بور له ديوارى حه وشه كه وه به بازيك هه لده كوټته سهري. كوټره كه له ترسى گيانى خوي تاويك به خوي ده دات و به نرمى به ره و ماله كه ي دراوسينان ده فرټ. پشيله كه ش له گه ل نيگاني ئه فسانه دا به دواي كوټره كه ده كه ويټ.

ئهو روداوه وهك خه ونيك به كپي و بيندهنگي له ماوه ي چه ند چركه يه كدا له پيش چاوه كانيدا رووده دات، تپه پربوونى ئه و ديمه نه به خيراى هه ستىكي نامو به

ئەفسانە دەبەخشىت، بۇخۇيشى نازانىت ئەوھى بە
چاۋەكانى خۇى بىنى، راستى بوو يان تەنھا خەيالئىكى
خۇى بوو بەراستى وىناى دەکرد.

« سروشتى ژيان ئاوايه، بە وىنەى ئەو كۆترەى
دەيهويّت بەردەوامى بەو ژيانە سەختەى خۇى بدات و
لەھەولئى قوتارکردنى خۇيهتى لەبەردەم مەترسيەكاندا.
لەگەل ئەوھشدا ئەوانەى بەسروشتى خۇيان دېرەندەن
و لەپىتاو مانەوہ و خۇشبەختى خۇياندا ھەموو ژيانى
ئەوانى دى دەكەنە قوربانى ژەمىكى پېچىژى خۇيان.
لەژيانندا پىويستە بەردەوام بەرگرى لەبوونى خۆت
بکەيت و لەھەولئى دەوہدا بيت لەدەستى دېرندەكان
خۇپاريز بيت، يان ئەوہتا لەبىدەسەلاتىندا خۆت رادەستى
چارەنوسىكى ناديار دەكەيت و وەك كۆترىكى دەستەمۇ
دەكەويته بەر كەلبەى ئەو مرقۇفە دېرندانەى بەويئەى
دەرويش، كە ھەموو ژياننى تالکردوہ «. ئەوہ پەيئى
ئەو دەنگەى ناخى ئەفسانە بوو كە ھەموو ھەستەكانى
لەخۇيدا كۆکردبۆوہ، ئەفسانە ويستى ئەوہى ھەبوو
وہك مرقۇفيك بیدوینىت، بۇخۇى باش دەزانىت تەمەنى
دەنگەكەى ناخى بەھىندەى تەمەنى كورەكەيەتى، بەلام
جياواز لەو مرقۇفيكى دى شەپەنگىزو سەرەرپۇيە، مرقۇفيك
پېر لە ھەستى رق و كىنە و تۆلە و تاوان، مرقۇفيك كە ھىچ
بەزەيى و خۇشەويستىيەكى تيا بەدى ناکرىت و ناتوانىت
رېگرى لەسەركىشىيەكانى بکات. ھەربۆيە وەك ھەموو

جاره‌کانی دی، ئاره‌زووی ده‌کرد به‌قسه‌کانی خوئی، ئەو هه‌ستی تاوان و شه‌ره‌نگیزیانه له‌ناخیدا دامرکینیتته‌وه و کپی بکاته‌وه، تا له‌وه‌هنگه نه‌گریسه‌ی ده‌روونی خوئی هه‌لبیت.

به‌لام ئەفسانه هه‌موو بیرو هه‌سته‌کانی له‌نیو تاواندا کۆبوو، له‌وساته‌دا دیمه‌نی گۆشتفرۆشه‌که‌ی به‌بیردا هاته‌وه که بیبه‌زیبانه ئیسی مه‌ره‌که‌ی به‌کێرده تیژه‌که ده‌شکاند، یان پۆکردنی ئەو مه‌رگه‌موشه‌ی بۆ جرحه‌کانی کردبوو به‌له‌ته‌سیوه‌کانه‌وه، شتیگه‌لێکی زۆرتر که‌له‌ژیانیدا بینی بووی، بیرو له‌وه‌ده‌کرده‌وه مرۆف به‌سروشتی خوئی درنده‌یه‌کی تاوانکارو به‌دکاره، به‌لام ئەوه‌ی وا ده‌کات ئەو هه‌سته له‌نیو دیوه‌تاریکیه‌کانی ناخیدا په‌نه‌ان کات، هه‌ستی مرۆفدۆستی و خۆشه‌ویستییه، کاتیک ئەو هه‌سته لاواز ده‌بیت، یان نه‌ریت و یاسا‌کانی ژیان ده‌بنه‌رێگری، له‌بری ئەوه به‌شیک له‌شه‌ره‌نگیزییه‌کانی مرۆف له‌خویندا وینا ده‌که‌ن و به‌رژه‌وه‌ندی خودی تیندا زال ده‌بیت، چیت مرۆف ناتوانیت به‌ئارامی بژی.

هه‌موو توندو تیژییه‌کان ژیان له‌و بیرانه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرن، که مرۆف متمانه‌ی پینان هه‌یه‌و کردوونی به‌یاسایه‌ک بۆ ژیا‌نی خوئی، به‌دریژیایی میژووی مرۆفایه‌تی مرۆف سه‌رچاوه‌ی تاوان و خوین‌رشتن بووه، به‌هۆی هه‌موو ئەو بیرو بۆچوونانه‌ی که په‌واییان به‌خوین داوه به‌ناوی خوداوه په‌وایی به‌تاوان بدن و

مرۆف بکوژن و بیچه وسیننه وه، ئاخو ئه وه که ی ره وایه
مرۆف به ویستی خو ی ژیا نی مرۆفایه تی تال بکات و
بیکاته دۆزهخ، ک ی مافی ئه وه ی هه یه به ناوی خودا وه
بریار له سه ر چاره نووسی مرۆفه کان بدات، هه ربۆیه
کاتی ک خو شه ویستی له ناخی مرۆفه کاند ا دهری ت، ههستی
تاوان و رق و کینه به هیتر دهری ت و ژیا نی مرۆفایه تی
سه راپا دهری ته تاوان و خوین.

کاتی ک ئه فسانه به و ههسته وه بی ری له تاوان و
مرۆفایه تی ده کرده وه، ده نگه که ی ناخی پیچه وانه ی
ئه فسانه ده دا، هه ر بۆیه ئه فسانه ی به پرسیا ری ک خسته
دۆخی کی پرگومانه وه « گو ی بگره ئه فسانه، واهه ست مه که
خۆ ت به ته نی مرۆفی کی جودا بی ت له هه موو ئه و مرۆفانه ی
له م شاره دا ده ژین، تۆش به شی کی له تاوان و هه ست و
نه ست، به رق و کینه و ههستی تاوان ئا و درا وه، تۆش
وه ک هه موو خه لکی کی دی له ناو ئه و نه ری ت و یاسیا نه دا
گو شکرا وی ت و گه وه ره بو وی ت، هه ر بۆیه نا تاوی ت به ته نی
خۆ ت له هه موو ئه وانه ی دی جودا بکه ی ته وه، دلنیا به مرۆف
بو خۆ ی یان تاوانکاره یان هو کاری تاوانه، له هه ردوو
دۆخه که دا بی ری تاوان خو ی ده سه پی نی ت، هه موو مرۆفی ک
راسته و خو بی ت، یان ناراسته و خو به شی که له تاوان، هه ر
بۆیه ئه وه چاره نووسی هه موو مرۆفی که له و دۆخه دا ناچار
بی ت به تاوان، تو بر وانه هه رگی ز ماسی نا تاوی ت له گو می کی
لی دا بژی، که جانه وه ر پی سی کرد بی ت، ئه و کات ناچاره

دهبیت کۆچ بکات و زیدی خوی به جیبهیلیت یان ئه وه تا به ناچاری و به هیمنی دهخنکیت، به لام مروّف سروشتیکی جودای ههیه، له هه موو کاتیکدا ده توانیت بیهت به هر دووکیان، مه به ستم ماسی و درهنده که یه، تۆش بۆ ئه وه ی بتوانیت له گه ل هه موو ئه و ژیانده دا هه لکه یهت ده بیهت وه ک ئه وان بیهت.

تۆ ناچاریت ئه وه بکه یهت ئه فسانه، ئه گه ر نا، تۆ بیر له خۆت بکه ره وه، بزانه هه موو ره فتاره ناپه سه نده کانی ده رویش بۆکوی چون؟ هه موو ئه و سووکایه تی پیکردنانه ی به تۆی کرد یان بیر له وه بکه ره وه، که چون هه موو ته مه نی مندالی و کچینی تۆی دزی. به بی ئه وه ی به ویست و ئاره زووی خۆت بیهت، وه لامم بده ره وه ئه فسانه ئایا له نیو دلی تۆدا خۆشه ویستی هه یه... ها؟ خۆشه ویستییه ک هه یه هه تا ریگر بیهت له به رده م تاواندا. پیم بلی؟ ئه گه ر هه یه، وه لامم بده ره وه. ئاخیر بیر و نه ریتیک که بۆخوی وینای تاوانی تیا نه خشابیهت چلۆن ده توانیت خۆشبه ختی بۆ مروّفه کان بنافرینیت. ئاخیر کیشه ی مروّفه کان له وه دایه که له نه زانین و بیر نه کردنه وه ی ناخیان، متمانه به هه موو ئه و شتانه ده کهن که به ناوی خوداوه و تراوه و بۆته به رنامه ی ژیانیان. به بی ئه وه ی هه ست به وه بکه ن، که هه ر له مندالییه وه ناخیان و که سیتیان به و بیر و هه سته گۆشتکراوه، هه ر بۆیه تاوان بۆته به شیک له بیر کردنه وه و

ههسته كانيان و بهردهوام له نيويدا ده ژين و به ئه نجامدانى ههست به ئارامى ده كهن.

تو بير له هه موو ئه وانه بكه ره وه ئه فسانه، بزانه تو چون ده توانيت له نيو ژينگه يه كى پر له تاواندا دريژه به ژيانى خوت بدهيت و ئاسوده يى بوخوت فه راهم بكه يت ها؟ مروڤ بو ئه وهى ژيانى خوى بگوريت، پيويسته سه ركه شى بكات. ئه وانه ي ويست و هيزى سه ركه شيان نيه، ژيانان بوگن ده كات. هيچ نه بيت بو جار يكيش بيت، سه ركه شيه ك له ژياندا بكه ئه فسانه. تو بزانه چون ژيانت له گه ل ئه م پيره پياوهدا بوگه نى كردوه. ته نانه ت بو خو يشت بيز له بوونى خوت ده كه يته وه».

ئه و كاته ي ئه فسانه له ناو خه ياله ئالوزه كانى خويدا ديته ده ره وه، بيئاگايه له وهى چى به سه ر چيشته كه يدا هاتووه، بله ز كه وچكيك به ناو قازانه كه دا دينيت و كه ميك لى ده روانيت، دواتر به كه وچكه كه ي كه ميك له شو باي ترخينه كه ده رده هينيت، ده يه ويت چيژى بكات تا بزانيت تامى خو يكه ي چونه؟ به لام په ژيوان ده بيته وه به هوى بير كرده وه ئالوزه كانيه وه كه بوخوشى نه يزانيوه چون ره فتارى كردوه، بيرى ئه وهى نايه ته وه خوى تيكرد بيت يان نا، به لام بوئه وهى ده رويش به هوى نه خو شى فشارى خوينه كه يه وه توشى گرفتيك نه بيت خو يى تيناكات، ناگرى ژير مه نجه له كه كز ده كات و لى ده گه ريت و به ره و ژووره كه ي دواوه ده چيت .

هه موو مروڤيک ناچاره به تاوان، ئه و کاتانه ی ئاوه زی له دهست ده دات، کاتيک ههستی کينه و توله له ناخيدا وهک ژه هريکی کوشنده به ناو هه موو جهسته يدا بلاو ده بيته وه و ميشک و بيرو ههسته کانی ئه ته نيته وه، مروڤ کويرو گه پرو بيته زه یی دهکات، ئه و کاته ی مروڤ تاوان يک ئه نجام ده دات، هه رگيز خو شه ويستی و مروڤ دوستی و به زه یی له ههست و ناخيدا بوونی نامينيّت و تاوان ده بيته دوا برپيار و چاره نووس. به لام که مروڤ ئاوه زی به خو ی ديته وه، ئه و کات ههست به خو ی دهکات چ کاريکی درپدانه ی به رامبه ر به مروڤايه تی ئه نجامداوه، ههستی به ژيوانی ناخی ويران دهکات و له ناو خویدا سه رزه نشتی

خۆى دەكات، بەلام ئايا ھەموو مرقۇئىك ھەست بەو مرقۇدۆستىيە دەكات، يان دەتوانىت لەو ساتانەى ھەستى تۆلە و تاوان ھەموو ناخى ئەتەنیتەو، بە خۆى بىتەو ھە و بە ئاوەزەو ھە بىر بکاتەو ھە و ناخى خۆى لەو ژەرە کوشندەيە خاوين بکاتەو.

ئەفسانە بەتەنى ئاوا بىرى لە ھەستى تاوان دەکردهو، لەنىو ئەو بىرگەلانەدا يادەو ھەريەکانى و ھەك پووبارىكى پوون پژانە ئەندىشەکانىيەو، سەرەتا بىرى لەچۆنىەتى کوشتنى خۆشکەكەى کردەو، كە دەرويش شەوانە و ھەك چىرۆكىكى بەچىژ بۆى دەگىرايەو ھە دەگوت: (ھەرگىز خوشکەكەت سەفەرى نەکردوو ئەفسانە، ئەو تەنھا درۆيە بوو بۆ شاردنەو ھەى ئەو تاوانە لە مندالى تۆ، ئەو پوژەى براکەت ھەستى بە کارە ئابرووبەرەكەى خۆشکەكەت کرد و زانى لەپياويكى چەپەل و داوين پيس دووگيانە، تەواو ھۆشى بەخۆى نەمابوو، كە ھاتە لام و چىرۆكەكەى بۆگىرامەو، ئەو پياو ھەشكۆ و بەھەبيەتە و ھەك مرقۇئىكى بوو دەلە و لاواز دەھاتە پيش چاوم، ھىز لەناخ و جەستەيدا نەمابوو، ئەو پياو ھەى ھىچ كەسىك ھىزى ئەو ھەى نەبوو لەچاوە تىژ و بويرەکانى بروانىت كە و ھەك ئاگر مرقۇف لىي دەتۆقى، و ھەك بوونەو ھەركى بىدەسەلات لەبەرامبەرمداد ھەستا بوو، ئەو پەناى بۆ من ھىنا ئەفسانە، دواى ھاوکارى

لیکردم به هانا یه وه بییم و له و دۆخه ئابروو به ره رزگاری بکه م.

ههستی تۆله چاوه کانی وهک گۆمی خوین سورکردبوو، له گه ل ئه وه شدا هیزی ئه نجامدانی نه مابوو، لاواز و بیده سه لات له هه مبه ر شکاندنی ئابروویدا، من لۆمه ی ئه و هه لویسته ییم نه کرد، ئاخه مرو ف له به رده م شکاندنی شه رف و شکوی خو ی و بنه ماله که یدا چۆن ده توانیت وهک پیاوه به پیوه بوه ستیت و ره فتار بکات، بو خۆیشی نه یده زانی له بهر تانه و ته شه ری خه لکی سه ر به کام کوندا بکات و خو ی تیدا به شاریته وه.

سه ره تا پیشنیازی ئه وه م بو کرد، به نهینی په یوه ندی به و هه تیوه داوین پیسه وه بکات و ناچاری بکات خوشکه که تی لی ماره بکات، تا ده می هه موو ئه و خالکانه ی پی بکو تیته وه، که به رده وام له هه موو شوینیکدا، له چایخانه و کۆرو کۆبوونه وه کانیاندا، له سه ر کارو سه ردان و میوانداریاندا، باس باسی ئابروو چوونی خوشکه که ت بوو، به لام ئه فسوس ئه و بیرو که یه نه یتوانی وه لامی ده می هه موو قسه ی ئه و خه لکانه بداته وه، که وهک چه قۆیه کی کول هه ناو و جگه ری برا که تی هه نجن هه نجن ده کرد، کاتیک له گه ل هاو رپیه کی له سه ر کاره که ی به شه ر دیت، ئه و پیاوه، ئابروو چوونه که ی وهک فیشه کییک به دلی برا که ته وه ده نیت و هیزی لیده بریت، ئاخه تا ئه و کاته ی ئیمه بیرمان له چاره سه ری ئه و کاره

ده کرده وه، بیئاگابوون له وهی دهنگوی به دره وشتییه که ی
خۆشکه که ت هه موو شوینیکی ته نیوه ته وه و بۆته بنیشته
خۆشه ی سه ر زاری هه موو که سیک.

ئه و پوژی براکه ت هانای بۆهینام بیرى له وه کرده وه
به کوشتنی خوشکه که ت کو تایی به هه موو ئه و قسانه بینیت
که له پیاوه تی خستبوو، هه ر بۆیه داوای ئه وه ی لیکردم
ده مانچه یه کی بۆ په یدا بکه م تا به هۆیه وه خوشکه که ت
بکوژیت و خوی له و ئازاره ی ناخی پزگار بکات. له وانیه
تو پرسیارى ئه وه م لیبکه ییت بۆچی من ده مانچه که م بۆ په یدا
کرد و بوومه هۆکارى ئه نجامدانى ئه و تاوانه، ئاخه ر براکه ت
بۆ من ته نها هاوړیم نه بوو، به لکوو ئه و وه ک برایه ک وابوو
بۆ من، بۆخۆت باش ئه وه ده زانیت له گه ل هه موو ئه وانه شدا
به هۆی په یوه ندی و هاوړییه تیمانه وه منیش که وتبوومه
به رتانه و ته شه ری خه لکی بیویژدان، چه ندین بوختانیان
پیکردبووم، هه ندیک ده یانگوت: «هامووشوی ده وریش بۆ
ئه و ماله بیمه رام نییه، هه لبه ت مه به سستیکی له ژیر سه ردایه،
دوور نییه ده ستی له گه ل که چه کانیاندا تیکه ل نه کردبیت و
سکی کچه بچووکه که شیان ئاوس نه کات».

دلنیا به ئه فسانه، ئه وه بۆ من زۆر به ئازار بوو، ئازاریک
که هه موو ناخی داگیر کردبووم به رده وام وه ک ئه وه ی
به ردیکی گه وره یان له سه ر دلم نابیت و به ئاسته م هه ناسه
بده م، ئاوا دلی تووند کرد بووم، زۆرباش دلنیا بووم له وه ی

ئەگەر تۆم نەخواستبا هیچ كەسكى دى تۆى نە دەويست، به هۆى قسه و قسه لۆكى خەلكييه وه هیچ كەسكى ويستی ئەوهى نەبوو خزمایه تیتان له گەلدا بکات، هەر بۆیه دەبوو ئەو كارە بکرا با ئەو تاوانه به دەستی براكهت خۆى ئەنجام بدرابا تەنها بۆ ئەوهى جاريكى دى شكويه ك به خۆى و خيزانه كه تان بداته وه، له گەل ئەوه شدا كە نەمتوانى خواستی براكهت ره تبه كه مه وه له مه ر خاوينكر دنه وهى شه ره فى خۆى به تاوان، هەر چۆنيك بيت دەمانچه يه كى بچووكم به دزييه وه بۆ پهيدا كرد.

ئەو شه وهى براكهت خوشكه گه وره كه تى به نيازى سه فه ر و دوور خسته وه و له شار بردييه دهره وه، من ئاگادارى هه موو كاره كان بووم و دەمزانى ئەو شه وه خوشكه كه ت ده كو ژر يت، له ماله وه به رده وام له چاوه پروانى هاتنه وهى براكه تدا بووم، كات له دوانزهى شه و تپيه پى كردبوو، خه ويكى قول ئەوكى گرتبووم، له ژووره كى خۆمدا به تهنى له سه ر عه رده كه راکشابووم، نازانم چەند دەبوو خه وم ليكه وتبوو، له هيكرا دهنكى ليدانى دەرگا ئاسنه كى هه وشه ی دهره وه رايچله كاندم، كاتيك به دزييه وه دەرگا كه م كرده وه، براكهت جامانه يه كى له سه رو گوئلاكى خۆى ئالاندبوو، به دزى دايكه وه هيتامه ژووره كى خۆمه وه، هيشتا سيمای براكهت ترس و په ژيوانى پيوه دياربوو، كاتيك دەمانچه كه ی له به ينى چۆخه كه ی دهره ينا قولپى گريانيك گه رووى وشك كردبوو. بله ز تاوم دايه ئەو

سوراحییهی که لهسه‌ر تاقی په‌نجه‌ره‌که دامنا‌بوو له‌گه‌ل
 په‌رداخه‌که‌دا هیتامه به‌رده‌می و که‌میک ئاوم بو کرده
 په‌رداخه‌که‌وه و دامه ده‌ستی هه‌تا که‌میک به‌خویدا بیته‌وه.
 له دوا‌ی خوار‌دنه‌وه‌ی ئاوه‌که به ده‌سته له‌رزو‌که‌کانی که
 هیتا ئاسه‌واری کوشتنه‌که‌ی پیوه دیار‌بوو، هیدی هیدی
 به‌خوی هاته‌وه و خوینی چاوه‌کانی که‌میک ره‌وینه‌وه،
 له‌و کاته‌دا پرسپاری ئه‌وه‌م لی‌کرد.» بوچی ده‌گری‌ت و
 هه‌ست به‌په‌ژیوانی ده‌که‌یت « برا‌که‌ت به‌ده‌م هه‌لگیشانی
 هه‌ناسه‌یه‌کی قول و به‌ئازاره‌وه وتی: (کاتیک به‌ته‌وای
 له‌شار دوور‌که‌وتینه‌وه و گلۆپی ماله‌کانمان لی‌ دیار نه‌ما،
 داوام له خوش‌که‌که‌م کرد بچینه‌ئه‌و که‌نده‌که تاری‌که‌وه که
 به‌ئاسته‌م به‌رپی‌ی خومان تیا ده‌بینی، ئه‌و ده‌یزانی مه‌به‌ستی
 دوور‌خستنه‌وه‌یم نییه و خوین به‌ری چاوه‌کانمی گرتووه
 و نیازم کوشتنیه‌تی، که گه‌یشتینه‌ناو تاری‌کی که‌نده‌که‌که
 به‌ده‌نگی‌کی له‌رزو‌که‌وه که پارانه‌وه و په‌ژیوان بوونه‌وه‌م
 تیدا ده‌بینی وتی: « تکا ده‌که‌م کاکه گیان توخوا مه‌مکوژه،
 من کردم تو مه‌یکه. هه‌له‌یه‌کم کردووه هه‌تا مردن لی‌ی
 په‌ژیوانم » به‌جه‌سته‌یه‌کی له‌رزو‌ک و لاوازه‌وه هاته
 نزیکمه‌وه، تاویدایه دامینی شه‌رواله‌که‌م و به‌ده‌م هه‌نسک و
 گیرانه‌وه لیم ده‌پارایه‌وه هه‌تا په‌ژیوانم بکاته‌وه و نه‌یکوژم.
 به‌لام من چیم بگردایه، پیاو که که‌وته نیوان دوورپانیکه‌وه
 که هه‌ردووکی ربه‌ندان و نه‌هامه‌تی و ئازار بیت، ناچاره
 یه‌کیان هه‌لبژیری‌ت و چاره‌نوسی خوی راده‌ست بکات.

لهو کاتهدا که قسهی ئه‌و خویریه‌م به‌بیردا هاته‌وه، که له‌دوای لیدانیکی زۆر به‌ده‌م و قه‌پۆزی خویناوییه‌وه سووکایه‌تی پیکردم، به‌ته‌واوی ئاوه‌زی خۆم له‌ده‌ستا و به‌زه‌یی له‌ناخدا نه‌ما.

خوشکه‌که‌م له‌به‌رده‌مدا که‌وتبوو به‌هه‌ر دوو ده‌سته‌کانی وه‌ک ئه‌وه‌ی هانای بۆ مه‌رقه‌دی پیاو چاکیک برده‌بیت و به‌دلیکی که‌یله‌وه‌ نزا بکات، سه‌ری به‌شه‌روالکه‌مه‌وه‌ نا بوو به‌هه‌ر دوو ده‌سته‌ له‌رزۆکه‌کانی رایده‌وه‌شاند و ده‌پارایه‌وه‌. له‌و دۆخدا ته‌واو ئاوه‌زم له‌ ده‌ستدابوو، به‌هه‌موو هی‌زم پالیکم پتوه‌نا، ئاااای ده‌رویش ئه‌وه‌نده‌ لاواز و بیده‌سه‌لات بوو. کاتیک به‌ پشتدا که‌وت چیتر هی‌زی ئه‌وه‌ی نه‌بوو له‌ شوینی خۆی هه‌ستیته‌وه‌، وه‌ک مار له‌ناو ئه‌و درک و دال و خۆله‌ دا وه‌ک ماریکی بریندار کینگی دهدا، ده‌نگی گریان و پارانه‌وه‌ی له‌ناو ئه‌و که‌نده‌که‌ تاریک و خامۆشه‌دا ده‌نگی ده‌دایه‌وه‌. نازانم چون رینگه‌م به‌خۆمدا به‌ده‌سته‌کانی خۆم مرۆفیکی بیده‌سه‌لات و بئ هی‌ز بکوژم که‌ له‌به‌رده‌مدا ده‌پارپته‌وه‌و داوای لیبوردم لیده‌کات. ئاااخ ده‌رویش بۆخۆیشم نازانم چون ئه‌وه‌ روویدا و ئه‌و کاره‌م کرد، له‌و ساته‌دا ترسی ئه‌وه‌م هه‌بوو که‌سیک هه‌ست به‌بوونمان بکات و کاره‌که‌م ئاشکرا بیت و تووشی گرفتیکم بکات. به‌ ناچاری تاومدایه‌ ده‌مانچه‌که‌ و میله‌که‌یم به‌ خیرایی راکیشا و دوو فیشه‌کم نا به‌سه‌ریه‌وه‌ و بیده‌نگم

کرد». به لئ ئەفسانە ئەو چاره نووسی خوشکە کەت بوو، کە بە ویستی خۆی هەلبیرژارد بوو، ئاخر لەدوای هەموو ئەو کارە نارهوایەیی کردی و سەری بنه‌ماله‌که‌تانی شوێرکرد. چیتەر په‌ژیوانی دادی چی بدات؟

ئەو شه‌وه‌ براكه‌ت هه‌تا سپیڤه‌ خه‌و نه‌چوه‌ چاوه‌کانی. هه‌تا دوای چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک هه‌ستم ده‌کرد په‌ژیوانی خه‌ریکه‌ ناخی ده‌ته‌نیت و رۆژ به‌رۆژ لاوازی ده‌کات. هه‌ر بۆیه‌ به‌رده‌وام دلنه‌وايم ده‌دایه‌وه‌ به‌وه‌ی، ئەو کاره‌ی کردوویه‌تی له‌لای خودا و قیامه‌ت ره‌وایه‌ و پیویسته‌ ده‌روونی ئاسوده‌ بیت و هه‌ست به‌ شکۆ و هه‌یبه‌تی جارانی خۆی بکاته‌وه‌).

ئەفسانە به‌ده‌م هه‌نسی گریانه‌وه‌ بیری له‌و ساتانه‌ ده‌کرده‌وه‌ که براكه‌ی له‌ئه‌نجامی کوشتنی خوشکە که‌یدا هه‌ستی په‌ژیوانی ناخی ته‌نی بوو، بیری له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ بۆچی مرۆقه‌کان پیش تاوانه‌کان ناتوانن به‌ ئاوه‌زه‌وه‌ که‌ف و کولی ئەو هه‌سته‌ ئه‌هریمه‌نه‌ئاسایه‌ له‌خۆیاندا دامرکینه‌وه‌ و دواتر په‌ژیوانی نه‌بیته‌وه‌ و ئازاریکی نه‌بڕاوه‌ و هه‌موو ته‌مه‌نی وێران نه‌کات.

هاوکات ئەفسانە‌ی هه‌موو ئەو ساتانه‌ی به‌بیردا هاته‌وه‌ که براكه‌وره‌که‌ی کاتیک به‌هۆی نه‌خۆشیه‌کی کوشنده‌وه‌ دوا هه‌ناسه‌کانی به‌ مه‌رگ ده‌سپارد له‌ژێر لیوه‌ له‌رزۆکه‌کانیدا ئەو هه‌سته‌ی درکاند، تا ئەو کاته‌ی رۆحی

لهجهستهی جودا بۆوه بهردهوام دهیگوت: «خوشکهکه کم بمبووره، پهژیوانم لهوهی بهرامبهر بهتو کردم.» بهلام ئهوهی دلّی ئهفسانهی تهنگ و خه مبار کردبوو تهنها چیرۆکی کوشتنی خوشکهکهی و پهژیوان بوونهوهی براهی نهبوو لهو تاوانه، بهلکوو دلّرهقی و بیویژدانی دهرویش بوو، که وهک درندهیهک هستی بهزهیی تیا نهدهبینی، دلّیا بوو لهوهی دهرویش ئهگهر بیکوژیت ههرگیز هست بهپهژیوانی ناکات، ئهوه موو بیرو هست و ناخی بهتاوان و خوین ئاشنا بووه و خۆشهویستی لهناخیدا ههرگیز بۆ ساتیکیش چهکه رهی نهکردوو، ههر بۆیه ترسی ئهوهی ههبوو رهفتارهکانی بیته هۆی بهئاگا بوونهوهی ئههریمه نه نوستووکهی ناخی و لهشهویکا بهمه رگی بسپیژیت.

لهگه ل هه موو ئهوه بیرگه لانه دا، ئهفسانه بیرى له وهدا کۆبوو، که له نیو خۆیدا دهنگه کهی ناخی بۆ ههتا ههتایه دم کوت بکات و ریگه ی ئهوهی پینه دات به کاریکی ئابرووبه رانه، یان تاوانیکی ئاشنا بکات و ههتا کۆتایی ته مه نی ئازاری پیوه بچیژیت و ژیا نی تالتر بکات.

ههر بۆیه به هۆی هه موو ئهوه بیره دژوارانانه وه له هه ولی ئه وهدا بوو، له ناو شه وه زهنگیکی تار و ئهنگوسته له چاوی ناخیدا رۆشنا ییهک بدۆزیته وه، ههتا بهر پیی خۆی ببینیت و ئهوه ریچکه یه ی پی رۆشن بکاته وه که ئارامی و دلّنه وایی به دهروونه په ژموورده کهی ده داته وه، ئهوه

بۆخۆيشى نەيدەزانى لەكويدا پىي دەگات و دەتوانىت
هەنگاوەكانى بەرەو ئومىدىك هەلنىت يان هيچ نەبيت، ئەو
دەنگە نەگريسەى ناخى ئارام بکاتەو، كە بەردەوام ھۆگرى
ژيانى بوو و لىي جودا نابىتەو.

کات به هیمنی تیپه‌ر ده‌بیت، ده‌رویش له‌ژووره‌که‌یدا
 خۆیدا له‌چاوه‌پروانی هاتنی موحه‌مه‌دی کوپی و خیزانه‌که‌یدا
 له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌ی دانیشتوو، به‌ده‌نگیکی نزم له‌به‌ر
 خۆیه‌وه‌ قورئان ده‌خوینیت، به‌و هه‌سته‌وه‌ که‌ ئاوه‌دانی بو
 ماله‌که‌ی بگه‌ریته‌وه‌ و هه‌رچی ره‌فتارو بییری شه‌ره‌نگیزی
 شه‌یتان و رۆحه‌ شه‌ره‌نگیزه‌کان هه‌یه‌ له‌ماله‌که‌ی به‌ده‌رنیت
 و ئاسوده‌یی و ئارامی به‌ده‌رونی خۆی بدات، به‌لام له‌گه‌ل
 هه‌موو ئه‌وانه‌شدا کوپه‌که‌ی دراوسینان جاریکی دی دزه
 ده‌کاته‌ خه‌یاله‌کانییه‌وه‌، دیار نه‌مانی پرسیارگه‌لیک له‌بیریدا
 ده‌وروژینیته‌وه‌، که‌ نازانیت ئه‌نجامه‌که‌ی به‌چی ده‌گات، ئایا
 ئه‌و که‌سه‌ به‌ خۆی هاتۆته‌وه‌ و هه‌ست به‌ تاوانی نیگا

حه رامه كانى دهكات بۆ سه ر مالكهى و ئابرووى، يان ئه وه تا پلانىكى نهينى ههيه كه ههستى پينه كردوو؟ دهرويش ئارهزوو دهكات له گه ل خویندنه وهى هه موو ئايه تىكدا وهك ئه وهى نه فرهت به رووى شه يتاندا بدات، به وه ههسته وه دهست به خویندنه وهى قورئانه كهى دهكات وه، تا بۆ دوا جار له ناو مال و جهستهى ئه فسانه دا به دوورى بخاته وه و بۆ هه رگيز نه گه ريته وه .

ئه فسانه له ژووره كهى دوا وه له هه ولى كپكر دنه وهى دهنگه كهى ناخى خۆيه تى. بىر له وه دهكات وه ئه مشه وه ئارامى به هه موو ههسته كانى بداته وه و هاتنى كوره كهى ئارامى به ژيانى ببه خشيت و له ريگه يه وه هانى بدات ئامۆژگارى باوكه پيره كهى بكات، كه هه موو ناخى له گومان و دلپيسى دا سيخناخ بووه، به وه ههسته وه كه وته پرسيارگه ليك له خۆى هه تا بتوانيت له نيو خۆيدا به وه لامىك ئارامى به ژيانى بداته وه، ئايا دهرويش له م كۆتايانهى ته مه نيدا هۆشى خۆى له دهست داوه و به هۆى هه موو ئه وه نه خۆشيانهى كه لاوازى كردوو و كارى له ههست و بىر كرده وه كانى كردوو، بۆيه به رده وام هۆگرى دلپيسى بووه و چاوه كانى له سه ر رهفتاره كانىيه تى؟ يان ئه وه تا ئه وه سروشتى چه ندين سالهى خۆيه تى و له ئىستادا بۆته خوويه كى به رده وامى رۆژانهى و دهيه ويته به وه رهفتارانهى قه رده بووى لاوازيه كانى خۆى بكاته وه، كه ناتوانيت چيتر وهك جار ان به تۆبزی و به هيز و گورپيگه وه تاو بداته

جسته‌یی و له‌ژیڕ خۆی بنبت و ئاره‌زوی ناخی تیا خالی بکاته‌وه.

مروّف کاتیک ته‌مه‌نی هه‌لده‌کشیت ته‌واو وه‌ک مندال رّه‌فتار ده‌کات و هه‌سته‌کانی ناسکتر ده‌بنه‌وه، هه‌ست به‌په‌راویزی خۆی ده‌کات له‌ناو خیزان و ماله‌که‌ی خۆیدا. ده‌رویش ئیستا له‌لیواری مه‌رگدایه. ئه‌سته‌مه‌ بتوانیت هه‌تا سالیکی دی ژیان به‌رئ بکات و له‌سه‌ر رّه‌فتاره‌کانی خۆی به‌رده‌وام بیت، ئه‌و کاته‌ ئه‌فسانه‌ ده‌توانیت به‌ ئازادی بژی و به‌ ویستی خۆی ئه‌گه‌ر ته‌نانه‌ت له‌م ماله‌ چۆل و ته‌ریکه‌شدا بیت. ده‌توانیت ژیانیکی ئاسوده‌ بوخۆی دابین بکات. ژیان به‌رده‌وام له‌گوراندایه، به‌لام مروّف هه‌ستی پیناکات و ته‌نها له‌خودی خۆیه‌وه بو هه‌موو ئه‌و شتانه‌ ده‌روانیت که‌ می‌شکی داگیر کردووه و له‌ناخیدا ماونه‌ته‌وه و بوگه‌نیان کردووه، وه‌ک هه‌لگرتنی رق و کینه‌ به‌رامبه‌ر به‌ مروّفه‌کان و گه‌وره‌کردنیان له‌نیو خودی خۆیدا، تا ئه‌و کاته‌ی هه‌موو ناخی ده‌ته‌نیته‌وه و ژیان له‌به‌رده‌میدا تاریک ده‌کات و ناچاری ده‌کات به‌ تاوان و کاری ناپه‌سه‌ند و نامروّفانه.

ئاخر ئه‌گه‌ر سروشتی ژیان وه‌ها بیت و من توانای چاوه‌پروانی ئه‌و ده‌رفه‌ته‌م نه‌بیت که‌ ژیان پیمده‌به‌خشیت، له‌ به‌رچی به‌ تاوانیک ژیان خۆم تالتر بکه‌م و ده‌سته‌کانم به‌ تاوان ره‌شتر بکه‌مه‌وه به‌رامبه‌ر به‌ پیره‌ می‌ردیک، که‌ ئه‌وه‌نده‌ی ته‌مه‌نی مریشکیکی نه‌خۆشی له‌ژیاندا نه‌ماوه.

ئارامبەرەوہ ئەفسانە، بە ئاوەزی خۆت وەرەوہ و بىر لەخۆت بکەرەوہ، واز لەو دەنگە نەفرەتییە بێنە، کە وەک شەیتانیک لەناختدا گەورەت کردووە و خەریکە ھەموو ھەست و ناخت بە تاوان دەشواتەوہ.

مرۆف لە ھەر شوینیک بێت دەتوانیت لەناخی خۆیدا ئەوہی ئارەزووی دەکات دروستى بکات، تۆ وا ھەست بکە لەژیانیکی نویدایت و دلت کەیلە لەخۆشەویستی و پیاویک بە وینەى کورپی دراوسینکەتان لەنیو ژیاوندایەو شەوانە دیتە دیدارت و ناخت دەلاوینیتەوہ و دەستەکانی بەسەرتدا دینیت و لەئامیزی خۆیت دەنیت، زۆر جار وەک تارماییەک رۆدەچیتە ناو رۆح و جەستەتەوہ و پەى بە ھەموو ئازارەکانت دەبات و لەگەل ماچیکى ئەفسوناویدا ھەموو ناخت لەرق و کینە و تۆلە خاوین دەکاتەوہ. وەک کۆتریک بەرەو ئاسمان دەتفرینیت و لەئازار و جەنجالی ژیان بەدوورت دەخاتەوہ. ھەموو مرۆفیک بۆ ئەوہی لەدۆخە دژوارەکانی ژیاوندا بەدوور بێت و ئارامی بەخۆی بدات، پێویستە لەنیو بیری خۆیدا جیھانیک دروستبکات. جیھانیک پر بێت لەھەموو ئەو شتانەى ئارەزووی دەکات و ھەست و دلی دەیحوازیت، دیواریک لەنیوان خۆی و ژیانی راستی خۆیدا دروستبکات، بۆئەوہى چیتەر پێگە نەدات ئەو مرۆفانە بێنە ناو جیھانەکە یەوہ کە نامۆن بەخەونەکانی.

ئەفسانە لەناو ئەو بىرانەدا تەزوویەکی دلنەوايى ھەموو جەستە قورس و گرانەکەى ئارام کردوہ، ھەستى

بە تروسكاييەكى كەم دەكرد لەناو تاريكى ناخييه وه
 دەبريسكيتەوه و خەريكه هەموو بىر و هەستەكانى رۆشن
 دەكاتەوه، ئەوه بۆ ئەفسانە شتىكى تەواو نوێ بوو، كە هانيدا
 بە ھۆيه وه گۆرانكارى لە ژيانى خۆيدا بكات. بۆخويشى
 نەيدەزانى ئەو بىرە وەك بروسكەيەك چۆن بەئاوەزىدا
 تىپەپى و هەموو هەستەكانى گرتەوه. ھەر بۆيه بە دلئىكى
 ئارامەوه كەوتە گەران بەناو ئەو ژىر نوینەى لايەكى ديوارى
 ژوورەكەى داگير كەردبوو، دەرگاكانى كەردەوه و كەتە گەران
 بە نيو هەموو پۆشاكە قەدكراوەكانىدا، وەك مندالئىك كە چۆن
 ئارەزوو دەكات لەنيو هەمووياندا پۆشاكىك ھەلبژيريت و
 لەبەردەم باوكيدا پەراوھى بكات، بەو هەستەوه چەند پارچە
 كراسىك و ئاوەل كراسىكى دەرھىنا و ھەموويانى ھەلگرت
 و ھاتە ژوورەكەى دەرۆيشەوه و لەنيزىك زۆپاكەوه دايئا.
 دەرۆيش كاتىك ئەفسانە دەبينىت دەست لەخويندەوهى
 قورئانەكە ھەلدەگريت و بە سەرسامىيەوه لىي دەروانىت،
 كە خەريكه ماكسىيەكە لەبەرى خۆيدا دادەمالىت بەبى
 ئەوهى ھىچ بلىت، چاوە بزىوھەكانى لەسەر رەفتارەكانى
 ئەفسانەيه. متمانە بەو رەفتارەى ناكات، زەردەخەنەيهكى
 تال لىوھ وشكھەلھاتووەكانى دەبزوينىت، ئەفسانە وەكئەوهى
 نمايشى جەستەى خۆى بكات روو لەدەرۆيش دەكات و
 لەبەردەمىدا بە ھىمنى مەمكدانەكەى لەخۆى دەكاتەوه و
 دواتر بەئەسپايى دەست دەداتە دەرپى كورتهكەى و بەرەو
 خوارەوه داي ئەمالىت.

ته زوويهك له شيوهى هيژيكي ئه فساوناوى به ناو
 هه موو هه ناوى دهرويشدا دهگه ريت و هيژيكي زور به
 هه موو جهستهى دهرويش دهكات كه له شويني خوى
 بيزويت، كاتيک ئه فسانه پشتى تيدهكات و له جيگهى خوى
 دنوشتيته وه بۆ ئه وهى پوڤشاكيك په راوه بكات، دهرويش
 ئارامى له جهستهيدا نامينيت، وهك ئه وهى هيژيک له دواوه
 پالى نيت و به ئاراستهى ئه فسانهى ببات، له شويني خوى
 بلند دهبيت و له دواوه به پرتا و ئه فسانه له ئاميز دهگريت و
 دهسته له رزۆكه كانى له مه مكه كانى توند دهكات و دهكه ويته
 ماچكردى لاملى، له و كاته دا ئه فسانه له ناخه وه به و دوخه
 پيگه نيني ديت، هه ست دهكات ئه وهى له ميشكى خويدا پلانى
 بۆ كيشابوو وهك خوى هاتوته دى. هه ر بويه ئاره زوو
 دهكات به شيوازيك رهفتار بكات كه هه موو گومان و كينه و
 رقى دهرويشى پيڤامركينيتته وه. كاتيک كه فه له گوشتن
 و نه رمه كهى له باوه شى دهرويشدا ده بزوينيت، زياتر
 تامه زروى خوى دهكات و به په يفيك كه ئاگر له هه موو
 ناخى بهر دهكات پيى ده لیت: « پياوه كه ئيستا كهى وهختى
 ئه وهيه، له وانه يه ئيستا موحه مه د و خيزانه كهى بين، هه ليگره
 بۆ كاتى نووستن». ئه فسانه بوخويشى نه يده زانى بوچى
 ئه و په يفه هه ست بزوينه له ليوه كانييه وه خليسا و هه ستى
 دهرويشى پي وروژان، ته نها ئه وهنده نه بيت ئه و رهفتار
 و په يقانه ئاسووده يى به دهروونى دهكات، بي ئاگابوو
 له وهى، له و ساته دا دهنگه كهى ناخى كه له به رامبه ر هه موو

رہفتاریکی لهو شیوہیہی دہرویشدا بیدہنگ نہدہبوو،
لهکویٰ ناخیدا خویٰ حہشارداوہ و بۆکویٰ چووہ و بہ
تہمای چییہ؟ ئایا ئہو تہنہا خویٰ رادہستی ئہو بیرانہ
کردبوو کہ له سپیدہوہ ئاوہزی پییانہوہ مژول کردبوو، تا
ئارامی بہ ناخہ پەژمووردہکەہی بدات ؟

دہرویش بہدہم ماچکردن و گہمہی دہستہکانی
لہنیو ہہموو جہستہی ئہفسانہدا، ہہستیدہکرد پەژیوانی
خہریکہ ناخی دہتہنیتہوہ، شیمانہی ئہوہی دہکرد گۆرانی
رہفتارہکانی ئہفسانہ بہ ہۆی نزاکانییہوہ بیت، کہ بہرہوام
بہدہم خویندنی قورئانہوہ تکای ئہوہی دہکرد ہہستی
شہیتان لہناخی ئہفسانہدا بہدہرنیت و بگہریتہوہ بۆ ژنہ
گویرایہلہکەہی جارانی، کہ بہ ویستی خویٰ رہفتاری دہکرد
و نہیدہتوانی سہرپیچی خواستہکانی بکات. ہەر بۆیہ
دہرویش بہ ہہموو ئہو ہیزہی لہ جہستہ و دہستہکانیدا
بوو خویٰ بہجہستہی ئہفسانہوہ توند کردبوو. وەک ئہوہی
قاچہکانی ہیزیان تیا نہبیت و خویٰ بہجہستہی ئہفسانہوہ
گرتیتہوہ ئاوا ئہفسانہی لہئامیز گرتبوو.

ئہفسانہ بۆماوہک لہئامیزیدا مایہوہ، بہدہم ہہلسونی
کہفہلی لہ چوکہ سیس و متبووہکەہی دہرویش بہدہنگیکی
نزم ہہستبزوینہوہ پیدہچوو بہگویکانیدا بچپینیت دوبارہ
وتی: «پیاوہکە دہلیم دوایی، ئارام بگرہ، ئہمشہو لہباوہشتا
دەخہوم، بہلام ئیستا وازم لیئینہ با خۆم بگۆرم کاتی ئہوہ
نییہ». کاتیک دہرویش ئہوہی بیست دہستہ زلہکانی

لهمه مکه کانی ئەفسانه به هیمنی شل بوون و به دەر و نیکی ئاسوودوه به رهو قهره ویله کهی خۆی گه پرایه وه، تا ئەو کاتهی ئەفسانه به ته وای خۆی گۆری، به رده وام نیگای چاوه کانی له بری دهستی به هه موو جهسته نه رم گه رمه کهی ئەفسانه دا ده خشانده.

ئەوهی پوویدا بۆ هه ر دووکیان شتگه لیکى نامۆ بوو، که به درێژایی سالیکی بوو جهسته یان به ر یه کدی نه که وتبوو، به لام ئایا هه موو ئەو رهفتارانه ده توانیت به سه ر ههسته تاریکه کانی ناخاندان زال بیت، که به رق و کینه و تاوان و به رامبه ر به یه کدی گه وره یانکردبوو. ئایا ده رویش له هه موو ئەو رهفتارو گومان و دلپرسیانهی که بۆ ئەفسانه هه یبوو ده توانیت لێی په ژبووان بیته وه و به دلێکی ئارامه وه تا دوا چرکه ساته کانی ژیان له گه ل ئەفسانه دا به خه یالی لاویتییه وه شه وانه گه مه ی له گه لدا بکات و هه وه سی خۆی تیا خالی بکاته وه، یان ئەفسانه چۆن ده توانیت له و ریگه یه وه دهنگه شاراوه کهی ناخی پێ کپ و بیدهنگ بکات و ریگری بکات له هه لچوونه کانی، که هانی ده دات تاوانیک بکات و ده رویش بکوژیت. ئایا ئەوهی ئەفسانه کردی له هه ست و ویستی خۆیه وه بوو یان بیری دهنگه کهی ناخی بوو؟ بیئاگا له خۆی دهستی به سه ر رهفتاره کانیدا گرتووه و بۆخۆشی نازانیت به کام ئاقاری ژیانیدا په لکیشی ده کات و به کام چاره نووسی ده ناسینیت.

ئەو پۆژە تا كاتى پۆژئاوابوون مالهەكە لەبىدەنگىيەكى ئەفسوناويدا بوو. تىپەى دلەكان ئارام و لەسەر خۇ لىيان دەدا، نىگاكان پىر لە چىژى ژيان و خۆشەويستى بوون. خەونەكان لەنىو ئەو كەشى بەفر و كرىوہيەدا سەوز دەبوون لە ناخى ھەردووکیاندا بەھاریكى پىشوختە ھاتبوو، كە تەزويەكى گەرمى بەساردى كەشەكە دەدا. تا دەھات بەفرەكە زۆر تر دەبوو، بايەكى بە ھىز و سارد كلووہ بەفرەكانى بە ھەموو شويىنىكدا بلأو دەكردەوہ. بە شىوہيەك پرووى جامخانەكەى تەواو سپى كىردبوو كە ديمەنى ھەوشەكەى شارەبۆوہ. تا ئەو كاتەى بانگى نوىژى ئىوارە مالهەكەى ئاوەدان كىردەوہ، كەس نەھات،

كەس لە دەرگای ماله كە يانی نەدا. خەلكی بە هۆی كړیوهی به فرەكه وه له ماله كانی خۆیاندا خزابوو. شار له بیده نگییه کی كپ و ئارامدا بوو. كەس ئاگای له كەس نە ما بوو. ئاسمانی شار به تەواوی له ناو تەمیکی چری به فردا خنكابوو. ئەگەر هەموو خەلكی له ماله كە ی خۆیانە وه پر به گەرویان هاواریان بگردبا، كەس دەنگی كەسی نە دە بیست، ئەو كە شه هەستیکی پر له جوانی و ترسی له ناخی هەموو كە سێكدا دروست كرد بوو.

دەرویش له گەر ماوه كە دیتە دەرە وه، بە دەم دامالینی قوڵی چاكە تەكە ی بە رهو ژووره كە ی پیشه وه دەچیت و بە ماله كە راده خاتوو دەست بە نوێژ دەكات، ئەفسانە له نیزیکی زۆپا كە وه سەر قالی ئامادە كرنی خوانی ئیوارە یه، لە سەر سفرە كە چەند قاپیکی قوڵی شوشه كە بە وینە ی گۆل پوكە شه كە ی رازینراوه تە وه له گەل دۆلكە یه كی ئاو و چەند پەرداخیک و هەندیک نان لە سە بە تە یه كدا دانراوه. ئەفسانە بە رهو ناندینه كە دەچیت و بە دوو پارچە پەپرۆ مەنجەلی شۆربای ترخینه كە هەل دە گریت و بە رهو وه ژووره وه دەیهینیت و لە سەر گەرمی پاریزیکی تەختە دای دەنیت و دواتر لە سەر ئەو دۆشه كە ی بە تە نیش ت قەرە ویله كە ی دەوریشە وه دانراوه دادە نیشیت و بە هەردوو دەستە كانی ئەژنۆكانی لە ئامیز دەگریت، دەرویش له نوێژە كە ی تەواو دەبیت و هەر دوو دەستە كانی بۆ ئاسمان بلند دەكات و نزا دەكات، ئەفسانە چاوه كانی لە سەر رەفتارە كانی دەرویشە،

پاش ئه وهی دهرویش له نزاکردن دهبیته وه، له شوینی
خۆیه وه له سهه بهرماله که ئاوړیک بو ئه فسانه ده داته وه
و دهلیت:

-ژنه که موحه مه د دیار نه بوو؟

-بلیم چی پیاوه که، له وانیه به هوی به فره که وه
دواکه وتیتن.

-دلم هه لایانه، دلنیا م هه دین، ئه و زور ئاره زوی
شوربای ترخینه دهکات، که تو چویت بو بازار دلنیا یی
کردمه وه که دیت.

-من جارێ برسیم نییه. دلم هیچ نابات. چاوه رییان
دهکهین، به لکو له ناکاوێکدا پهیدا بن.

- زور برسیمه، به لام هه چاوه رییان دهکهین، له وه ته ی
ئه و له ماله دا نه ماوه، نانیکمان پیکه وه نه خواردوه،
به شکم به م نزیکانه بین.

دهرویش له دوا ی قسه کانی بهرماله که ی کۆدهکاته وه و
قه دی دهکات و له سهه سه رینه که ی خوی دای ده نیت، دوا ی
که میک چاوه روانی دهست ئه داته قورئانه که ی و لاپه ره کانی
ئه کاته وه و ئه و ئایه ته ئه دوزیته وه که جی هیشتبوو،
چاویلکه که له چاوی دهکات و دهسته دکات به خویندنی
قورئان.

ئه فسانه به دهروونیکی خالییه وه له دیمه نی ئه و به فره
دهروانیت که له په نجه ره که وه دیاره، وهک ئه وه ی خه ون
بیاته وه تاو ناتاوێک چاوه کانی لیک ده نیت، نزیکی

کاتر میزیک تیده په ریټ، به لام کهس له دهرگا نادات. دهر ویش تا ئه و کاتش له خویندنی قورئان به رده وامه. ئه فسانه به خوی دیته وه و له شوینی خوی بلند ده بیټ و ده چیته به رده م په نجره که و که میک له دهره وه دهر وانیټ و ئاوریک بو دهر ویش دهادته وه و پیټی ده لیټ:

- پیاوکه بر وانا کهم به م به فر و کریوه یه بتوانن بین، تازه درهنگه چیشته کهش سارد بوته وه.

دهر ویش بیده نگ ده بیټ و قورئانه که داده خات و به چاویکه که یه وه که میک له ئه فسانه دهر وانیټ، دواتر به چند هه نگاویکی گرانه وه ده چیته نزیکی ئه فسانه وه، کاتیک له په نجره که وه ئه و به فره زوره ده بیټیټ که به باوه ده باریت، نیگه رانی نیو چه وانه چرچه که ی داده گریټ و ده لیټ: « تو راست ده که یت بر وانا کهم بین، چار نییه تو چیشته که تیبه که و به شی ئه وانیش جیا بکه ره وه».

ئه فسانه به ره و لای خوانه که ده چیت و سه ری مه نجه له که لاده بات و به ئه سکویکه که میک تیکی دهادت و ده لیټ:

- وا بزائم سارد بوته وه، با بوټی گهرم بکه مه وه له م سه رماو سو له یه دا ترخینه به گهرمی خو شه.

- کیشه نییه ژنه که پیویست ناکات.

ئه فسانه قاپیکی قولی پر له ترخینه له به رده م دهر ویشدا داده نیټ، دهر ویش به تامه زر ووه تاو دهادت که وچکه که و ده سته دکات به نان خواردن، له و کاته دا به ئه فسانه ده لیټ:

- بوچی نان ناخو یت؟

- ئەۋەندە بۇنى چىشتەكە بەسەرمدا ھاتوۋە دلم گىراۋە،
تو نانەكەت بخۆ، ئەگەر ئەۋان ھاتن لەگەل ئەۋان نان
دەخۆم.

دەرویش دەست بەنان خورن دەكات، ئەفسانە
لەچاۋەپوانى ھاتنى كورەكەى و ژنەكەيدا نىگەرانە،
چاۋەكانى لەسەر دەرویشە، كە بە تامەزروپپەۋە شورباكە
دەخوات، تاو ناتاۋىك دەنگى گفەى با بەناو بىدەنگى
ژوورەكەدا دىت و دەچىت، دەرویش كاتىك لەنانخواردن
تەۋاۋ دەبىت بەجەستەيەكى گرانەۋە لەشۋىنى خۆى
بلىد دەبىت و لەسەر قەرەۋىلەكەى دادەنىشىت، ماۋەى
چەند خولەكىك تىدەپەرىت كەسىان ورتەيان لىۋە نايەت.
لەھىكرا دەرویش لەتاو ئازارى ھەناۋى ھاۋارىك دەكات،
ۋەك ئەۋەى پىچ بەسكىدا بىت و ئازارىك ھەموۋ ھەناۋى
بەنىتەۋە دەست بە ھاۋار و نالەى سكى دەكات، لەتاو ژانى
سكى لەشۋىنى خۆيەۋە لەسەر قەرەۋىلەكە رادەكشىت و
دەستە گەرە و زبرەكانى بەسكى خۇيدا دىنىت، ئەفسانە
بە گومانەۋە لەدەرویش دەروانىت و دەلىت:

-ئەۋە چىتە پياۋەكە بۇ ھاۋار دەكەيت؟

-ئازارىكى زور لە ھەناۋمدايە، ئاااااااا دەلىپى پىچ بە
سەكمدا دىت.

-ھىچ نىيە پياۋەكە ئارامبەرەۋە، لەۋانەيە بەھۆى ئاۋە
سارەكەۋە بىت دەستنويزت پى ھەلگرتوۋە.

- ژنهکه دهستنوئیز په یوهندی به نازاری سکمه وه چپیه،
 ئاااااخ ئه وهنده سکم نازاری ههیه، دهلیی به چه قویه کی
 کول هه ناوم پارچه پارچه دهکن، ئااااخ.
 تا دیت نازاره کی دهرویش زیده تر ده بیت و پر به
 گهرووی هاوار دهکات، ئهفسانه به گومانه وه له دیمه نی
 دهرویش دهروانیت، که له شوینی خویه وه له تاو نازاری
 هه ناوی وهک گایه کی زه به لاج له سهر قهره ویله که خوی
 ئه مدو ئه و دیوده کات، بو ئه وهی دهرویش نارام بکاته وه
 پینی دهلیت :

- پیاوه که خو هیچ شتیکی خراپت نه خواردووه؟
 دهرویش به دم نازارو ناله وه چاوه شینه کانی که رهنگی
 خوین سووری کردوون، به رقه وه له سهر ئهفسانه دنیت و
 به دهنگیکی پرله نازاره وه دهلیت :

- هه ی شهیتانی بیشره رف کاری خوت کرد!
 ئهفسانه به گومانیکه وه چاوه مینگ و پر له پرسیاره کانی
 له نیوچه وانه گرژ و ترساوه که ی دهرویش دنیت و دهلیت:
 - کاری چیم کردووه پیاوه که ... ها، تو ته واویت یان
 هوشت له دستداوه ؟

- هه ر دهمزانی رۆژیک شتیک ده که یته خواردنه که وه
 و دمکوژیت .. ئاااااخ .... (به رده وام له سهر قهره ویله که
 دهلیتته وه به دم نازاره وه دهلیت) دهبوایه زووتر تو
 بکوشتبا، به لام .... به لام تو ئاااخ ... زووتر دهستی خوت
 وه شانده و کاری خوت کرد.

کاتیک ئەفسانە گۆیی لەقسەکانی دەرویش دەبیت، بیریک وەک بروسکەیهک بەمیشکیدا دیت، وەک ئەوەی شتیکی بەبیردا هاتبێتەو، ترسیک هەموو جەستەى دەگریتەو، بلەز لەشوینى خۆى هەڵدەستیت و بەرەو ناندینەکە دەچیت، لەناو دەرگای کە وانتەرەکە یا بەدوای زەرفى مەرگەموشەکەدا دەگریت نایدۆزیتەو و جارێکی دی هەموو خانەکانی ناو کە وانتەرەکە بەوردی دەپشکنیت، بەلام هیچ نابینیت. کاتیک بیمەبەست سەرنجى بەرپى خۆى دەدات زەرفى مەرگە موشەکە دەبینیت بەبەتالی لای پێچکەى کە وانتەرەکەو کەوتوو، متمانە بەخۆى ناکات بە دەستەکانى خۆى ئەو کارەى کردبیت، گومانى ئەو دەکات زەرفەکە کەوتبیتە خوارەو و مەرگەموشەکە بە زەویدا بلاو بووبیتەو. لەو کاتەدا بەردەوام دەنگى دەرویش کە لە ژوورەکەى خۆیەو بە دەم ئازارى هەناویەو هوار دەکات لە ناندینەکەدا دەبیسریت، کاتیک بە وردى لە عاردى ژیر کە وانتەرەکە دەروانیت، هیچ ئاسەوارىکی پڕانى مەرگەموشەکە نادۆزیتەو.

ئەفسانە بە گومانە لەوەى، بە ویستی خۆى ئەو کارەى کردبیت، بەلام وەک ئەوەى خەونىکی بینیبیت و بە ئاستەم بیتە یادەو دەرییەو لەو تیدەگات، ئەو کاتەى بە ئامادە کردنى خوانەکەو پوچووبوو ناو خۆیەو و بەیەکلاددەوێ خۆى، لەئەنجامدانى تاوان و پەژىوان بوونەو هەدا تێهەلچووبوو. بیناگایانە بە دەستەکانى خۆى

ههستی تۆله و تاوان گهوره بووه، ههر بۆیه لهو ساتهدا ههموو ههست و ناخی خۆی پادهستی دهنگهکهی ناخی دهکات و به ههستیکی ئاسوودهوه لهپهفتاره به ئازارهکانی دهرویش دهروانیت، که به دهم ئازار و نالهوه ژوورهکهی پرکردوه.

دهرویش بهردهوام تکا له ئهفسانه دهکات شتیکی بکات، بۆ ئهوهی پرزگاری بکات. بهلام ئهفسانه گرنگی به هاواره پر له ئازار و پارانهوهکهی نادات، دهرویش له تاو ئازاری خۆی بهردهوام دهستی ئهفسانهی لهنیو دهسته زلهکانی خۆیدا گوشيوه، وهک ئهوهی نهیهویت ئهفسانه لهبهردهمیدا ههلبیت، یان وهک تاکه فریادپهسیک هانای بۆ بردووه که ئومیدی ژيانی پی ببهخشیتهوه. پیدهچیت ئهوه ژنه ئهفسانه نهبیت، نیگایهکی تال و سامناک و پرله ههستی تۆله سیما گهنم پهنگهکهی تهنیوه. بهخندهیهکی سارد و گالته جارانهوه، لهنیگا گرژهکهی دهرویش دهروانیت و پیی دهلبیت:

-دهرویش ئهوه ئازار دهچیژیت ها؟ ... ناخت ئازاری ههیه وانیهه.

-ئاللاخ

-ئیستا ههستدهکهیت ئازاری ژههر چهند بهسۆیه ها؟ تۆ ئهزانیت بۆماوهی بیست و چوار ساله من بهردهوام ههموو پۆژیک ئهوه ئازارهم چهشتووه. ئیستا ههست بهوه دهکهیت

من چەندىن سالە بەھۆى ئەو ژەھرە پىسەى ناخ و بىرو
 جەستەتەو، كە بەردەوام لە مندا رۆتدەكرد چەند ئازارم
 كىشاو؟ ئىستا هەست بەو دەكەيت ئەوەى تۆ كرددوتە،
 بەناوى ئايىن و نەرىتەو چەند ئازارى منت داوہ هەى
 نامەرد، (دەرويش بەردەوام چاوہ پەر لە خوین و پەر لە
 قىنەكەى لەسەر چاوہكانى پەر لە تۆلەكانى ئەفسانە برىوہ
 و بەردەوام ھاوار دەكات. هەندىكجار هەولى ئەوہ دەدات
 ئەفسانە بۆ ئامىزى خوى رابكىشيت، بۆ ئەوہى لەو دۆخە
 بە ئازاردا بۆ دواجار شتىك لە ئەفسانە بكات و تۆلەى
 خوى لى بكاتەو. بەلام هيزى ئەوہى نىيە)، تۆ دەزانىت
 لەوہتەى بە زۆر و ويستى خۆت منت كرد بەھاوسەرى
 خۆت، من لە چ دۆزەخىكدا ژىاوم؟ تۆ بەناوى ئايىن و
 نەرىتەو پاكىزەىى منت دزى و لەبىئاگايى خۆمدا پەردەى
 كىچنىت دراندم و هەموو خەونەكانى مندالىت دزىم هەى
 نامەرد. زۆر باش دەترانى ئەو كاتە مندالىك بووم، هيزى
 ئەوہم نەبوو ئەو رەفتارە درندانەىەت رەتبكەمەو، بەتۆپزى
 دەستەمۆى حەزە و ويستەكانى خۆت كردم. چەندىن جار بە
 رەفتارەكانت هەولى كوشتنى منددا و واتلىكردم بە دەستى
 خۆم خۆم بكورژم، بەلام من زۆر زووتر مردبووم. هەر ئەو
 كاتە مردم كە ژيانم كەوتە دەستى تۆوہ كە خەونەكانت
 توراندم و كۆيلەى نەرىتە گلاوہكانى خۆت كردم. هەولدانم
 بۆ كوشتنى خۆم، تەنھا بۆ ئەوہ بوو بەجەستەش خۆم
 لەژيانندا بسپرمەو.

تۆ بىر بىكەرەۋە ھەي ناپىياۋ، بىر بىكەرەۋە بزانە
 بۆچى ئەۋ كارەم كىرد و ژەھر خواردم كىردىت؟ چەندىن
 جار بەدەم خەۋەۋە يان ئەۋ كاتانەي كە ناخم بە تانە و
 تەشەر و سووكايە تىببەكانى تۆ گرژ دەبوۋ، بىرەم لەكوشتنت
 دەكردەۋە، بەلام ھەر ئەۋ كاتە ھەستى مردۇقۇستىم
 پەژىۋانى دەكردمەۋە. تۆ دەزانىت ئەۋەي ئىستا تۆي
 ژەھر خواردمدەۋە كى بوۋ ھا؟ ... كى ئەۋ كارەي كىرد
 (ئەفسانە ماۋەيەك لەچاۋەكانى دەرويش دەروانىت تا
 ۋەلامى بداتەۋە بەلام دەرويش ھىزى ئەۋەي نىبە، لىۋە
 وشكەھلەتۋەۋەكانى بىزوئىت، تەنھا دەمى كىردۆتەۋە بەدەم
 ئازارەۋە ھاۋار دەكات و بەردەۋام دەنگى لاۋازتر دەبىت.
 ئەفسانە بە دەنگىكى پرلە رىق و كىنەي ناخىبەۋە ئەۋەندە
 بە تۋوندى ھاۋارى بەسەردا دەكات دىۋارەكان لە بەھىزى
 دەنگىدا دەزىنگىنەۋە) ھااااااااااا دەزانىت كى بوۋ؟ ئەۋە
 ئەۋدەنگەي ناخى مەن بوۋ كە خۆت و دايكت بەشەيتاننان
 ناۋ دەبرد، ئەۋ دەنگەي لەتەمەنى موحەمەدى كورمەۋە
 لەناخدا مايەۋە و نەھاتە دەرەۋە. ئەۋە دەنگى ئازارى
 ناخم بوۋ، دەنگى پەرچە كىردارى رەفتارە قىزەۋەنەكانت بوۋ،
 دەنگى ھەستى تۆلەي چەندىن سالەي رەفتارەكانى تۆ بوۋ
 كە خۆت بەۋ شىۋەيە گەۋرەت كىردبوۋ.

تۆ ھەرگىز نەتتوانى بە سۆز و خۆشەۋىستى ئەۋ
 دەنگەي ناخم پەرۋەردە بىكەيت، چۈنكە مەن بە ۋىستى
 خۆم ھاۋسەرگىرىم لەگەلت نەكردبوۋ. دەرويش ھەرگىز

تۆم خۆش نەوېستوۋە، ھەتا ئىستاش تۆم خۆشناۋىت. ئەو دەنگە لەھەناۋى ئەو رەفتارانەتەۋە دروستبۈۋ، كە وېستى تاۋان و رېق و كىنەى لەخۇيدا ھەلگرتوۋە، تۆش لەبەر ئەۋەى ھەموو ئەۋانە لەبەرژەۋەندى خۇتدا بۈۈن بەرگريت لىدەكردن و پەپرەۋوت دەكردن. بەبى ئەۋەى بە ھەستىكى مروفدوستىيەۋە بىرىك لەژيان و ھەستەكانى من بگەيتەۋە و بۇ تەنھا جارىك وىژدانىت بىزۋىت و بزانىت، من دەمەۋىت تەنھا ۋەك مروفىك بژىم.

دەرويش بە ئاستەم لەژىر لىۋە قورسە كانىيەۋە بەدەم ئازارەۋە بە ئەفسانە دەلىت: «تۇ، جىگەت دۆزەخە» ئەفسانە بەپەيغەكەى دەرويش پىدەكەنىت، دواچار بەدەم قاقاى پىكەنىنەۋە كەلە ناۋ ژوورەكەدا دەنگ دەداتەۋە، ماۋەيەك بەردەۋام دەبىت و دەلىت: «دۆزەخ ھەھە تۇ چەندىن سالە من بە ئاگرى دۆزەخ دەمترسىنىت، ھەھە ئەى نازانىت بۇخۇت لەم ژيانەدا دۆزەخىك تۇ من دروستكردبۈۋ؟ ھەھە دۆزەخ، ئەۋەى پىۋىستە بچىت بۇ دۆزەخ تۆى، ئىستا تۇ لە دۆزەخى خۇتدا دەژىت ھەھە لەناۋ ئازارى ئەو رەفتارانەتدا دەژىت، كە چەندىن سالە رەۋايان پىدەدەيت و منت پى كۆيلە كردوۋە (ئەفسانە ھەستەكات خەرىكە دەرويش ھىز لەدەستىدا نامىنىت و لاۋاز دەبىت، لەۋە تىدەگات مەرگ بەئارامى ھەموو گيانى دەتەنىتەۋە و ھىزى لەنىگاي چاۋە زىتەكانى دەپرېت، بەھەموو ھىزى، مەچەكى لەناۋ دەستى دەرويش دەردەھىنىت، پاشان تاۋ

دهداته ئەلقهكهی دهستی و بهه‌موو هیژی له‌دهستی خۆی
 ده‌ریده‌هینیت و ده‌یخاته ناو ده‌سته لاوازه‌کهی ده‌رویشه‌وه
 و پێی ده‌لیت: «ها بگره، ئەوه ئەو شته بینرخه‌یه که تو
 شانازیت پێوه ده‌کرد و منت پێ کۆیله کردبوو»، ئەفسانه
 به‌دهم خه‌نده‌یه‌کی شادمانییه‌وه له دوانیگای ده‌رویش
 ده‌روانیت، که به‌رده‌وام به‌دهم هاواریکی تاساوه‌وه خه‌ریکه
 تاریک ده‌بیت و بینایی چاوه‌کزه‌کانی لێل ده‌بیت، له‌شوینی
 خۆی بلند ده‌بیت و ماوه‌یه‌ک به‌پێوه نیگا‌کانی له‌چاوه‌شین
 و سووره‌ه‌لگه‌پاوه‌کهی ده‌روانیت تا به‌ته‌واوی له‌گه‌ل
 ده‌ست و جه‌سته‌یدا له‌جووله‌ ده‌که‌ون.

چیژیکی پرله شادوومانی هه‌موو ناخی ئەفسانه‌ی
 ته‌نیوه، تا ئەو کاته‌ی خه‌ریکه به‌ره‌و شاگه‌شکه ده‌چیت،
 واهه‌سته‌ده‌کات له‌نیو به‌ندیخانه‌یه‌کی تاریکدا هه‌له‌هاتوو،
 ده‌چیت به‌رده‌م ئاوینه‌که‌و به‌هه‌ردوو ده‌ستی له‌چکه‌که
 له‌سه‌ری خۆی داده‌مالیت، به‌په‌نجه‌ گۆشته‌کانی که‌میک
 پرچه‌ ره‌نگ خورماییه‌که‌ی شانه‌ ده‌کات و پاشان به‌هه‌ر
 دوو ده‌ستی به‌سه‌ر شانیدا بلاویان ده‌کاته‌وه.

به‌دهم هه‌لکیشانی هه‌ناسه‌یه‌کی قول و ده‌روونیک
 ئارامه‌وه به‌ره‌و ده‌رگای دالانه‌که ده‌چیت و له‌به‌ردم
 شوشه‌ی ده‌رگاکه‌وه که به‌فر ته‌لخی کردوو، له‌دیمه‌نی
 به‌فره‌که ده‌روانیت. وه‌ک ئەوه‌ی بیر له‌شتیک بکاته‌وه ماوه‌ی
 چه‌ند چرکه‌یه‌ک به‌بی جووله‌ وه‌ک په‌یکه‌ریک به‌و شیوه‌یه
 ده‌مینیته‌وه. له‌گه‌ل هه‌لکیشانی هه‌ناسه‌یه‌کی شادمانیدا، که

هیزیک به ناخی دداته وه، دەرگای جامخانه که به ئاسته م
دهترازینیت، به هه موو هیزی تاو دداته دەرگاکه، له گه ل
کردنه وهیدا کزه بایه کی توندی سارد به به فره وه خوی
به دالانه که دا دهکات و سه مایه ی ئه فسوناوی به پرچه
په خشانه که ی و کراسه گولداره که ی دهکات، دواتر به چه ند
شه قواویکی ئارام، که هه موو ههسته کانی خوی تیدا
کو ده کاته وه، خوی له ناوه راستی هه وشه که دا ده بینیته وه،
له ناو گه رده لولی به فره که دا هه ر دوو دهسته کانی بو
ئاسمان بلند دهکات. پیده چیت نزا بکات یان چاوه پروانی
ئه فسونیکه بهر و قولایی ئاسمان هه لیکیشیت و بو هه تا
هه تاهه نه گه ریته وه بو سه ر زهوی، له و دوخه قه تیسماوه دا
بیرگه لیک به خه یالیدا تیده په پن، وهک ئه وه ی بیه ویت
به و ره فتاره ی هه رچی کلله به فره له ئاسمانه وه دیته
خواره وه له ئامیزی خوی بنیت، یان ئاره زوو دهکات
له گه ل گه رده لولی ئه و به فره ی وهک دهستیکی میهره بان
و ئارام به خش خوی له هه موو جهسته ی هه لده سویت و
ههستیکی شادمانی پیده به خشیت، سه ما بکات. سه مایه ک
له گه ل به فریکی سپی و سارد، که ئارامی به دهروونه
په شموورده که ی بداته وه یان ئه وه تا، پر به دل ئاره زووی
ئه وه دهکات هه تا سپیده به پیوه له و شوینه دا بمینیته وه تا
به فره که له ناو خویدا ده یشاریته وه. ئه وه و چه ندین بیرگه لی
تر به ههستی ئه فسانه دا دین و دهچن، به لام له گه ل هه موو
ئه وانه دا چیژیکی ئه فسوناوی وهک ئه وه ی هه موو جهسته ی

له‌ئازاریکی درێژخایه‌ندا خالی بکاته‌وه، هه‌موو ناخی ده‌ته‌نیت و به‌ره‌و لوتکه‌ی چیژیک شاگه‌شکه‌ی ده‌کات، ئه‌و هه‌سته پیکه‌نینیکی نامۆ و ئه‌فسوناوی به‌لیوه‌کانی ده‌به‌خشیت و له‌خویدا نوقمی ده‌کات.

ده‌نگی قاقاو پیکه‌نینی ئه‌فسانه له‌ناو کپی ئه‌و به‌فره‌دا ده‌نگ ده‌داته‌وه، به‌لام که‌س ده‌نگی نابیسیت، که‌س هه‌ست به‌بوونی ناکات، که‌له‌ناو چه‌وشه‌کدا وه‌ستاوه و سه‌ری بو‌سایپته‌ی ئاسمان بل‌ند کردووه و چاوه‌کانی لیکناوه و پینده‌که‌نیت، تا ئه‌و کاته‌ی به‌به‌رده‌وامی گه‌رده‌لولی به‌فره‌که به‌هه‌موو جه‌سته‌یدا هه‌ل‌ده‌زنیت و له‌خویدا وه‌ک په‌یکه‌ریکی شیره به‌فرینه ده‌یشاریته‌وه.

ئه‌فسانه بو‌خووشی نازانیت چی ده‌خوازیت، چاوه‌کانی لیک ناوه و له‌ناو چیژی هه‌ستی خویدا ده‌ژی، بیئاگاله‌وه‌ی تارمایی که‌سیک دیته چه‌وشه‌که‌وه و وه‌ک بروسکه‌یه‌ک زه‌بری‌ک له‌سه‌ر سنگی ئه‌فسانه ده‌دات، زه‌بری‌ک که ئازاریکی به‌سوئ ئاویته‌ی چیژی ده‌روونی ده‌کات، ئه‌فسانه به‌ده‌م ئاوابوونی پیکه‌نینی سه‌رلیوه‌کانییه‌وه چاوه ماته‌کانی هه‌ل‌ده‌هینیت، ته‌نها له‌و چرکه‌ساته‌دا تارماییه‌که ده‌بینیت، که به‌سه‌ر ده‌رگای چه‌شه‌که‌دا هه‌ل‌ده‌زنیت و به‌ره‌و کولانه‌که هه‌ل‌دیت.

به‌ره‌فتار و به‌ژن وبالاو باریک و پۆشاکه‌که‌یدا ده‌یناسیته‌وه که موحه‌مه‌دی کورپه‌تی، به‌ده‌م توند بوونی هه‌ناسه‌یه‌وه به‌ئاسته‌م ده‌ستیکی بو‌سنگی

خۆی دەبات، دەبینیت کێردەکه لەسەر سَنگی چەقیو، بە هەموو هیزی تاو دەداتە خۆی، بەلام هیزی ئەووی ناییت لەسَنگی خۆیدا دەری بهینیت، تەزوویەکی گەرم لەسَنگە گۆشتنەکه یەو بەرەو سَک و دامین و رانه کانی، ورده ورده شۆردەبیتەو، لەگەڵیدا هیدی هیدی پیکانی لاواز دەبن و خۆی بەپیو بە راکیرناکریت، بە دەنگیکی تاساو و هەواواری دەکات «موحه مه د... ئاای ئەو تۆ بووی کوپم» لەو کاتەدا دەیهویت بانگی بکات، بەلام هەست بە خاوبوونەووی هەموو جەستە و لیوێهکانی دەکات، وەک ئەووی زەوی بوخۆی لوش بدات بە هیمنی لەشوینی خۆیدا دەکهویت و بەفرەکه نیووی جەستە ی لەخۆیدا نوقم دەکات، تا ئەو کاتە ی نیگا کانی ئەفسانە لەسەر دەرگای حەوشەکه یە لەچاوەروانی ئەو دا یە موحه مه د بگەریتەو تا پێی بلێت «بوچی باوکی ژەر خوار کرد» بەلام ئەو ناگەریتەو.

ئەفسانە بەپشتا لەناو بەفرەکه دا کەوتوو و هیز لەجەستە سەرکەیدا نەماو، بە دەم هیلنجەو خوین دەهینیتەو و نیگا کانی لەسەر هەموو ئەو کلوو بەفرانە یە کە بە ئارامی دینه خوارەو، وینای ئەو دەکات هەموو کلوو بەفرەکان پەپوولە بن و بە هیمنی لە ئاسمانەو دابارین، یان بالندەیهکی سپی نامۆ بن و لەو شەو تاییبەتەدا هاتیبیتە خوارەو، هەتا لەسەر جەستەیدا بنیشنەو، بۆ ئەووی بە تاویک پیکەو بەندی بکەن بۆ ئاسمان و لەگەڵ خۆیاندا

گه شتیکی ئەفسوناوی پینکەن، ئەو گه شتە ی چەندینجار لە ئەندیشە ی خۆیەو وینای دەکردوو و ئارەزووی دەکرد بێتە کۆتریک و بەناو قولایی ئاسماندا بفریت، زۆر جار بالندە ی ئەندیشەکانی خویان لە شیوە ی کۆترە سپیەکانی خە یالیدا وینا دەکرد، تا ئەو کاتە ی ئەو وەندە زۆر دەبوون، بینای ئەفسانە یان لە خویاندا دادەپۆشی، هیدی هیدی بە بئ جەستە وەک تەمیک هەلەکشیت بۆ قولایی ئاسمان تا ئەو کاتە ی ئەو وەندە دوور دەکەوینتەو، نزیک دەبیتەو، لە ئەستێرەکان یان لە سەر هەسارە یەکی دیکە ئاشنا دەبیت بە پەری خەونەکان و لەویدا بە دوو بآلی سپیەو وەک هەموو ئەو کۆترانە ی ئیواران لە سەر دیواری حەوشەکە ی مآلی خویان بەرپز هەلەنیشتن، هەرکاتیک ئارەزوویان بکردبا، هەلەدەفرین. دەفریت تا ئەو کاتە ی لە کویدا دلی بخوازیت دەنیشتنەو.

هاوکات لە گەل ئەو خە یالە پر لە چێژەدا، خوینی جەستە ی لە ژیر کراسە پەمەیی و کولدارە کە یەو وەک جۆگە یەکی ژیر بەستە لەکی شاخیک کە لە بە هاردا خا و دەبیتەو، دەرژیتە ناو بە فرەکە ی ژیر خۆیەو و بە ئارامی تیکە لی دەبیت و دەچۆرپیتە بنەو، تا ئەو کاتە ی لە گەل بە فرەکە دا ئاویتە دەبیت، سەرەتا رەنگیک ی سووری تیر رۆوی بە فرەکە دەگریتەو، دوا جار و ردە کآلتر دەبیتەو، تا دوا جار رەنگی پەمەیی کآل بە سپیتی بە فرەکە دەبەخشیت، لە دوا ی چەند خولەکیک نیگاکانی لە تاریکیدا تەوا و نوقم دەبیت،

گه رده لولی به فره کەش به به رده وامی، هه موو جه سته ی
له خۆیدا ده شاریتته وه و ئاسه واری له حه وشه که دا دیار
نامینیت.